ETNIK VIII - 1, JANUAR 2001

GLASILO OBČINE TRZIN

odsev

Občinski svet sprejel svoj letošnji delovni program

Pobuda za skupni sestanek občinskega sveta in četrtnega odbora

Zanesenjaštvo - gonilana sila smučarskega družtva

Poštar okoli sveta

POSLOVALNICA LJUBLJANA
Slovenska 54a,
1000 Ljubljana
Tel.: 01/433 71 73
Fax: 01/ 433 62 05
E-pošta:
info@golfturist.si

POSLOVALNICA DOMŽALE
Ljubljanska 80,
1230 Domžale, p.p. 137
Tel.: 01/721 96 80
Fax: 01/721 15 87
E-pošta:
domzale@golfturist.si

GOLFTURIST
TURIZEM IN RENT AGENCIJA
Trdinova 3, 1000 Ljubljana
Tel.: 01/433 71 73, faks: 01/433 62 05
E-pošta: info@golfturist.si

Vaš svetovalec za potovanja po naročilu: • letalske vozovnice • hotelske rezervacije • izposoja avtomobilov • počitnice, potovanja in izleti • sejmi in strokovna potovanja • jezikovni tečaji v tujini • zavarovanja za potovanja

Založba IZOLIT
izobraževalna literatura

Katalog beril za prvo triletje devetletne osnovne šole
BERILA JE POTRDIL STROKOVNI SVET RS

1. razred

Avtorici: Marija Grginič, Vilma Snoj
KO PRAVLJICE OŽIVIJO - berilo

Zlata ladja k nam prihaja ...
Kdo se vozi na domišljijski zlati barki? Cepecepetavček, Anča Pomaranča, Piko Dinozaver in Župančičev Turek, mala miška in babica Zima, medved, Videk in Mojca Pokrajculja, Pa muca Copatarica, Sneguljčica in Rdeča kapica ...

Berilo je namenjeno učiteljem in staršem za glasno branje. Otrok v prvem razredu namreč književnost predvsem posluša, v svoj delovni zvezek pa nariše junaka, pripoveduje ob slikah, pove pesmico, ki jo zna na pamet ...

Berilo in delovni zvezek v skladu z učnim načrtom povezujeta doživljanje besedil v šoli z družinskim branjem.

Avtorici: Marija Grginič, Vilma Snoj
KO PRAVLJICE OŽIVIJO - delovni zvezek

Delovni zvezek **Ko pravljice oživijo** avtoric Marije Grginič in Vilme Snoj je kolaž ali spominska knjiga umetnostnih besedil, s katerimi se bo srečal prvošolec. Skupaj z berilom predstavljata smiselno celoto obravnave umetnostnih besedil v 1. razredu devetletne osnovne šole, tako da se predlagana didaktična komunikacija v berilu lahko začne ali zaključi z otrokovim ustvarjanjem v delovnem zvezku. Kot didaktični komplet sta težko ločljiva, pri čemer je Berilo namenjeno odraslim, delovni zvezek pa učencu in njegovemu poustvarjanju izbranih besedil.

Polona Legvart, prof.

2. razred

Avtorji: Marija Grginič, Vida Medved Udovič, Igor Saksida
NA MAVRICO PO PRAVLJICO

Berilo želi že z naslovom povedati, da je branje čudežno potovanje v dežele, ki so vsenaokrog nas, le videti jih je treba.

Razdeljeno je na tematske razdelke v skladu s prevladujočimi temami mladinske književnosti na tej starostni stopnji.

V prvem sklopu **MAVRIČNE ČRKE** se otrokom predstavijo žive črke in glasovi, spoznajo izštevanke in drevo, na katerem rastejo črke. Igrajo se s predmeti in uprizorijo odlomek iz Zvezdice Zaspanke.

Drugi sklop **PEDENJPEDOVI PRVI KORAKI** zajema besedila o otroštvu. Spoznamo Pedenjpeda in Manjo, njune lastnosti, igro, želje; Peter Nos nas povabi med svoje prijatelje, se zaljubi, Krojaček Hlaček nam predstavi strahove, Pikija Jakoba srečamo pri zobozdravniku, trmastega jazbečarja Bolfija pa v boju proti avtomobilom.

Prestrašeni, igrivi, pogumni niso samo otroci, take so tudi živali. V sklopu **BRŽ K NAM POD DEŽNIK** se nam predstavijo književne osebe v skupnosti, v svetu pravil, ki jih je treba upoštevati, včasih pa tudi prekršiti - tako kot mala Sončica.

V sklopu **KJE JE ZVONČEK** se otrok zazre v poetizirano naravo in prisluhne Eli Peroci.

Zadnji sklop **PRAVLJICE, PRAVLJICE** zajema najbolj znane pravljice, take, ki jih otrok večinoma že pozna, zdaj pa jih začenja brati samostojno. In na koncu? Pfisterjeva *Mavrična ribica* ...

Berilo ob vsakem besedilu ponuja naloge za razumevanje in razvijanje ustvarjalnosti. Po pisanem svetu leposlovja vodi otroke njihov prijatelj, Švigazajček.

3. razred

Avtorji: Marija Grginič, Vida Medved Udovič, Igor Saksida
MOJE BRANJE - SVET IN SANJE

Na naslovnici novega berila opazimo deklico in dečka, ki jadrata po prostranstvu. Veter lovita v razpeta jadra. A jadra niso navadna jadra, pač pa odprta knjiga. *Branje je jadro za sanje*, piše v pesmi, posvečeni bralcem tega berila, Bina Štampe Žmavc.

Berilo tvorijo trije tematski razdelki. Prvi, **DOBRA VOLJA JE NAJBOLJA**, prikazuje vedro otroštvo Kekca in Pavčkovega Pepeta, prve zaljubljence v dveh Novakovih ljubezenskih pesmih, poklanja pesmico mami in očku. Dve pesmici sta „tabu", ena je Kakec za omaro, druga pa ... Med proznimi besedili so pripovedi o nenavadnih deželah: Smejalki, Klobučariji, otoku Taka-Tuka. V domišljiji mladega bralca se srečajo tako njeni/njegovi vrstnice/vrstniki (Pika Nogavička) kot tudi starejši: dedek, babica, teta ... Z otrokom se pogovarjamo o smešnih, a tudi o žalostnih plateh življenja.

Drugi razdelek je enačba: **ČAROVNIJA + DOMIŠLIJIA = ČENČARIJA**. Okoli nas ni samo svet, ki je stvaren, realen - tudi za domišljijsko igro mora biti pri slovenščini dovolj prostora. Besedila predstavljajo narobe svet Čenčarije, rajanja na žabji svatbi in v žabji šoli, kokosenzacijo. Pravljice spregovorijo o temi drugačnosti in o strpnosti, npr *Veveriček posebne sorte* ali *Grdi raček*.

In na koncu? **ŠAMPON OBLAKOV, FEN SONCA**, besedila o lepoti narave: o skrivnostih v Tihem oceanu, otroku s sončnico, prvem snegu. Pa pravljice iz starega mesta in šepetajočega gozda.

Berilo vsebuje več dramskih besedil ter vprašanj in spodbud za ustvarjanje. Novost so fotografije otrok, ki se pogovarjajo o sporočilu besedila.

Založba IZOLIT, d.o.o , Špruha 32, 1236 TRZIN, tel: (01) 562-35-40, faks: (01) 162-21-80, izolit@siol.n

DELA, NAČRTOV IN POTREB VEČ KOT DOVOLJ

Bilo je težko, a preživeli smo! Zadnji dnevi, za nekatere celo tedni prejšnjega leta so marsikomu dokazali, da je tudi od vsega lepega človeku lahko težko. Ja, saj se ne moreš nepretrgoma zabavati, basati z dobrotami in zalivati z vrhunskimi vini in mehurčki! Zabave so si sledile iz dneva v dan, iz ure v uro, in niso bili redki tisti, ki so si zaželeli, da bi doma v kakšnem skritem kotu imeli čarobno sliko, kakršno je imel Dorian Grey. Dorian se je lahko do onemoglosti zabaval, posledice – utrujenost, skrokanost in starost pa je nosila slika. Podoba se je starala in spreminjala v odurno pošast, Dorian pa je bil ves čas svež in lep in vedno pripravljen na nove preizkušnje slasti in ugodja. Pa saj to zgodbo verjetno poznate.

Ker takšnih slik nimamo, smo si morali jemati, po košarkarsko Time out – čas za počitek, zato smo verjetno nazadnje vsi kar hvaležno čakali umirjeni, mačkasti čas po silvestrovanju. Zdaj smo spet vsi v »stari formi« in z novim zagonom hitimo preizkušnjam vsakdanjika naproti.

V času, ko so se iztekale zadnje urice leta 2000, pa si je vsak verjetno vseeno vzel vsaj malo časa za razmislek o svojem življenju v preteklem letu in o načrtih za naprej. Ob vseh izrečenih željah prijateljev in znancev pred koncem leta in ob naši pripravljenosti, da se z vsemi silami spoprimemo z nalogami, ni vrag, da ne bo leto 2001 za vse še lepše in prijaznejše, kot je bilo lansko.

Tudi na Občini so prejeli številne čestitke in voščila z lepimi željami, če pa se zamislimo nad potrebami, željami in načrti, ki jih imajo občani in tudi vodilni v občini, pa je že zdaj jasno, da bo leto 2001 prekratko, da bo občinska malha, pa čeprav sodimo med bogate občine, preplitva. Če pogledamo samo nekaj najbolj perečih potreb:

Prebivalci Jemčeve ceste so se skoraj že vdali v usodo in samo še potrpežljivo čakajo, kdaj se bo začelo celovito posodabljanje njihove ceste, saj so to nalogo uvrščali med prednostne še za časa rajnke skupne občine Domžale. Če bo vse po sreči, se jim bo letos želja le izpolnila.

Stanovalci ob Mengeški cesti so vsebolj obupani nad prometnimi razmerami na »njihovi« cesti. Varnost pešcev, kolesarjev, še zlasti pa otrok, ki morajo cesto prečkati ali hoditi ob njej, je zelo slaba. Vse skupaj je že skoraj podobno ruleti. Bo leto, v katerega smo vstopili, prineslo kaj olajšav?

Potrpljenje prebivalcev, ki živijo pod t.i. območjem T-5 – na hribu nad naseljem, je v resni preizkušnji. Investitorji, ki so v želji za lahkim, hitrim dobičkom zagrizli v pobočje in uničili eno najlepših razglednih točk v Trzinu – Žibretov vrt, so bili prehitri, in niso dobro preučili terena, na katerem naj bi zrasel novi zaselek. Z gradnjo hiš bi morali po načrtih projektantov in investitorjev že davno končati, nad Zarebrjo pa še zija razkopana rana z vse višjimi kamnitimi okopi, ki kazijo podobo našega kraja. Prebivalci pod gradbiščem se iz dneva v dan ubadajo z blatom, hrupom, prahom in drugimi težavami, šolska pešpot čez Žale je še vedno zaprta, tisto razkopano pobočje pa vse težje gledajo tudi drugi Trzinci. Bo leto 2001 prineslo kaj izboljšanja?

Ulica Pod gozdom je, kot še nekatere druge trzinske ulice, vse bolj razrita in že kliče po obnovi. Bo kmalu prišla na vrsto? Ljubljanska cesta je zaradi obvoznice sicer razbremenjena, vendar je na njej vse več prometa, tako da je jasno, da bo tudi ob tej cesti kmalu treba urediti pločnik, ki bo zagotavljal varnost pešcev.

Številni krajani sprašujejo, kdaj bo zgrajena povezovalna cesta med obrtno cono in ostalim delom Trzina. To cesto obljubljajo iz leta v leto, vendar povezave še ni. Številni Trzinci, predvsem pa podjetniki, ki imajo svoje obrate v poslovni coni, menijo, da bo cona s povezovalno cesto dobila nov zagon in da jo je nujno tesneje povezati s preostalim delom naselja. Res je, da nekateri, še zlasti prebivalci Kidričeve ceste, menijo, da bi morali na tistem delu zgraditi le pešpot in kolesarsko stezo, vendar že sama obvoznica Trzina, kot hitra cesta, terja servisno cesto za počasnejši promet.

V obrtni coni je še več cest, ki čakajo na fino plast asfalta, treba je urediti še celo vrsto pločnikov, da o zelenicah ne govorimo.

Vsebolj problematično pa postaja vprašanje mirujočega prometa, to je parkirnih mest za avtomobile. Ta potrebujemo tudi v drugih delih naselja, tisti, ki gledajo vnaprej, pa opozarjajo, da bo ta problem kmalu postal aktualen tudi na območju bodočega centra Trzina. Že zdaj so tam parkirišča kar polna, ko pa bodo v blokih oživeli lokali, v katerih bo zaposlenih precej ljudi, pa bo iskanje parkirnih mest tudi tam vprašljivo.

Če se s področja cest ozremo še na druga področja: zagotavljanje večjega števila mest za varstvo otrok v vrtcu, gradnjo prizidka k osnovni šoli, gradnjo doma za ostarele občane, mladinskega kluba, plinifikacijo Trzina, posodobitev vodovoda, še zlasti zamenjavo starih salonitnih cevi in povečanje njegove zmogljivosti, ureditev kabelskega omrežja za televizijo in sodobnejšo telefonijo, internetne povezave, na ureditev pokopališča, povečanje župnišča, ureditev športno-rekreacijskega območja in zagotovitev ustreznih objektov za tekmovalni šport in rekreacijo, potem vidimo, da bo leto, ki ga začenjamo, res prekratko in da za vse res ne bo denarja. Pa nismo našteli še vseh potreb in želja! V Trzinu je kakih 4000 prebivalcev in vsak bi k seznamu želja lahko dodal še kakšno svojo.

Če se ne bomo znali dogovarjati, če ne bomo usklajevali dela in načrtov, predvsem pa če ne bomo znali sestaviti prednostnega seznama želja in potreb, potem bomo ob koncu leta slišali precej kritik. Gledali se bomo postrani, še največ opazk pa bo letelo na dežurnega krivca – župana in njegove pomočnike. Ob tem se bodo le redki vprašali, koliko krivde nosijo tisti posamezniki, ki mečejo polena pod noge in trmoglavijo po svoje.

Urednik

ODSEV - glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik:
Miro Štebe

Namestnik odgovornega urednika:
Jože Štih

Tehnični urednik:
Emil Pevec

Urednica fotografije:
Mojca Trček

Trženje:
Tone Ipavec, Jožica Valenčak

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika):
Marija Lukan

Ostali člani uredništva:
Mateja Erčulj, Urša Mandeljc, Nuša Matan, Viktorija Pečnikar - Oblak, Tanja Prelovšek Marolt, Jože Seljak

Tisk:
Marko Ravnikar s.p., Domžale

Naklada:
1500 izvodov

Glasilo Odsev izhaja enkrat mesečno in ga dobijo brezplačno vsa gospodinjstva in podjetja v Trzinu.

Naslednja številka Odseva izzide **20. februarja 2001**.
Vaše prispevke pričakujemo v uredništvu najkasneje do **5. februarja** na naslov:
Odsev, Mengeška 9, 1236 Trzin
ali na elektronski naslov (s pripisom "za ODSEV")
odsev_96@hotmail.com

ISSN 1408-4902

Prvi sneg na neprednostnoprednostni Jemčevi cesti.
(foto: Mojca Trček)

Vsaka pot pelje v Rim,
le da je ena daljša od druge.
(Italijanski)

ŽUPANOV KOTIČEK

Čas po novem letu je za občino nekakšno vmesno obdobje, ko uprava, župan in tudi občinski svetniki zajemamo sapo po napornih tednih v decembru, ko smo morali urediti vse potrebno za zaključek tekočega proračunskega leta in hkrati dokončno pripraviti predlog novega proračuna, da bi lahko začeli že s prvim januarjem normalno delovati, kot predvidevajo zakoni, ki urejajo financiranje občin oziroma javne finance v celoti. Občina Trzin je ena redkih slovenskih občin, ki je dejansko uspela vse to opraviti. Občinski svet je sprejel rebalans proračuna za leto 2000, usklajeni predlog proračuna za leto 2001 in vse potrebne sklepe in druge akte, ki zadevajo financiranje občine. To se najbrž večini bralcev zdi povsem logično in edino normalno, vendar v naših razmerah žal ni tako. Država pravzaprav že vsa leta, odkar obstoja, ne uspe ravnati v skladu z zakoni, s katerimi si je sama predpisala sprejem proračuna za naslednje leto do zaključka tekočega proračunskega leta; to pa pomeni, da tudi občinam nikoli niso pravočasnoin v celoti znani pogoji, v okviru katerih načrtujejo svoje proračunske prihodke in odhodke. In ravno zato je naposled celo nenavadno, če občine prehitijo državo in sprejmejo lastne proračune v roku, ki ga predpisuje zakon. V Občini Trzin in v še nekaterih občinah smo se, kot rečeno, potrudili in to naredili, ker smo si želeli omogočiti normalno financiranje vseh potreb in načrtov od prvega dne v letu. V nasprotnem primeru bi bile te možnosti precej manjše oziroma omejene. Priznati pa moram, da Občina Trzin to laže je stori kot mnoge druge občine, ker je od države dejansko odvisna samo glede ocen posameznih prihodkov in višine primerne porabe, o teh ocenah pa je na podlagi večletne primerjave vendarle mogoče vsaj približno sklepati. Izravnave iz državnega proračuna, ki za mnoge občine pomeni ključni del prihodkov, pa Občina Trzin, kot je znano, ne dobi.

Obvezni program

Seveda pa čas po novem letu ni tudi čas počitka, kot bi morda kdo mislil. Zajemanje sape, ki sem ga omenil v začetku, je pravzaprav neke vrste ogrevanje pred startom v teku na dolgi in zelo razgibani progi, katerega finiš bo v naslednjem decembru. Vsak tekač pa ve, kako važno je ogrevanje, če ne želi zaostati za vodilno skupino že v začetnem delu teka. Med tem ogrevanjem je treba opraviti celo vrsto nekakšnih obveznih likov ali vaj, med katere sodijo razna obvezna poročila o delu v preteklem letu in programi dela za tekoče leto, ki jih bomo, kot vsako leto, tudi letos obravnavali januarja in februarja. To je čas, ko je potrebno opraviti čim več pripravljalnih postopkov v zvezi z načrtovanimi naložbami. Mislim na iskanje primernih možnih izvajalcev in pripravo sklepov o zbiranju ponudb za posamezna dela oziroma pripravo razpisnih dokumentacij v primerih, ko so potrebni razpisi. V mnogih primerih gre tudi iskanje izvajalcev za pripravo projektov, izvedbenih prostorskih aktov ipd. Vse to delo letos zahteva še psebej poglobljen pristop. Pred koncem leta 2000 je začel veljati novi zakon o javnih naročilih, ki v marsičem drugače ureja postopke javnega naročanja, kot so bili to urejeni doslej, in vsi, ki se s tem ukvarjamo, se moramo hkrati pravzaprav tudi učiti, kako je potrebno kaj izpeljati.

Veliko dela za občinski svet

Tudi občinski svet bo imel v tem letu zelo veliko dela. Poleg tega, da bo obravnaval in sprejemal odločitve, ki zadevajo njegove pristojnosti pri sprotnem urejanju razmer v občini, mislim zlasti na področji občinskih financ (zaključni račun, proračun in rebalans proračuna in razni sklepi, povezani s financami in gospodarjenjem z občinskim premoženjem) in urejanja prostora, bo moral obravnavati še vrsto aktov, s katerimi Občina Trzin postopoma nadomešča akte, ki so bili sprejeti še v bivši skupni občini. Mnogi izmed teh predpisov tudi niso več povsem usklajeni z novo zakonodajo.

Skratka, dela nam na občini še ne bo zmanjkalo in upam, da ga bomo opravili v zadovoljstvo občanov; vsaj večine občanov, če si lahko privoščim ta dodatni poudarek. Saj vsi vemo, da zadovoljstva vseh preprosto ni mogoče pričakovati. Vsaj deloma tudi zato, ker tu in tam kdo misli, da je s t.i. oblastjo preprosto treba biti nezadovoljen in jo napadati, ne glede na to, kaj počne, kako to počne in ali sploh kaj počne. Moram pa poudariti, da smo Trzinci tudi tokrat vsaj ob novem letu pokazali, da se znamo zabavati in biti prijatelji. Silvestrovanje je bilo znova nadvse uspešno in prav tako decembrske prireditve pred tem. Zahvala in priznanje za to pa gresta predvsem neutrudnim članom komisije občinskega sveta za občinska priznanja, proslave in promocijo občine, trzinskim gasilcem in drugim društvom ter posameznim, še posebej delavnim aktivistom. To pa so Trzinci!

Župan Tone Peršak

Sporočilo

Obveščam občane in občanke občin Domžale, Mengeš in Trzin, da sem 1.januarja 2001 v prostorih Občine Domžale (Domžale, Ljubljanska 69, 1. nadstropje, 1230 Domžale) odprla

POSLANSKO PISARNO

Uradne ure imam vsak ponedeljek od 15. do 17. ure.

Informacije lahko dobite po tel. 722 01 00 int. 130 oz. 724 13 21, kjer lahko tudi najavite svoj obisk poslanske pisarne.

Cveta ZALOKAR ORAŽEM
poslanka v Državnem zboru RS

Telefonske številke Občine Trzin so:

72 - 26 - 100

72 - 26 - 110

72 - 11 - 060

Elektronska pošta:

info@obcina-trzin.si

OBČINSKI SVET SPREJEL SVOJ LETOŠNJI DELOVNI PROGRAM

Prva letošnja seja Občinskega sveta občine Trzin je minila mirneje, kot so nekateri pričakovali, saj so bili na sejo vabljeni tudi predstavniki Četrtnega odbora OIC Trzin, vendar so ti delovali dokaj spravljivo in so se zavzemali za boljše in tesnejše sodelovanje med odborom in občinskimi organi.

Prva in verjetno najpomembnejša točka 24. redne seje Občinskega sveta pa je bil sprejem Letnega delovnega programa Občinskega sveta občine Trzin. Svet bo imel letos enajst rednih sej. Na njih bo, kot kaže, še zlasti dosti razprav o finančni problematiki občine. Predvidenih je več sprejemov še manjkajočih občinskih odlokov, med zanimivejšimi temami pa je problematika urejanja športno- rekreacijskega območja na severozahodnem robu Trzina ter program razvoja športa, v načrtu je tudi sprejem programa razvoja kmetijstva na območju občine, odlok o ustanovitvi spominske sobe ali muzeja v Trzinu, program pridobivanja in gradnje socialnih, kadrovskih in najemniških stanovanj ter spremembe dolgoročnega plana občine in dolgoročni plan občine za obdobje 2002 - 2012.

Ob tem je jasno, da bodo na dnevni red sej občinskega sveta prišle še številne druge žgoče teme, ki jih bo treba obravnavati v občinskem vodstvu.

Župan Anton Peršak je, ko je pojasnjeval predlagani delovni program sveta, povedal, da je bilo v lanskem delovnem programu predvidenih 65 točk dnevnih redov sej občinskega sveta, čez leto pa so na seje uvrstili še dodatnih 85 točk.

Med obravnavo poročila o delovanju našega časopisa Odsev v lanskem letu ter o načrtih za naprej, je imel najbolj kritičen pristop svetnik Romeo Podlogar, ki je glavnemu uredniku spet očital samovoljo, napačno vodenje uredniške politike in še druge napake. Svetnica Lilijana Smrekar pa je na račun časopisa izrekla nekaj pohvalnih besed in tako relativizirala očitke g. Podlogarja, nato pa so svetniki z izjemo g. Podlogarja soglasno potrdili poročilo o lanskem delu Odseva in letošnje načrte.

Tudi poročilo Nadzornega odbora o delnem nadzoru porabe proračunskih sredstev občine v lanskem letu ni sprožilo kritičnih pripomb in pomislekov, na pobudo Nadzornega odbora pa so člani sveta sprejeli popravek zaključnega računa proračuna za leto 1999.

Tudi v poročilu o preverjanju gospodarjenja z denarjem v Športnem društvu Trzin, ki ga je opravil Nadzorni odbor, ni bilo nič pretresljivega. Športniki so s proračunskim denarjem lani dobro gospodarili in uresničili vse načrte, ki so jih zadali. Nadzorni odbor meni, da je pristop Občine, ki je s Športnim društvom podpisala pogodbo o sofinanciranju športnih programov, pravilen.

Več razprave je vzbudila pobuda g. Toneta Ipavca, ki je na predlog Turističnega društva predlagal, da bi v Trzinu hiše označili s starimi hišnimi imeni. V ta namen bosta Odbor za gospodarstvo in Turistično društvo Trzin ustanovila tudi posebno komisijo, v kateri bodo tudi starejši Trzinci, ki se še spomnijo, kako se je posameznim hišam reklo po domače. V komisijo pa naj bi vključili tudi slavista in oblikovalca.

V sklopu sedme točke, Volitve in imenovanja, so v Odboru za družbene dejavnosti, socialno delo in dejavnost društev go. Marijo Grginič zamenjali z g. Alešem Kosmačem, pri imenovanju kandidata za predstavnika občin ustanoviteljic v Svet glasbene šole Domžale pa so sklenili, da naj bi kandidata tokrat predlagala Občina Mengeš, saj imajo v Mengšu izpostavo glasbene šole Domžale.

Ko so govorili o poteku del pri pripravi na odprtje dodatnih oddelkov za trzinski vrtec v prostorih stare osnovne šole, so svetniki izvedeli, da se pravzaprav ne dogaja nič, saj čakajo na mnenje Ministrstva za okolje in prostor o pritožbi soseda nekdanje osnovne šole, češ da bo zaradi ureditve vrtca v stari šoli sosednja parcela izgubila na tržni vrednosti. Pritožba soseda je že zelo privlečena za lase, saj je bila še preden so na sosednji parceli postavili stanovanjsko hišo, v prostorih stare šole šola in so že takrat pristajali na razmere, kakršne so bile. Zdaj se bodo razmere, če bodo v stari šoli uredili vrtec, pravzaprav vrnile v prvotno stanje. Očitno gre res samo še za nagajanje, ne glede na stisko več kot 50 trzinskih malčkov in njihovih družin.

Miro Štebe

DROBTINICE Z ZADNJE SEJE OBČINSKEGA SVETA V LETU 2000

23. redna seja Občinskega sveta Občine Trzin, ki je bila v četrtek, 21.decembra 2000, je bila zadnja v tistem magičnem letu, od katerega smo vsi toliko pričakovali, pa se je na koncu izkazalo za čisto navadno leto. Pa vendar, kot vedno, ne za vse. Za krajane iz Loga pod Mangartom, prizadete v plazu, bo to zagotovo najhujše leto. Prav zato so se občinski svetniki dogovorili, da bo Občina Trzin poskušala po svoje pomagati prizadeti občini. Menili so, da bi bilo najustreznejše, če bi v dogovoru s predstavniki prizadete krajevne skupnosti ustrezno pomoč zagotovili tamkajšnji najbolj ogroženi družini, Občina Trzin pa je po predhodnem posvetovanju s predstavniki političnih strank, zastopanih v občinskem svetu, že nakazala tudi 350.000 SIT denarne pomoči občini Solčava, ki jo je prizadel Macesnikov plaz, ki drsi z enega tamkajšnjih vrhov.

Osrednja točka je bil sprejem proračuna za leto 2001. Kot ste verjetno že prebrali v Uradnem vestniku, je letošnji proračun težak 499.062.000 SIT. Odhodki naj bi skupaj znesli 587.547.000 SIT, od tega naj bi za naložbe namenili 361.620.000 SIT. V sklopu proračunske obravnave je svet sprejel tudi načrt razvojnih programov Občine za leto 2001 in program prodaje občinskega finančnega in stvarnega premoženja. Po sprejemu odloka o izvrševanju letošnjega proračuna so občinske svetnice in svetniki sprejeli tudi rebalans proračuna za leto 2000.

Veliko prahu pa je že po prvi obravnavi dvignil odlok o merilih in pogojih za določi-

tev obratovalnega časa gostinskih obratov. Predstavnik občanov Janez Martinec je na sejo Občinskega sveta prišel s podpisi, ki zahtevajo, da lokali na Kidričevi ulici obratujejo samo do 22. ure. Po nekaj predlaganih amandmajih so na seji sprejeli dodaten sklep, ki pravi: Občinski svet nalaga Upravi občine Trzin, da ob odločanju o vlogah za podaljšanje obratovalnega časa gostinskih lokalov ob Kidričevi ulici upošteva že znana stališča občanov, ki stanujejo v in ob tej ulici. Na 23. seji je bilo sprejeto še več drugih sklepov, katere pa lahko preberete v Uradnem vestniku Občine Trzin.

Zadnja točka vseh sej občinskega sveta je bila tudi zadnja točka lanskega dela Občinskega sveta. Na njej je bilo govora o potrebnem skupnem sestanku občinskega sveta in četrtnega odbora OIC Trzin. Več svetnikov je zastavilo vprašanja, ki so se nanašala na šolsko igrišče in na okolico šole same, kjer so razmere zmeraj slabše. Župan je povedal, da je glede dogajanj na tistem območju obveščena Policijska postaja Domžale, po novoletnih praznikih pa bodo sklicali sestanek sosveta za varnost, na katerem bo ena od tem tudi ta problematika. Zadnji sklop vprašanj pa se je nanašal na izgradnjo povezovalne ceste med IOC in naseljem Trzin-Mlake.

Vprašanja in pobude članov občinskega sveta

Župan je pojasnil, da ima podjetje Biring, ki se dogovarja in odkupuje potrebna zemljišča, v večji meri odkupe že izpeljane. Ko bo podjetje doseglo več kot 50 % delež lastništva nad določenimi zemljišči, bo lahko na podlagi zahteve, vložene na sodišču, dobilo skrbništvo nad tistim zemljiščem in Občini prodalo koridor za cesto, s čimer omenjeno podjetje soglaša. Zadnja seja lanskega leta je imela kar 14 točk dnevnega reda. In ker je bila to zadnja seja v lanskem letu, se je pod točko razno nadaljevala v gostilni pri Narobetu.

J.Š.

TAKO HUDIH NAPETOSTI V ODNOSIH NI

Na pobudo občinskega svetnika Toneta Ipavca so k deveti točki dnevnega reda prve letošnje seje Občinskega sveta povabili tudi predstavnike Četrtnega odbora OIC Trzin. Povod za sklic skupnega sestanka je bil intervju s predsednikom Četrtnega odbora OIC Trzin Zdravkom Grginičem in županov odgovor na njegove izjave že v isti, novembrski številki našega glasila. Na sestanek so prišli trije člani četrtnega odbora: Iztok Kadunc, Brane Lap in Vinko Turk. Uvodoma so poudarili, da izjave, ki jih je za Odsev dal g. Grginič, niso tudi uradno mnenje Četrtnega odbora. Dejali so, da ne čutijo tako hudih napetosti in da se zavzemajo za dobro sodelovanje med četrtnim odborom in občinskim svetom. Po njihovem so bile nekatere reakcije prehude. Poudarili so, da četrtni odbor deluje, čeprav so ob tem samokritično priznali, da ne v tisti meri, kot bi lahko. Opozorili so, da je nedelavnost tudi posledica slabe obveščenosti. Zavzeli so se, da bi gradiva za seje občinskega sveta prejemali tudi vsi člani četrtnega odbora in to po možnosti še v času, ko so posamezne teme še v fazi zamisli in ne šele takrat, ko se o njih že odloča. Zatrdili so tudi, da so veseli, ker sta na sestanke njihovega odbora prihajala tudi župan Anton Peršak in podžupan Valentin Kolenc, ki sta nekatere njihove pobude prenesla tudi naprej na Občinski svet.

Očitali pa so, da so izjave, češ da je cona breme občine in da občina od cone ne dobi kaj dosti, neupravičene in tudi žaljive zanje. Menijo, da še zdaleč niso breme občine in da bi lahko njihova beseda tudi več veljala. Povedali so tudi, da v coni marsikaj, predvsem na področju infrastrukture, deluje še brez gradbenega dovoljenja in da je treba še marsikaj dokončati in postoriti. Poudarili so, da so OIC postavili pravzaprav tisti, ki so v njej kupovali parcele in gradili svoje obrate. Vložili so precej denarja, stvari pa so še vedno nedokončane. Brane Lap je tako zatrdil, da je Občina Domžale dajala napačne podatke o tem, koliko naj bi vlagala v cono. Iz nje so Domžale predvsem molzle denar, kar je bilo narejeno, pa je bilo narejeno z denarjem tistih, ki so prihajali v cono.

Občinski svetniki so po drugi strani zagotavljali, da zanje cona nikakor ni nepomemben privesek ali celo breme Trzina. Pravzaprav so na cono ponosni in je pogosto tudi paradni konj Trzina – tisto območje, po katerem naj bi bil Trzin vse bolj prepoznaven. Prav zaradi tega, ker se zavedajo, da je v coni še precej stvari dokončanih in da je v njej treba še marsikaj storiti, so na občinskem svetu sklenili, da v svojo pomoč v coni ustanovijo Četrtni odbor, ki naj bi deloval predvsem kot posvetovalno telo, ki bi občini posredovalo svoje predloge in pobude. Ker je Trzin en kraj in sorazmerno majhna občina, ustanovitev četrtnega odbora niti ne bi bila potrebna, odbor pa so ustanovili prav zato, ker želijo, da bi težave, povezane z delovanjem in urejanjem cone, kar najbolje reševali. Opozarjali pa so, da povezava s Četrtnim odborom le ne deluje dobro, čeprav so prav v ta namen imenovali celo posrednika med občinskim svetom in četrtnim odborom – svetnika Romea Podlogarja.

G. Podlogar v svoj zagovor ni povedal nič oprijemljivega, pogovor pa je skušal preusmeriti na problematiko vrtca. Spet je spomnil, da je že ob nakupu stare osnovne šole trdil, da bi bilo smotrneje razširiti obstoječi vrtec, kot pa urejati dodatne prostore vrtca v stari osnovni šoli.

Drugi razpravljavci so raje razpravljali o možnostih za izboljšanje sodelovanja med Četrtnim odborom in Občino, nazadnje pa so sprejeli oceno, da ne obstajajo nikakršni dejanski razlogi za nesoglasja med Četrtnim odborom in organi Občine Trzin. Izrazili so tudi upanje, da bo odbor deloval v skladu z odlokom o ustanovitvi odbora in v dobrobit prebivalcev, lastnikov podjetij in obratovalnic ter vseh zaposlenih v OIC Trzin.

MŠ

POBUDA ZA SKUPNI SESTANEK OBČINSKEGA SVETA IN ČETRTNEGA ODBORA IOC

Pogovor s predsednikom Četrtnega odbora industrijsko - obrtne cone Trzin g. Zdravkom Grginičem je spodbudil različne reakcije. Slišali smo pohvale in tudi graje na račun izjav g. Grginiča in županovega pojasnila. Med tistimi, ki ob tem niso ostali neprizadeti, je tudi občinski svetnik g. Tone Ipavec, ki je hkrati član uredniškega odbora Odseva. Občinskemu svetu je dal pisno pobudo za skupni sestanek Občinskega sveta in Četrtnega odbora IOC Trzin. Svojo pobudo je predstavil tudi drugim članom uredniškega odbora in nam dejal, da naj z njegovim pisanjem naredimo, kakor se nam zdi najbolje. Odločili smo se, da pobudo v celoti objavimo, hkrati pa že v tej številki damo možnost tudi g. Grginiču, da o zapisanem pove svoje mnenje. Takšna rešitev se nam je zdela še najbolj pravična, saj smo tudi v novembrski številki dali g. županu možnost, da se je že v isti številki odzval na kritike g. Grginiča.

Pisni predlog g. Toneta Ipavca

OS je na pobudo župana sprejel Odlok (št. 4/99) o ustanovitvi Četrtnega odbora IOC, in sicer na podlagi Statuta (pogl. XI.) in na splošno željo krajanov za lepšo ureditev kraja, v katerem je IOC izstopala po neurejenosti. Imenovan je bil 7- članski Četrtni odbor, za še boljše sodelovanje pa je bil naknadno imenovan tudi občinski svetnik g. Romeo Podlogar, ki naj bi imel povezovalno vlogo in prenašal pobude in predloge Četrtnega odbora.

Žal se to ni zgodilo, Četrtni odbor ni podal ne ustnega ne pisnega poročila o svojem delu, prav tako tudi imenovani svetnik OS ni smatral to za potrebno. Tako je OS izvedel o težavah Četrtnega odbora le iz intervjuja g. Grginiča – predsednika tega odbora.

Na članek gledam popolnoma neobremenjeno in brez kakršnekoli negativne reakcije, zato bi skušal biti čimbolj objektiven. Iz pisanja je razvidno, da sta se g. Grginič in g. Podlogar zasebno sicer pogovarjala, vendar bolj o »črnih ovcah«, vrtcu in podobnih travmah g. Podlogarja, manj pa o problemih samega Četrtnega odbora. Na tem mestu sem dolžan dati pripombo, da je občinski svetnik po etičnih in pravnih merilih dolžan zagovarjati sklepe, sprejete na OS, ne glede na to, če je bil osebno drugačnega mnenja, v kolikor so bili ti sklepi sprejeti s potrebno večino glasov.

Nisem prepričan, da je na vsebino članka sploh vredno odgovarjati, saj se skoraj polovico članka nanaša na količke, ki so obrobnega pomena, glede na to, kakšne pomanjkljivosti in nerealizirane obveze nam je zapustila Občina Domžale. Potrebno pa je razjasniti nekatere zadeve, ki očitno Četrtnemu odboru niso bile posredovane ali pa jih posameznik razlaga po svoje.

1. Občina Domžale je pobrala vse prispevke za ureditev cone, ni pa uspela realizirati po pogodbi nujnih infrastrukturnih del. Dolgotrajna pogajanja z Občino Domžale bi imela po ocenah pogajalcev in OS negativne rezultate, saj več, kot smo iztržili, nismo mogli pričakovati, ker je bilo razpoloženje v Domžalah izrazito nenaklonjeno osamosvojitvi Trzina. Zato je bilo smotrneje zadevo čimprej zaključiti in obremeniti proračune naslednjih let za ureditev in lepši izgled IOC.
2. Svetniki OS in velik del prebivalcev Trzina se zaveda, da je lep izgled kraja zelo pomemben, zato je tudi bilo ustanovljeno Turistično društvo in so občinski svetniki brez pripomb podprli postavke v proračunu, namenjene ureditvi IOC.
3. Trenutno je res, da občina nima neposredne materialne koristi od IOC, saj se občinski proračun v glavnem napaja iz dohodnine prebivalcev s stalnim prebivališčem v Trzinu, teh pa je v IOC malo glede na ostale predele kraja, kljub temu pa OS namenja iz proračuna sorazmerno velika sredstva za ureditev IOC in mislim, da bo tudi v prihodnje tako.
4. Trditev g. Grginiča, da je bil razočaran nad delom svetnikov OS, ker naj bi bili samo glasovalni stroj, je seveda nepopolna, saj bi mu lahko vsak svetnik pojasnil, da je glasovanje o točkah vsake seje za člane OS že tretja stopnja razprav. Najprej gradivo temeljito obdelajo na odborih, na katerih tudi predlagajo dopolnila, spremembe in podobno, nakar gradivo obravnava še kolegij župana, sestavljen iz strank, zastopanih v OS, šele na to gradivo obravnava OS na redni seji, kjer upošteva vse pozitivne predloge iz predhodne razprave.
5. Ko smo imenovali četrtni odbor, smo svetniki pričakovali več predlogov in pobud s strani odbora, vendar smo tudi na poročilo o delu odbora in svetnika za sodelovanje med OS in odborom zaman čakali.
6. Sam sem krajan Trzina že skoraj 40 let. Živim na Jemčevi cesti, ki je v katastrofalnem stanju. Vsa leta smo zbirali samoprispevke in gradili s sredstvi krajanov in bolj malo pričakovali od drugih. Naj v ilustracijo povem, da sem ob prihodu v Trzin zajemal vodo iz vodnjaka, hodil po makadamu in smo potem z velikim odrekanjem in ob tem, da smo gradili svoje domove, zgradili tudi ceste, vodovod, vrtec, šolo in še kaj. Tudi sedaj smo se pripravljeni odrekati in namenjati sredstva za lepši izgled kraja in IOC, ki naj bi bil sestavni del in naj bi čutil z ostalimi krajani. Zato takšen odnos do kraja, ki ga kaže g. Grginič, še zdaleč ni korekten do drugih, ki so navajeni sodelovati in se včasih tudi osebno odrekati za skupno dobro. Kako veseli bi bili na Jemčevi cesti, če bi imeli vsaj en pločnik, četudi brez količkov. Pa tudi veliko otrok, ki hodijo po Jemčevi cesti v šolo, bi bili bolj varni. Pa za svoje tegobe ne krivimo Občino in župana, pač pa potrpimo in čakamo, da bomo doživeli standard, ki ga stanovalci OIC že imajo.

Mnogo bi še lahko napisal v odgovor, vendar menim, da polemika okrog izrečenega in napisanega ne bi dosegla tistega, kar vsi želimo, zato dajem

POBUDO: V čim krajšem možnem času naj se organizira skupni sestanek Četrtnega odbora in članov OS, morda tudi predstavnikov delovnih teles. Na sestanku naj se ugotovi stanje in doreče, kako naprej.

Občinski svetnik Tone Ipavec

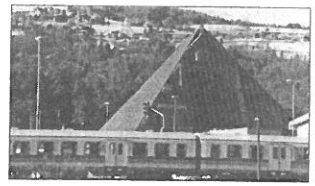

CEPIVO PROTI GLUHOSTI JE NA SREČO PRIJELO

Je že tako v našem prelepem kraju in deželi, da je treba kdaj pa kdaj povzdigniti glas ali celo udariti po mizi, da te sogovornik sliši. Prav zato sem tudi objavil intervju v Odsevu - naj župan in občinski svet slišita tudi glas nezadovoljstva, ne le pohvale in odobravanja. In čudno: prej se ni bilo mogoče pogovarjati in dogovarjati, zdaj je pogovor nenadoma stekel. Še več: svetnik g. Ipavec je dal celo pobudo za takojšen sestanek našega četrtnega odbora in svetnikov. Hvalevredno in vzgojno, prav zares. Saj vendar nima smisla, da bi se vsi, ki se po najboljših močeh trudimo za napredek kraja, šli, kot pravijo, "na nož". Gospodu županu priznavam, da je naredil kar nekaj stvari, vendar menim, da je treba tudi opozarjati na napake, ki jih pri tem dela. Naš župan pa kritik ne želi slišati. Občinski funkcionarji, predvsem pa župan, morajo prisluhniti željam in drugačnim pogledom, poslušati glas ljudstva - za to smo jih izvolili! Če pa kdo misli, da moramo krajani zgolj ubogati navodila od zgoraj, potem nam Trzin ne bo prijetno domovanje, ampak skorajda zapor.

Še posebej moramo biti na pogovor pripravljeni vsi, ki smo prevzeli odgovornost dajanja pobud - in pobude morajo prihajati zlasti od četrtnega odbora. Teh pobud pa je bilo v preteklosti veliko - ni res, da je bil naš odbor neaktiven. Prepričan sem, da bralcev papirnata besedičenja o zapisnikih in sestankih ne zanimajo, vendar pa sem dolžan nekaj pojasnil.

Nikjer ne piše, da moram kot predsednik odbora v vsakem trenutku, kadar se kdo spomni in komaj čaka, da me kot kakega pobalinčka zasliši, posredovati poročilo o delu odbora. Odbor vodim nepoklicno ob vsem svojem delu - s člani se pogosto dobivamo (do sedaj petkrat), ne zdi pa se mi potrebno, da bi prav vsako besedo sproti beležil. Treba je dejanj, ne besed. Kljub drugemu delu poročila sproti pripravljam - tudi v njem bom jasno opozoril na težave in morebitne možnosti za njihovo reševanje. Po drugi strani pa je res, da so bile seje odbora pogosto na meji sklepčnosti. Razlog za to ni v nezanimanju članov odbora za teme sestanka, ampak v njihovem občutku, da župan pobud odbora ne upošteva. Naših mnenj ni upošteval in tudi ni odgovarjal na naša vprašanja in pobude. Odgovor smo dobili le enkrat, ko je šlo za to, koliko ekoloških otokov bo v coni. Člani so se torej čutili odrezane od poti odločanja, nepotrebne, zato so razprave in sklepe občutili le kot prazno besedičenje. Prav zato sem župana večkrat zaprosil za razgovor - članom, poslovnežem, ki ob svojem delu skrbijo tudi za dobrobit občine, bi kot odgovorna oseba moral pokazati, da ga delo odbora zanima, da ga upošteva, o pobudah premišlja in se nanje odziva. Pa žal - do sedaj, do mojega javnega negodovanja - nič! Pričakoval bi, da nam bodo z občine voščili novo leto. Vse tiho. Morda vsaj povabilo na kavico? Kje pa - za župana nas ni bilo. Ni šlo drugače: da smo še živi, smo morali opozoriti z intervjujem za naš časopis in s člankom v Delu. Upajmo, da se bodo stvari sedaj odvijale drugače, da se bomo torej pogovarjali in skupaj reševali probleme. Problemov pa je v občini kar nekaj. Najprej vrtec. Župan je zagovarjal odkup stare šole, izdelali so celo elaborat in ugotovili, da je odkup stare šole res najboljša možnost. Zagotavljali so, da bodo s tem vse ostale pogoje pozitivno rešili in da bodo dodatne prostore vrtca odprli v najkrajšem možnem času - v dveh, treh mesecih, če me spomin ne vara - zapisnikov s sestankov namreč ne dobivam. Trdili so, da je odkup in adaptacija stare šole celo cenejša kot montažna gradnja dodatnih prostorov vrtca. Ker se tudi sam spoznam na gradbeništvo, sem se začudil, saj vem, da je nemogoče, da bi bila kakšna druga gradnja cenejša od montažne. Kljub tehtnim pomislekom so zadevo izpeljali po svoje, danes vidimo, da dodatnih prostorov še ni in da takrat še zdaleč niso bili rešeni vsi problemi, kot je zagotavljal župan. Kako torej naprej? Z ignoriranjem pripomb našega odbora ali z dogovorom o najboljši rešitvi problema? Sam podpiram slednje. Drugič: ureditev naše cone. Po trinajstih letih podpisov investicijskih pogodb se š vedno vozimo po nedokončanih cestah ter živimo v razmeroma neurejenem okolju. Tu mislim predvsem na zelenice, od katerih so jih sicer nekaj uredili, a to je zgolj kaplja v morje. Zdaj smo odvisni od občinskega proračuna, čeprav smo ureditev cone enkrat že plačali. Mislim, da se je župan dolžan potegniti za naš denar in poskrbeti, da okolje končno uredijo. Samo lepa cona bo lahko v okras staremu Trzinu. In potrebno je

ugotoviti, kam je poniknil denar, ki smo ga že pred desetletjem namenili za ta dela. In ti nesrečni količki, te žalostne zelene "prekle". Ni res, da govorimo na odboru le o tem. Preko težav s količki smo javnosti želeli povedati, da občina Trzin deluje mimo želja ljudi, ki živijo in delajo v coni. Občina samovoljno, morda bo kdo rekel celo samopašno, naroča nekaj, česar si mi ne želimo. Že zdavnaj sem se zavzemal za celostno podobo cone in tudi drugi člani četrtnega odbora so predlagali to in ono, a rezultatov ni bilo.

Nenazadnje moram odgovoriti tudi na pogled g. Ipavca v "stare čase", ko so se, kot piše, vozili po makadamu in zajemali vodo iz vodnjaka. Čudno bi bilo, da se v tem času Trzin ne bi razvil in da bi ostal tak, kot je bil pred pol stoletja. Tudi si ne kaže pripenjati medalj, če je občina iz samoprispevka gradila ceste in pločnike - gradilo se je tudi drugje, samoprispevke smo plačevali vsi. Rad pa bi opozoril še na nekaj. V Trzin smo pred leti prišli poslovneži in zgradili industrijsko cono. Vsi Trzinci vedo, da je bilo na mestu, kjer sedaj stojijo proizvodne hale, poslovne zgradbe in banke, nekoč - močvirje. Novi prebivalci Trzina smo kupili parcele in s svojim delom in denarjem zgradili cono. Po pogodbah, ki smo jih podpisali, smo morali za ureditev plačati kar lepe denarce, nazadnje pa smo dobili polovično narejene stvari. Ti dolgovi so še neporavnani, plačane stvari so nedokončane - a g. Ipavec o tem ne govori. Zanima ga le Jemčeva cesta, ki je, kot piše, še zdaj v katastrofalnem stanju in brez pločnikov. Obžalujem, da g. Ipavec kot član občinskega sveta doslej ni uspel narediti kaj več, da bi bila njegova Jemčeva cesta bolj urejena. Jaz bi se, če bi tam živel, malo bolj potrudil. Ne bi čakal na boljše čase in opozarjal na to, da je bilo nekoč še slabše. To je tako, kot bi lačnemu človeku rekel, naj bo srečen, ker ni še žejen.

Po gospodarskih kazalcih naj bi bil Trzin tretja najbolj razvita občina. Župan pa nam reče, da od obrtne cone nima nič. Lepo

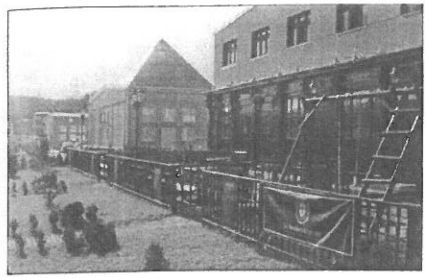

vas prosim! Kar nekaj ljudi, ki so stalno prijavljeni v coni, prejema tu svoje osebne dohodke, iz česar se (preko dohodnine) napaja tudi naša občinska blagajna. A župan tega ne pove. In potem: kje so vsa sponzorstva, kje so vsi stiki, ki jih Trzin preko poslovnih tokov navezuje s Slovenijo in širšo regijo? Je vse to - nič? Smo res tako zelo nepotrebni? Moramo res pod drugo streho? No - mislim, da le ni tako hudo. Radi bi ostali del Trzina, prispevali k njegovemu razvoju in urejenosti, saj je to lep in zanimiv kraj.

Župan pravi, da je graditi težko, rušiti pa lahko. Bolje bi dogajanja, ki so se spletla okrog našega nesodelovanja, povzel pregovor: V mlinu se dvakrat pove. Mi smo povedali - trikrat. Zdaj sta na potezi občinska uprava in g. župan.

Zdravko Grginič

NEKATERI STATISTIČNI PODATKI O TRZINU

Pred koncem lanskega in na začetku tega leta so statistiki objavili kar precej podatkov o razmerah v Sloveniji. Med temi podatki je bilo dostikrat mogoče zaslediti tudi podatke o naši občini. Zbrali smo vsaj nekatere zanimivejše podatke.

Podatki o prebivalstvu se nanašajo na 30. junij 2000. Občina Trzin je imela takrat uradno 3083 prebivalcev, od tega je bilo 1537 moških in 1546 žensk. Od omenjenega števila prebivalcev je bilo 3055 državljanov Slovenije (brez tistih Trzincev, ki začasno prebivajo v tujini). Tujcev s stalnim prebivališčem v Sloveniji je bilo 12, od tega 7 moških in 5 žensk. V tem času so v Občini Trzin registrirali 16 tujcev z začasnim prebivališčem v Sloveniji (9 moških in 7 žensk).

Po starostnih skupinah je bilo v tem času v Trzinu največ tistih, ki so stari od 20 do 24 let – bilo jih je 308. Po 300 je bilo tistih, ki so bili takrat stari od 25 do 29 let in od 45 do 49 let. Dokaj dobro so bili zastopani tudi tisti, ki so bili stari od 50 do 54 let. Bilo jih je 292, več kot 200 pa je bilo starih od 55 do 59 let (229) in od 15 do 19 let (226). Otrok do 4. leta starosti je bilo 149, od 5. do 9. leta pa 130, od 10 do 14 let starih otrok je bilo 171. Med najstarejšimi, od 90 do 94 let so bili registrirani trije prebivalci, od 85 do 89 pa jih je bilo 7. V skupini starih od 80 do 84 let je bilo 19 oseb, od 75 do 79 pa 46.

Povprečna starost moških v Trzinu je bila junija lani 37,3 leta, povprečna starost žensk pa 38 let.
Med moškimi je bilo največ – 156 – starih od 20 do 24 let, 153 jih je bilo starih od 25 do 29 let, močnejši pa sta tudi skupini moških starih od 50 do 54 let (143) in od 45 do 49 let (130). Dva najstarejša moška sta bila v skupini starostnikov od 85 do 89 let, med otroki starimi do štirih let pa je bilo 70 fantkov.
Med ženskami pa je bilo največ tistih, ki so bile stare od 45 do 49 let, saj jih je bilo kar 170. Druga najmočnejša skupina je v letih od 20 do 24 (152), le malo pa zaostajata skupini od 50 do 54 let (149) in od 25 do 29 let (147). Tri najstarejše prebivalke Trzina so bile v skupini od 90 do 94 let, deklic starih do četrtega leta je bilo 79.

Od januarja do junija so na območju naše občine zabeležili 8,3 % brezposelnost, kar je boljše od državnega povprečja, kjer se je ta stopnja gibala okrog 11 %. V obdobju od leta 1991 do 1999 je prebivalstvo v Trzinu izredno hitro naraščalo, o čemer govori tudi indeks rasti, ki je znašal 112,1. Od sosednjih občin sta nam bili najbližji Lukovica z indeksom 109 in Domžale z indeksom 108,2. Bruto osnova za dohodnino na prebivalca je v Trzinu visoko izstopala iz slovenskega povprečja, indeks 100, ki naj bi veljal za idealno merilo razvitosti, je naša občina presegla kar za 50,8 točke, tako da je imela indeks 150,8. Za primerjavo povejmo, da so imele bogate občine Domžale indeks 113,6, Mengeš 111, Kamnik pa 96,1. Občina Trzin je slovensko povprečje bruto osnove za dohodnino lani presegla za 39 odstotkov. Bolje se je odrezala le Mestna občina Ljubljana, ki je povprečje presegla za 51 %. Za več kot 10 % so povprečje presegli še v občinah Domžale, Mengeš, Vrhnika, Medvode, Škofljica in Borovnica.

Miro Štebe

Ljubljanska urbana regija

NOVICE IZ OBČINSKEGA URADA

Pogovor z županom Antonom Peršakom

V zadnji številki našega časopisa smo objavili pojasnilo Občine, da družbi Telekom ni dala soglasja za napeljavo televizijskega kabelskega omrežja. To pogodbo naj bi sklenili le s Telemachom. Občani so se obračali na nas in nas spraševali, ali ni bilo na septembrskem zboru občanov sklenjeno, da Občina sklene podobno pogodbo kot s Telemachom tudi s Telekomom. Ker nas naši bralci tudi nenehno prosijo, da napišemo kaj več o tem, kaj se zdaj dogaja z načrti za ureditev kabelske televizije v Trzinu, smo župana g. Antona Peršaka tokrat najprej prosili, da nam pojasni zadeve s tega področja.

Telekom je takrat prosil in tudi dobil soglasje Občine, zdaj pa tudi gradbeno dovoljenje za prekope občinske zemlje za modernizacijo telefonskega omrežja. Takrat so sicer rekli, da bi bili v prihodnosti, ne takoj zdaj, pripravljeni nuditi tudi servis kabelske televizije. Do zapleta pa je prišlo takrat, ko smo mi, kot Občina, od Telekoma in Telemacha zahtevali, da se nekako uskladita, da ne bodo dvakrat razkopavali trzinskih zemljišč zaradi napeljave njihovih kablov. Približno pol leta smo vztrajali pri takšnem sporazumu, vendar do tega ni prišlo, saj Telekom ni bil pripravljen na takšen partnerski odnos. V bistvu so želeli, da naj bi Telemach odstopil od pogodbe, ki jo je imel s Trzinom, in da bi Trzin prepustil njim. Kasneje pa naj bi bili Telemachu pri delovanju kabelske televizije pripravljeni po možnosti dopustiti, da bi deloval kot operater. Na zboru občanov smo pravzaprav razpravljali, ali naj Telekomu kljub temu, da ni pokazal pripravljenosti za sodelovanje, damo soglasje za modernizacijo telefonskega omežja.

Predstavniki Telekoma so tudi na tistem sestanku povedali, da ne nameravajo takoj napeljevati kabelske televizije, čeprav je Telekom takrat, ko je lastnike zemljišč naprošal za prekope, govoril tudi o kabelski televiziji. Kabelsko so v Telekomu pripravljeni ponuditi šele čez dve ali tri leta. Tudi predstavniki Telekoma so sklep občnega zbora razumeli tako, da so prišli k nam le po dovoljenje za namestitev telefonskih kablov. Kot sem že dejal, imajo zdaj za to že tudi gradbeno dovoljenje. Kable, ki jih bodo polagali, pa bodo v prihodnje lahko uporabljali tudi za druge servise.

Pričakujemo, da bodo že v prihodnjih dneh začeli z delom.

Telemach pa ima zdaj že narejen projekt za ureditev kabelske TV na območju industrijske cone, za kar ima tudi že naše soglasje. Pokazali so nam projekt za območje Mlak, v prihodnjih dneh pa naj bi začeli delati projekt še za stari del Trzina. Potrebujejo še gradbeno dovoljenje, potem pa pričakujemo, da bodo začeli z delom. Postopek se je nekoliko zavlekel, ker je država spremenila pogoje za pridobivanje gradbenega dovoljenja.

Se je z novim letom število zaposlenih na občini kaj povečalo?

Sklenili smo pogodbi z dvema komunalnima nadzornikoma, ki sta zdaj pri nas zaposlena s 25 % delovnim časom. Gre za to, da je komunalni nadzor za občino obvezen, zaradi medsebojnega izključevanja pa tega nadzora ne more opravljati noben drug delavec občinske uprave, opravljati pa ga mora nekdo, ki ima v skladu z zakonom o upravnem postopku za to opravljen izpit. Najprej smo mislili, da se bomo lahko o tem nadzoru dogovorili s katerim od podjetij za varovanje, vendar se je izkazalo, da ta podjetja nimajo za to usposobljenih ljudi. Ni nam kazalo drugega, kot da se dogovorimo z upravo občine Domžale, da dva njihova komunalna nadzornika s četrtinskim delovnim časom opravljata tovrsten nadzor tudi pri nas.

Drugih novih zaposlitev na občini ni predvidenih. Kot je bilo predvideno ob ustanavljanju občine, je v občinski upravi zaposlenih 6 ljudi, zdaj pa je za področje financ zaposlena še ena pripravnica, ki prihaja z območja Trzina. Pri financah je v naši Občini namreč zelo veliko dela, in pomoč potrebujemo, poiskali pa smo jo na območju Trzina.

Na januarski seji je občinski svet sprejel svoj letošnji delovni plan. Lani ste sprožili priprave za urejanje trzinskega pokopališča, letos pa to vprašanje v delovnem planu ni predvideno.

Je. Posredno. Vprašanje pokopališča je del postopka za spremembo dolgoročnega plana občine. To območje je treba namreč najprej plansko opredeliti kot območje pokopališča. Ker se postopki za spremembo dolgoročnega plana zelo vlečejo, časovno ni mogoče predvideti, kdaj bomo lahko delo nadaljevali s sprejemanjem prostorsko-izvedbenih aktov. Zdaj čakamo na soglasje vlade za naš predlog prostorskih sprememb, ko bomo soglasje za spremembo dobili, bomo takoj sprožili postopek za pridobitev ureditvenega načrta. Še enkrat moram reči, da se postopki za spreminjanje dolgoročnih planov zdaj zelo dolgo vlečejo po vseh občinah. Kar trikrat je treba dobivati soglasje različnih vladnih služb.

Za vrati parlamenta se odloča o marsičem ...

Lani ste na sejah govorili o mladinski problematiki, o mladinskem klubu in tudi o potrebi po gradnji doma za ostarele. Za letos v delovnem programu te teme niso predvidene?

Lani smo se s tem ukvarjali, ker smo delali strategijo dolgoročnega razvoja Trzina. Želeli smo priti do nekaterih rešitev za posamezne skupine prebivalstva in takrat smo pač izpostavili potrebe po mladinskem klubu in domu za ostarele. Zdaj bomo te predloge obravnavali po potrebi. Še januarja bomo imeli sestanek sosveta za varnost, na katerem se bomo ukvarjali predvsem s temami, ki so povezane z mladimi – to je problematiko mladinskega prestopništva, mamili in tako naprej. Če se bo na tej seji pokazalo, da so problemi tako zaostreni, da je treba sprejeti ukrepe na ravni občine, bo ta problematika prišla tudi na sejo občinskega sveta.

Pri programu dela se je doslej pokazalo, da je treba načrtovati predvsem tiste teme, ki jih je res mogoče načrtovati, na podlagi potreb, ki se pokažejo tekom leta pa se potem na dnevne rede sej občinskega sveta tako ali tako uvrščajo še dodatne točke.

Ko gre za različne odloke ter prostorske, finančne in podobne akt, pa je dobro, da jih uvrstimo v letni program dela, tako da se svetniki na njihovo obravnavo lahko pripravljajo že vnaprej. Tisto, kar se pojavi kot problem, pa se sproti uvršča na seje občinskega sveta.

Pametno je tudi neko stvar uvrstiti na dnevni red, ko je že kaj bolj oprijemljivega, ne pa da nekaj načrtujemo po sili. Pri strategiji smo naprimer poudarili, ker je bila izražena taka želja, da je treba v doglednem času priti do doma za ostarele. To je težka odločitev, tudi finančno zahtevna. Že takrat smo vedeli, to pa so potrdili tudi pogovori na ministrstvu, da bi za tak dom potrebovali vsaj 800 milijonov tolarjev. Zdaj se pogovarjamo o tem, kako do tega denarja priti. Jasno je, da občina Trzin takšnega doma sama ne more zgraditi. Pogovarjali smo se že z različnimi možnimi soinvestitorji. Bili smo že na ministrstvu za delo, kjer smo se pogovarjali, kako bi država pri tem lahko sodelovala. Menimo pa, da bo treba denar zbrati s treh naslovov. Nekaj bo dala občina, nekaj naj bi prispevala država, v projekt pa bo verjetno kot soinvestitorje potrebno vključiti tudi podjetnike. Zdaj se pogovarjamo tudi o neki novi lokaciji za tak dom. Če bo to obveljalo, bo treba spremeniti namembnost tistega območja, potreben bo nov ureditveni načrt območja. Potem bo treba rešiti vprašanje financiranja in priti do potrebnih načrtov.

Doma za starejše enostavno ne moreš graditi na črno. Občinski svet bo o tej stvari lahko razpravljal šele, ko bo treba za to sprejeti ureditveni načrt, vse druge priprave so stvar občinske uprave in s tem se ukvarjamo.

Kar pa se tiče mladinskega kluba, pa moram reči, da so prostori zanj predvideni. Uredili naj bi ga v kletnih prostorih zgradbe, ki jo zdaj gradijo na območju bodočega centra Trzina. Projekt za izgradnjo tiste zgradbe, ki jo bo v T3 dobila občina, je bil prav zaradi potreb mladinskega kluba spremenjen in prilagojen bodočim potrebam mladih. Ko bo zgradba zgrajena do tretje faze, nam jo bodo predali, mi pa bomo za ureditev prostora morali dobiti projekt za dogradnjo teh prostorov. Potrebovali bomo gradbeno dovoljenje in vse drugo, kar je potrebno, predvsem pa denar. Ni vse tako enostavno, kot nekateri mislijo: "Dajte nam prostor, mi pa ga bomo uredili!"

To enostavno ni tako preprosto. Poglejte samo zaplete, ki se vlečejo z urejanjem dodatnih prostorov za vrtec. Stvar enostavno ne more biti črna gradnja.

Kaj se zdaj dogaja v zvezi s plinifikacijo Trzina?

Ravno v teh dneh smo dobili končno razpisno dokumentacijo – elaborat, s pomočjo katere bomo pozvali možne koncesionarje, da oddajo svoje ponudbe. Med kandidati bomo izbrali najugodnejšega ponudnika. Najugodnejšega seveda iz več zornih kotov, na primer kakšne bodo koncesijske dajatve občini, pod kakšnimi pogoji bodo pripravljeni odkupiti že obstoječo plinsko omrežje, pomemben pa bo tudi čas, ki bo potreben za dokončanje del. Pričakujem, da bomo v dveh, najkasneje treh mesecih že lahko podpisali koncesijsko pogodbo, katere vzorec že imamo. Ob tem moram poudariti, da bo potem treba najprej prilagoditi lokacijski načrt, ki ga že imamo, spremembam na terenu. Ker načrt že imamo, bomo prihranili najmanj dve leti, vseeno pa bo prilagoditev načrta spremembam verjetno le trajala nekaj mesecev, nato pa bo treba še pridobiti vsa soglasja in gradbeno dovoljenje. Spet vse po že znanem scenariju.

Miro Štebe

KDAJ BOMO KONČNO DOBILI KABELSKO TV?

Spoštovani bodoči Telemachov naročnik,

kar nekajkrat ste nam postavili vprašanje: "Kdaj bo Telemach končno pričel z izgradnjo kabelsko- komunikacijskega sistema pri nas?" Vprašanje je povsem namestu, saj smo že pred časom pričeli zbirati soglasja in individualne naročniške pogodbe, vsako vprašanje pa zahteva odgovor!

Preden pojasnim podrobnosti, dovolite, da se kratko predstavimo cenjenim bralcem, ki nas še niso spoznali. Smo multimedijsko podjetje, nastalo iz temeljev podjetja Meglič Telekom. Danes so naši lastniki BTC, Gorenje, Slovenske železnice, Mestna občina Ljubljana, Masterline, Eon, PrvilNvest, Andrej in Matjaž Meglič ter britanski sklad EMP. Naša vizija je postati ponudnik kakovostnih in hitrih komunikacijskih storitev. V tem trenutku ponujamo dva sklopa storitev:

- kabelska televizija z radiom
- dostop do interneta z elektronsko pošto prek kabelskega omrežja;

pripravljamo pa tudi nove storitve, ki jih boste lahko koristili v prihodnje.

TELEMACH

Z zbiranjem interesentov za nov razvod kabelske televizije v Trzinu smo hiteli. Kar preveč hiteli, saj so nekatere stopničke daljše od drugih in tako traja dlje, da jih prestopimo. Najdaljše so tiste, ki so povezane z dokumentacijo. PGD (projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja) in PZI (projekt za izvedbo) sta že narejena, lokacijska dokumentacija pa je v fazi izdelave. Predviden rok izvedbe je 31. marec 2001.

Predvidoma v pričetku meseca aprila 2001 bomo dali vlogo z vso pripadajočo dokumentacijo na Upravni organ Domžale za pridobitev gradbenega dovoljenja, njegova pridobitev pa zavisi od več različnih faktorjev. Pričakujemo, da bomo pričeli z izvajanjem gradbenih in montažnih del v pričetku junija 2001. Vklop prvih naročnikov pa je, pogojen s pričetkom del, predviden konec julija 2001. O nadaljnjem poteku Vas bomo seveda obveščali.

Predvidoma od poletja se bomo torej pričeli intenzivneje družiti. Izgradnja bo potekala postopoma po posameznih območjih, tako da boste nekateri imeli možnost priklopa prej, drugi nekoliko pozneje. V času izgradnje boste imeli priložnost podpisovati pogodbe vsi, ki to še niste storili. Omogočala vam bo kvaliteten dostop do (zaenkrat) 54 televizijskih in 29 radijskih programov ter časovno neomejen dostop do interneta, neodvisen od telefonskega priključka. Dodatne informacije na Vaša vprašanja Vam lahko posredujemo na telefonski številki 53 000 35.

Odgovor na vprašanje, kdaj naj bi pričeli z izgradnjo, je torej na dlani. Po najboljših močeh pa se bomo tudi ob prijazni pomoči vašega župana g. Peršaka potrudili, da vam bomo dejansko takrat lahko zaželeli prijetno spremljanje televizijskih in radijskih programov iz Telemachove programske sheme.

Do takrat pa prijazen pozdrav,

Petra Stušek
Telemach, d.o.o.

REGIONALNO POVEZOVANJE OBČIN

Slovenija je začela z uvajanjem regij zaradi približevanja Evropski uniji. Zahtevam Evropske unije prilagajamo politiko regionalnega razvoja in celoten sistem delovanja regij.

Velik pomen za izvajanje regionalne politike bo imela strategija regionalnega razvoja Slovenije, katere namen je v skladu s strategijo gospodarskega razvoja Slovenije in prostorskim planom Slovenije določiti cilje regionalnega razvoja. V strategiji regionalnega razvoja bodo določeni instrumenti in politika za doseganje ciljev regionalnega razvoja. Na podlagi te strategije bomo v regijah pripravili regionalne razvojne programe.

Tudi občine Domžale, Kamnik, Komenda, Lukovica, Mengeš, Moravče in Trzin so pred časom sklenile dogovor o sodelovanju pri pripravi razvojnega programa. Način priprave regionalnega razvojnega programa bo v naši regiji nekoliko drugačen kot v drugih regijah po Sloveniji.

Omenjene občine bodo najprej pripravile skupni razvojni program, v katerem bodo določeni njihovi razvojni cilji, šele potem pa bomo začeli z usklajevanjem razvojnega programa z Ljubljano in drugimi občinami v regiji (Grosuplje, Ljubljana, Litija, Dol, Vrhnika, Medvode in druge). Na ta način bomo dosegli bolj enakovredno upoštevanje programov in predlogov z vseh koncev regije, ki obsega veliko število manjših in večjih občin.

Za razvoj regij namenja država iz lastnih in evropskih virov precejšnja sredstva, ki bodo med regije razdeljena na podlagi kriterijev, predstavljenih v Strategiji regionalnega razvoja Slovenije. Kriteriji v strategiji bodo sledili zahtevam Evropske komisije, ki bo vnaprej predstavila pogoje in načine za črpanje sredstev. Za črpanje sredstev je dolgoročno načrtovanje regionalnega razvoja in poznavanje postopkov ter kriterijev različnih finančnih programov odločilnega pomena.

Rezultat priprave razvojnih programov bodo pripravljene zasnove izvedbenih razvojnih projektov, namenjenih razvoju regij. Razvojni program bo program za nadaljnje delo občin in drugih vključenih – kot tak bo bolj kot v analizo stanja v območju usmerjen v predloge razvojnih projektov. Za izvedbo gospodarskih projektov bodo občine v sodelovanju z lokalnimi podjetji skušale pridobiti ugodne ponudnike, izvedbo neprofitnih projektov pa bodo zagotovile z združevanjem lokalnih in drugih virov.

Prednosti občine z izdelanim razvojnim programom:

- preudarno usmerjanje finančnih sredstev
- jasno določene in v širokem krogu podprte razvojne usmeritve
- učinkovitejše izvajanje dejavnosti za pospeševanje in usmerjanje razvoja
- učinkovitejše vzpostavljanje sodelovanja s sosednjimi občinami
- konkurenčnost občine pri sodelovanju na razpisih
- promocija občine
- boljše sodelovanje z občani
- premišljen razvoj občine, ki ne bo povzročal socialnih težav in prekomerno obremenjeval okolja

Teritorialna razdelitev Slovenije (statistične regije)
Vir: GURS, SURS, ARR

Agencija RS za regionalni razvoj

Za pripravo razvojnega programa bodo občine z javnim razpisom izbrale izvajalca, ki bo poleg priprave programa skrbel tudi za usklajevanje njihovega programa z regionalnim razvojnim programom. Občine že imajo izdelanih nekaj predlogov projektov, ki bi jih rade vključile v skupni in regionalni razvojni program, idejne projekte pa bo potrebno ustrezno oceniti, predstaviti in ovrednotiti.

OBČINA DOMŽALE

Občino Domžale v okviru povezovanja zanima izboljšanje **železniških in drugih prometnih povezav**, ki bodo povečale konkurenčnost območja in še bolj izrabile prednosti lokalnega gospodarstva. Občini se zdijo najpomembnejši projekti, ki rešujejo večje število uporabnikov in omogočajo razvoj območja. Kot regionalni projekt vidijo tudi urejanje **ravnanja z odpadki**, kjer bi lahko izkoristili lego občine in temeljiteje izkoristili domače vire. Potreben je tudi usklajen razvoj obrtnih con in centrov za razvoj malega gospodarstva. V kmetijstvu je pomembno povezovanje in prodaja pridelkov na lokalnem trgu.

V občini Domžale je stopnja registrirane brezposelnosti 9,2 %, v letu 1999 pa je bila rast prebivalstva kar 8 %. Bruto osnova za dohodnino je v občini presegala slovensko povprečje za 13,6 % in je znašala 787.416 SIT. V občini je nekaj območij, ki zaradi varstva narave otežujejo razvoj, posebnih omejitev za kmetijstvo pa v občini na podlagi predpisov ni.

OBČINA KAMNIK

Za občino Kamnik se v okviru regionalnega povezovanja zdijo pomembni projekti **Terme Snovik**, nadaljnji razvoj **čistilne naprave** Domžale-Kamnik in celostna ureditev **Velike planine,** poleg tega pa še projekt ureditve **ravnanja z vodo in izraba virov pitne vode**. Občino Kamnik poleg omenjenega zanima še projekt dolgoročnega ravnanja z odpadki in povezovanje občin za regionalni projekt ravnanja z odpadki. Na projekte v regionalnem razvojnem programu je po mnenju občine Kamnik potrebno gledati s treh vidikov: okoljskega, gospodarskega in socialnega, ki jih je potrebno enakomerno razvijati.

V občini Kamnik je stopnja registrirane brezposelnosti 10 %, v letu 1999 pa je bila rast prebivalstva 4,4 %. Bruto osnova za dohodnino je v občini predstavljala 96,1 % slovenskega povprečja in je znašala 665.779 SIT. V občini je nekaj območij, ki zaradi varstva narave otežujejo razvoj, nekaterim območjem občine pa so bile na podlagi predpisov priznane tudi omejene razmere za razvoj kmetijstva.

OBČINA KOMENDA

Občina Komenda vidi svoje razvojne možnosti v povezavi območja z učinkovito **transportno (železniško) povezavo**. Železniške povezave naj bi spodbudile nagel gospodarski razvoj, zlasti ob železniških trasah. Poleg prometnih povezav občino zanima tudi sodelovanje z drugimi občinami pri **razvoju komunalnih storitev**. V prvi vrsti tukaj najprej računajo na načrtovan pristop k urejanju ravnanja z vodami in odpadnimi vodami.

V občini Komenda je stopnja registrirane brezposelnosti 8,1 %, v letu 1999 pa je bila rast prebivalstva kar 6 %. Bruto osnova za dohodnino je v občini presegala Slovensko povprečje za 3,5 % in je znašala 717.105 SIT. V občini je nekaj območij, ki zaradi varstva narave otežujejo razvoj, posebnih omejitvenih dejavnikov za kmetijstvo pa v občini na podlagi predpisov ni.

OBČINA LUKOVICA

Občino Lukovica v okviru skupnega razvojnega programa in pozneje regionalnega programa zanima predvsem skupni projekt **ravnanja z odpadki**. Poleg tega projekta vidijo svoje razvojne možnosti tudi v razvoju **kmetijstva** in **turizma,** v okviru regionalnih povezav pa želi občina izboljšati **poplavno varnost in stanje voda** na svojem območju.

V občini Lukovica je stopnja registrirane brezposelnosti 7,6 %, v letu 1999 pa je bila rast prebivalstva kar 9 %. Bruto osnova za dohodnino je v občini predstavljala 88 % slovenskega povprečja in je znašala 612.531 SIT. V občini je nekaj območij, ki zaradi varstva narave otežujejo razvoj, občini pa so bile na podlagi predpisov priznane tudi razmere, ki omejujejo razvoj kmetijstva.

OBČINA MENGEŠ

Od regijskega povezovanja občina Mengeš pričakuje sodelovanje na projektih **komunalne infrastrukture** in **energetike** (plinifikacija, drugi obnovljivi viri ...), zanima pa jo tudi prometno povezovanje s hitro **železnico**, ki bo povečala konkurenčnost in privabila nove naložbe. Občina želi sodelovati tudi pri projektih **ravnanja s pitno vodo in odpadnimi vodami** ter pri **ravnanju z odpadki**.

V občini Mengeš je stopnja registrirane brezposelnosti 8,7 %, v letu 1999 pa je bila rast prebivalstva kar 5,3 %. Bruto osnova za dohodnino je v občini presegala slovensko povprečje za 11 % in je znašala 769.585 SIT. V občini je nekaj območij, ki zaradi varstva narave otežujejo razvoj, posebnih omejitvenih dejavnikov za kmetijstvo pa v občini na podlagi predpisov ni.

OBČINA MORAVČE

Občina Moravče vidi svojo vlogo v regionalnem razvoju predvsem v zagotavljanju **turističnih zmogljivosti** za celotno območje ter v **kmetijstvu**, kjer s sodobnimi oblikami pridelave in predelave lahko ponudi kakovostno hrano ter druge pridelke in izdelke. Kot enega skupnih projektov z drugimi občinami v Moravčah predlagajo tudi ureditev **zadrževalnika Drtijščica** in druge projekte, ki bodo vsebinsko povezani med občinami. V okviru regionalnega povezovanja predlagajo tudi projekt zagotavljanja **pitne vode**.

V občini Moravče je stopnja registrirane brezposelnosti 7,6 %, v letu 1999 pa je bila rast prebivalstva 6 %. Bruto osnova za dohodnino je v občini predstavljala 85 % slovenskega povprečja in je znašala 593.642 SIT. V občini je nekaj območij, ki zaradi varstva narave otežujejo razvoj občine, občini pa so bile na podlagi predpisov priznane tudi razmere, ki omejujejo razvoj kmetijstva.

OBČINA TRZIN

Občina Trzin vidi razvojne možnosti območja v povezovanju občin za izvajanje različnih skupnih zadev, med njimi **inšpekcijski nadzor, skupno prostorsko načrtovanje, promet, turizem in razvoj gospodarstva**. Poleg tega namerava občina sodelovati tudi pri projektih podpore malemu gospodarstvu in razvoju prometne infrastrukture, ki bo izboljšala razvojne možnosti območja.

V občini Trzin je stopnja registrirane brezposelnosti 8,3 %, v letu 1999 pa je bila rast prebivalstva kar 12 %. Bruto osnova za dohodnino je v občini presegala slovensko povprečje za 50 % in je znašala 1.045.213 SIT. V občini je nekaj območij, ki zaradi varstva narave otežujejo razvoj občine, posebnih omejitev za kmetijstvo pa v občini na podlagi predpisov ni.

Vse povezane občine od sodelovanja z Ljubljano pričakujejo partnersko in projektno sodelovanje, kjer bodo v regionalni razvojni program prišli projekti, ki bodo pomembni za celotno regijo in ne le za določena manjša območja.

O pripravi skupnega razvojnega programa in regionalnega programa lahko več informacij dobite na občini, o regionalnem razvoju pa vas bomo v prihodnjih številkah našega glasila še obveščali. Več o regionalnem razvoju lahko preberete tudi na domačih straneh Agencije Republike Slovenije za regionalni razvoj: http://www.gov.si/mg/slo/regional/3cbc.html.

OBVESTILO

Upravna enota Domžale v skladu s 3. odstavkom 84. člena Zakona o orožju (Ur.list RS, št. 61/2000

OBVEŠČA

fizične osebe, ki posedujejo orožje brez veljavne listine za posest ali nošenje orožja, da morajo v zakonitem roku šestih mesecev, ki je določen za legalizacijo orožja, to je od 8.1. do 8.7. 2001, vložiti vlogo za legalizacijo orožja.

Vloge za legalizacijo orožja, razen orožja iz kategorije A (vojaško in eksplozivno orožje ...), za legalizacijo katerega zaprosijo zgolj registrirani zbiratelji orožja, je treba oddati na Upravni enoti Domžale, Oddelku za upravne notranje zadeve.

Vlogi za legalizacijo imetniki NE prilagajo orožja. Obrazce vlog za legalizacijo si imetniki lahko priskrbijo v sprejemni pisarni na sedežu Upravne enote Domžale. Vlogi je potrebno poleg listka s podatki o orožju, ki je sestavni del vloge, priložiti še naslednji dokazili: zdravniško spričevalo in potrdilo o preizkusu znanja o rokovanju z orožjem.

Navedenih dokazil ni potrebno priložiti, če posameznik že poseduje orožno listino za določeno vrsto orožja.

Pristojni upravni organ bo navedenim imetnikom izdal ustrezno orožno listino razen orožnega lista.

Posamezniki pa v skladu z določbo tretjega odstavka 84. člena Zakona o orožju ne bodo mogli legalizirati vojaškega in eksplozivnega orožja, razen če so registrirani zbiratelji orožja. Tovrstno orožje bodo lahko izročili pristojni policijski postaji oz. oddelku policije po predhodno opravljenem telefonskem ali pisnem obvestilu.

Upravna enota Domžale

POROČILO O DELU UREDNIŠTVA GLASILA ODSEV V LETU 2000

Občinsko glasilo Odsev je v letu 2000 izšlo enajstkrat kot redna mesečna številka, desetkrat je v sklopu glasila kot posebna priloga izšel tudi Uradni vestnik Občine Trzin, enkrat pa je Uradni vestnik izšel samostojno.
Debelina glasila je bila zelo neenotna, saj so imele številke v prvih mesecih leta tudi po več kot 40 strani, sredi leta je imelo glasilo zaradi zahtev po večji varčnosti le po 16 strani, v zadnji polovici leta pa so posamezne številke imele okrog 30 strani. Ugotavljamo, da bi bila za glasilo najprimernejša debelina 32 strani. K debelini časopisa pa je pogosto precej prispeval tudi Uradni vestnik, ki je bil največkrat kar precej obsežen.
V uredništvu Odseva smo se trudili, da bi kar najbolje odsevali – predstavljali življenje v občini, posamezna pereča vprašanja razvoja našega kraja, zraven pa smo tudi, kar se je le dalo dobro, odslikavali dejavnost večine najpomembnejših trzinskih društev in drugih organizacij. Odsev je predstavljal tudi nekatere vidnejše Trzince (predvsem s področja kulture in športa) in posamezne krajane, ki so lahko osvetlili nekatere vidike trzinske preteklosti. Pokrivanju dogajanja v občinski upravi je bil namenjen Županov kotiček, ob tem pa smo poročali tudi z vseh sej občinskega sveta in objavljali pogovore z županom o aktualnih temah Trzina. Posamezne aktualne teme smo predstavljali v posebnih člankih.
V Odsevu smo objavljali tudi pisma in druge prispevke občanov in tako prispevali k predstavljanju tudi tistih pogledov na razmere in dogajanja v občini, ki se razlikujejo od uradnih.
Praktično v vsaki številki smo objavljali tudi članke, ki so prinašali za posamezne skupine občanov koristne informacije. Večino teh člankov smo dobili od različnih organizacij in služb, ki delujejo na območju nekdanje občine Domžale.
Ocenjujemo, da smo svoje delo sorazmerno dobro opravili in da je bilo obveščanje o dogajanjih v občini relativno dobro in korektno. K takšnemu sklepu nas napeljujejo tudi odzivi pri naših bralcih, ki po večini ugodno ocenjujejo naše delo. Seveda pa so tudi na tem področju, kot povsod, posamezniki, ki so precej bolj kritični do pisanja v Odsevu in imajo o njem tudi negativno mnenje.
Uredništvo se je ob urejanju časopisa srečevalo z nekaterimi težavami, ki jih večinoma poznamo že iz prejšnjih let. Kot največjo pomanjkljivost našega delovanja ocenjujemo to, da časopis ni izhajal redno ob dogovorjenem datumu. Prihajalo je do najrazličnejših zapletov in težav, ki so privedli do zamud. Glavni razlog je v veliki obremenjenosti najpomembnejših ustvarjalcev časopisa, v zamudah pri dostavljanju dogovorjenih člankov in v premajhni zavzetosti nekaterih članov uredništva.
Do zamud je prihajalo tudi ob zbiranju reklamnih oglasov, saj trženje tudi v preteklem letu ni bilo najbolje organizirano.
Na začetku leta je Občinski svet sprejel nov cenik dela članov uredništva, za katerega sodelavci časopisa v glavnem menimo, da je ustrezen, čeprav bi bile možne tudi še nekatere izboljšave in preciznejše opredelitve.
Sredi leta pa je prišlo do manjšega zapleta zaradi zahtev po podražitvi oglaševalskega prostora in po ocenitvi dela članov uredništva. Občinski svet je nazadnje sprejel nekatere podražitve, ki so začele veljati predvsem s 1.1. 2001, v določeni meri pa je upošteval tudi mnenja članov uredništva. Med manj priljubljenimi sklepi je tudi sklep, s katerim je odslej del naslovnice namenjen reklamnemu oglaševanju.
Jeseni je nekdo naš časopis prijavil tržnemu inšpektorju, kar pa za zdaj ni imelo posebej bolečih posledic za delo časopisa. V prihodnje bo potrebno poskrbeti za še večjo preglednost zbiranja reklamnih oglasov, predvsem pa bo treba od strank pobrati več podatkov.
Uredništvo je končno dobilo tudi svoj prostor, ki pa za enkrat še ni povsem opremljen za uspešno delo uredništva. Vseeno ocenjujemo, da gre za veliko pridobitev, saj bomo v kratkem lahko začeli uradno poslovati in se bomo v uredništvu lahko zbirali in tam tudi ustvarjali; do zdaj je namreč vse delo potekalo le na zasebnih računalnikih.
Nekaj težav smo imeli tudi zaradi kadrovskih menjav, vendar smo odhode nekaterih že uveljavljenih sodelavk in sodelavcev nadomestili z novimi silami.
Ocenjujemo, da je bilo delo uredništva v preteklem letu kljub vsem težavam dobro in uspešno, da pa so še možnosti za izboljšave.

Za uredništvo Odseva
Glavni in odgovorni urednik
Miro Štebe
Trzin, 5.1.2001

PROGRAM DELA OBČINSKEGA GLASILA ODSEV ZA LETO 2001

V letu 2001 uredništvo Odseva namerava izdati 11 rednih mesečnih številk glasila, po možnosti pa naj bi izdali tudi eno izredno številko, ki bi bila posvečena izbrani tematiki. Predvidoma naj bi to bila 95. obletnici obstoja trzinskega gasilskega društva. V avgustu ne predvidevamo izida mesečne številke Odseva.
Načrtujemo, da bi se v letu 2001 držali standardne debeline glasila, tako da bi vsaka številka obsegala po 32 strani teksta. Še vnaprej bomo kot sestavni del glasila objavljali tudi Uradni vestnik Občine Trzin.
V letu 2001 si bomo predvsem prizadevali za redno izhajanje ob točno določenem datumu. Po dogovoru naj bi bilo to vsakega 20. v mesecu.

Glasilo bo tudi v letu 2001 redno seznanjalo občane o aktualnih dogajanjih v občini in s perečimi težavami našega okolja. V letu 2001 bomo še zlasti pozorno spremljali delo posameznih občinskih delovnih teles in odborov ter tako celovitejše predstavljali, kako poteka delo v občinskem vodstvu.
Še naprej bomo občane redno seznanjali z delom trzinskih društev in organizacij, predstavljali pa bomo tudi občane, ki si zaslužijo več pozornosti (vidnejši kulturni in društveni delavci, umetniki, ustvarjalci, starejši ljudje, ki lahko še kaj povedo o življenju kraja v preteklosti).

V delo redakcije nameravamo vključiti še več pišočih občanov, tako da časopis v bodoče ne bi bil pisan pretežno iz zornega kota enega novinarja. Načrtujemo novo organizacijo trženja reklamnih oglasov v Odsevu. V zbiranje reklamnih oglasov bi želeli vključiti še nove ljudi, predvsem pa se bo treba poslej dosledno držati novih pravil trženja in upoštevati zahteve tržne inšpekcije.

Uredništvo je v letu 2000 dobilo prostor za svoje delo. Upamo, da bo redakcija kmalu ustrezno opremljena in da bo lahko zaživela. Predvsem si želimo vsaj enega telefona in faxa ter vsaj enega računalniškega terminala. Želeli bi, da bi bil računalnik ustrezno prilagojen delu v redakciji. Predvsem pa bo nujna tudi internetna povezava z drugimi računalniki. Ko bo prostor opremljen, bo uredništvo uvedlo uradne ure, med katerimi bomo poskrbeli za tesnejše stike z bralci in sploh občani Trzina. Verjetno bo zaradi novih prostorov potrebno nekoliko spremeniti organizacijo dela pri nastajanju Odseva.

Za uredništvo Odseva
Glavni in odgovorni urednik
Miro Štebe
Trzin, 5.1.2001

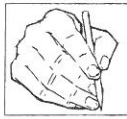

VABILO

Vse, ki bi radi sodelovali pri nastajanju našega časopisa vabimo, da se nam pridružijo. Vse podrobnosti lahko izveste pri članih uredništva ali na tel.: 041/ 370-206 v večernih urah, do 21. ure pa na tel.: 72 15 576.

Pridružite se nam, vabljeni.

IZ SOSEDNJIH OBČIN

V občini Komenda so v petek, 19. januarja, odprli novo športno dvorano, ki so jo zgradili s samoprispevkom v KS Komenda. Dvorana je dolga nekaj čez 40 metrov, široka je 24,5 metra, v njej pa so trije vadbeni prostori. Površina pokritih športnih prostorov je 1.348 m^2, skupna površina vseh treh vadbenih prostorov pa je skoraj 1.000 m^2. Poleg vadbenih prostorov je v poslopju še 5 slačilnic, 21 prh, 8 stranišč, prostor za prvo pomoč, čajna kuhinja, zraven pa imajo še prostor za sodnike, prostor za doping kontrolo, prostor za novinarske konference, tribune za 400 gledalcev. Opremljeno imajo tudi ozvočenje in urejen dostop za invalide. Skupna vrednost naložbe znaša približno 295.000.000 SIT, poleg denarja, ki so ga zbrali s samoprispevkom, pa so denar za športno dvorano primaknili še Občina Komenda, Občina Kamnik, Ministrstvo za šolstvo in šport (šolski in športni del) ter Sklad za financiranje športnih organizacij.

Z odprtjem nove športne dvorane se je občanom Komende uresničila dolgoletna želja, saj v celotnem šolskem okolišu OŠ Komenda ni bilo primernega prostora za redni pouk telesne vzgoje in izvenšolske športne dejavnosti. V občini sicer zelo dobro delujejo športna in druga društva, ki pa večinoma niso imela ustreznih vadbenih prostorov, obstoječa dvorana v Kulturnem domu pa je bila premajhna, tako za dejavnosti domačega kulturnega društva, kot za izvedbo drugih javnih prireditev. Prav zaradi tega so se krajani bivše KS Komenda že na referendumu 10. aprila 1994 odločili za 2% samoprispevek in s tem potrdili svojo odločenost, da v Komendi zgradijo večnamensko športno dvorano. Ob otvoritvi so pripravili zanimiv kulturno-športni program in že zdaj je jasno, da bo prizadevnim Komendčanom dvorana še kako koristila in bo dvignila raven njihovega družabnega in športnega življenja.

M.Š.

ALI VESTE ...

... da praznujejo letos svojo stoletnico pisarniške sponke?
... da avtomate za opečeni kruh (toasterje) poznamo že od leta 1919?
... da so prvi papirnati robčki prišli na trg leta 1920?
... da so prvi hladilnik naredili že leta 1927?
... da so prvi pralni praški prišli med kupce leta 1933?
... da je prva neonska žarnica zasvetila leta 1938?
... da so najlonske nogavice pričele svoj zmagoslavni pohod leta 1939?
... da so se prve električne kitare pojavile leta 1948?
... da so prvi barvni televizor izdelali leta 1953?
... da so se prve barbike pojavile že leta 1959?
... da poznamo plenice za enkratno uporabo od leta 1961?
... da so se kovinski teniški loparji pojavili leta 1963?
... da so prvo zgoščenko (CD, "tlačenko, speštanko itd) naredili leta 1981? Istega leta nas je razveselil goretex.

TRZINSKI IZVIR

V decembrski številki Odseva smo lahko prebrali o ustanovitvi medgeneracijskega društva Jesenski cvet, ki povezuje do sedaj 26 skupin samopomoči za kakovostno starost na območju Kamnika in Domžal.

Ena izmed teh skupin je tudi naša, imenovana Trzinski izvir. S srečanji smo pričeli 4. decembra 2000. Ob prijetnih razgovorih o različnih temah nas povezuje ljudska pesem, z ogledi raznih znamenitosti ter krajšimi izleti pa si popestrimo doživljanje bližnje okolice. Naše vodilo je: dodajmo življenje letom! Zavedamo se, da je življenje zlasti v starosti lahko lepše, če znamo prisluhniti drug drugemu in si tako lajšamo vsakodnevne težave. Naša srečanja nas bogatijo - saj se prepletajo zanimive izkušnje starejših članov z življenjskimi pogledi mlajših. Predvsem pa se ob starejših članih in njihovi modrosti lahko mlajši pripravljamo na lastno starost.

Skupino vodiva prostovoljki iz Trzina, Jožica in Helena, ki bova letos zaključili dveletno usposabljanje na Inštitutu Antona Trstenjaka pod vodstvom g. Jožeta Ramovša in ge. Majde Hrovat.

Vsi, ki se nam želite pridružiti in nam s svojo prisotnostjo popestriti enkrat tedensko druženje po dve uri, kličite za informacije na tel.: 721 32 67.

ZA VEČJO VARNOST NA CESTAH

Konec prejšnjega leta, natančneje v sredo, 27. decembra, se je Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu občine Trzin sestal na svoji četrti seji. Člani sveta so spregovorili o svojem delu v letu 2000 in o načrtih za to leto. Ugotovili so, da so bili lani kar prizadevni, saj so med drugim pred začetkom šolskega leta opravili pregled varnih poti v šolo, poskrbeli za postavitev dodatnih prometnih znakov na šolski poti, dali pobudo za ustanovitev šolske prometne patrulje, ki naj bi opozarjala voznike na šolskih poteh in na nepravilno parkiranje. Prizadevno je sodelovala zlasti osnovna šola Trzin, med drugim so pripravili kolesarske izpite za osnovnošolce, ves čas pa sodelujejo tudi v akciji Stopimo iz teme. Med drugim so poskrbeli za dodatne odsevnike – kresničke. Dokaj dobro pa je tudi sodelovanje med Svetom za preventivo, Policijsko postajo Domžale in tudi Občino Trzin. Sodelujejo tudi z vrtcem in sveti za preventivo in vzgojo v cestnem prometu v sosednjih občin in tudi z republiškim SPVCP-jem.
Med nalogami, ki so si jih zastavili, pa še niso uresničene, je treba omeniti pobudo za ureditev sprehajalne poti ob Pšati od mosta skozi območje T3 proti šoli. Tam naj bi potekala tudi varna pot v šolo. Dali so tudi pobudo za označitev prehoda za pešce pri Jan baru na Mengeški cesti in za postavitev cestnih ovir pri šoli in vrtcu. Te naloge bodo zanje tudi prednostne v tem letu. V načrtih pa imajo še več drugih akcij in nalog, s katerimi bi povečali varnost v cestnem prometu na območju naše občine. Med drugim so dali tudi pobudo za uvedbo javnih del na področju varnosti v prometu, predlagajo pa tudi uvedbo dežurstev na križiščih, kar naj bi opravljali občinski štipendisti in morda tudi prostovoljci. Še naprej bodo imeli v OŠ Trzin POŠTNI NABIRALNIK ZA VARNO POT V ŠOLO.

BODO TRZINSKE DOMAČIJE SPET DOBILE STARA HIŠNA IMENA

Na januarski seji občinskega sveta je občinski svetnik Tone Ipavec na predlog Turističnega društva podal pobudo za označitev trzinskih domačij s starimi hišnimi imeni. Povedal je, da so se že v različnih družbah in okoljih pogovarjali, da bi bila velika škoda, če bi stara, domača trzinska imena izginila v pozabo. Mnogi menijo, da bi bila to za prihodnje rodove in tudi za samobitnost Trzina velika škoda. Stara trzinska imena so že začeli zbirati mladi člani turističnega društva na osnovni šoli, ki bodo v projektni nalogi skušali zbrati čim popolnejši seznam teh imen. Gospod Šimenc Jože pa je po svojem spominu že prispeval kar obsežen seznam teh imen, ki jih je g. Ipavec tudi predstavil v gradivu za januarsko sejo Občinskega sveta. Iz seznama je razvidno, da so stari Trzinci domačije pogosto poimenovali po dejavnosti katerega od članov družine, npr.: Goltnar, Malnski, Šuštarjev, Kovačev, Zotlar, Logar, Mežnarjev itd. Precej imen je izpeljanih iz osebnih imen, običajno gospodarjev domačij: Gašprjev, Šimnov, Lojetov, Metn, Jurjev, Mancna, Minetov itn., sorazmerno veliko imen pa je izpeljanih tudi iz imen živali: Pajkov, Pavov, Vsvov, Zajc, Kušer, Mačkov itn.

Na sestanku so opozorili, da bi bilo treba ljudi, ki živijo v hišah, kjer so še znana stara hišna imena, vprašati, če se strinjajo z oznako njihovih domačij s temi imeni. Vsem prav gotovo ne bi bilo pogodu, nekaterim pa bi bilo verjetno všeč. Vseh starih hiš ni več, je pa več potomcev, ki bi se lahko potegovali za isto hišno ali družinsko ime. Včasih je za kakšno ime znanih tudi več različic, predvsem pa jih je težko pravilno zapisati, saj so jih stari Trzinci govorili v izrazitem trzinskem narečju, zato so bili nekateri glasovi v besedah drugačni od glasov v knjižnem jeziku. Prav zaradi tega bi bilo potrebno, da se s temi imeni spoprime tudi kakšen strokovnjak za slovenski jezik.

Občinski svetniki pa so tudi opozorili, da bi morale biti oznake, ki bi jih pritrjevali na hiše ali kam drugam, lične, in da bi bilo potrebno objaviti razpis za njihovo enotno oblikovanje, nato pa izbrati najboljšo predlogo. Opozorili so tudi, da naloge ne bo mogoče opraviti kar na hitro, v enem ali dveh mesecih, ampak da se lahko zavleče tudi na eno ali dve leti.

Sklenili so, da je najbolje, če ustanovijo skupno delovno komisijo, v kateri bi sodelovali tudi predstavniki Turističnega društva, poznavalci trzinskih starih imen ter strokovnjaki.

Župan g. Peršak pa je ob tem povedal, da so se po nedavni navedbi namere po ohranitvi nekaterih starih hišnih imen v Trzinu v Dnevniku že pohvalno odzvali številni ljudje, med drugim je trzinsko namero pozdravila tudi znana slavistka Breda Pogorelec, ki je še zlasti poudarila pomen ohranjanja takšnega spomina za slovensko kulturo.

Objavljamo nekaj imen, ki jih je zbral Šimenc Jože:

Že zdaj je jasno, da vsa imena niso pravilno izpisana:

SEDANJA JEMČEVA CESTA

BALONTOV	ČEBULJ	DIMC	FRCUG	GOLTNAR
JAKOVA META	JANEZ	JANEZU	JEFAČENK	KRIVC
KUŠMAN	LOJZET	MALNOV	MARTINČENK	METNI
MRTANU	PAVLIN	PAVOV	POHANU	PRINČKOV
RAKEF	ROK	ROMSA	SMUK	STARIN
SKREK	ŠUŠTERJU	TOMAŽIČ	TOMŠEL	VESEV
VRBANČEV	VSVOV			

HABATOVA + ZA HRIBOM IN DRUGE

ANDRJAČ	AVERJEVA	BENDA	BLAŽU	BOGNARJEV
BOLTOV	BOŠTJAN	BRAMERJEVA	CAHARIJA	CAJHEN
CELOVA	CILN	DOLINŠEK	DRČINOV	FAROVŠKI
FINGRET	FRANCKOVA	GAŠPERJU	GRČARJEVA	GREGČEVA
GRMON	GRMONOV	GROJSKOVA	HABAT	HABJANOVA
HRLETOV	JAGRŠČU	JEKČOV	JERAJ	JERNA
JERNAČEV	JOŠČEVA	JULEN	JURJU	KASARNA
KLINC	KNOFTER	KONČKOVA	KOVAČEV	KRALU
KUŠERJEV	LISIČENK	LOGAR	LOJZETOVA	LOVŠE
LUKMAN	MANCNA	MAROLT	MARTINEZ	MAŠKU
MATEVŽU	MATIČKU	METNA	MEŽNARJEV	MIHOVA
MINETOVA	NACETOVA	NAROBETOVA	OGROV	PAJK
PAVLETOV	PEPEVARJEV	PEPEVNK	PERNAT	PERNETOV
POLDAČ	REGUC	ROŠUČOVA	ŠIMNOVA	ŠPREHELNOV
TAGOREN	TAJČRJEVA	TINETOVA	TOMAŽIČU	TRAVNU
TROJANŠKOVA	UKANOVA	VAHTRJU	VAJNAR	VARNAJOVA
ZAJČEVA	ZOTLAR	ŽANKAR	ŽIBRAT	

RTV SERVIS
GORENC s.p.
Ljubljanska 44, Trzin
telefon: 061 716 - 302
mobitel: 0609 644 - 121
Popravila: - TV sprejemnikov,
- PC monitorjev,
- audio naprav.
Tudi na domu!
Montaža klasičnih in SAT anten ter avtoakustike

SAMOSTOJNOST PA TAKA

Dragi Trzinci in Trzinke!

Danes, to je 22. decembra, praznujemo v naši občini nekaj deset let, kar je bila v bosanskem mestu Rudo ustanovljena Jugoslovanska ljudska vojska, ki nas je ustanovila ... Oh ne, oprostite – to je govor izpred deset let. Oprostite. Danes je res 22. december in čez štiri dni bo 26. december, ko smo se Slovenci odločili za samostojnost in praznujemo dan samostojnosti. To je državni praznik, in smo razobesili državne in občinske zastave. Želim vam lepe praznike. Vaš župan.

Res, na občini so visele zastave, tudi na nekaj deset hišah v Trzinu in na uličnih svetilkah. Toda glej ga hudiča, ko sem pred pol leta bral občinski Uradni list o zastavah in kazni okoli zastav, se mi je zameglilo. Državna zastava na levi, poleg nje, desno, pa občinska. Toda ko sem se vozil med prazniki po Trzinu, je bila na uličnih svetilkah državna zastava enkrat na levi, enkrat na desni od občinske. Spomnil sem se približne kazni o nepravilnem izobešanju državne in še posebej občinske zastave. Če bo župan Tone prvi, ki je naročal izobešanje zastav (državne in občinske), plačal nekaj tisoč tolarjev, bo župan Tone drugi plačal županu Tonetu prvemu nekaj sto tisoč tolarjev kazni zaradi nepravilnega vrstnega reda zastav na uličnih svetilkah.

Toda ne bom malenkosten. Oh, zakaj pa ne, saj so tudi oni. Župan, sekretarji, ministri pišejo zakone, potem pa jih prvi kršijo ali pa sploh ne spoštujejo ali pa nič ne vidijo.

Sedaj pa k naši samostojnosti, državnemu prazniku. Kot sem že napisal, je bila proslava štiri dni prej, to je 22. decembra. Na državni praznik je na občinski zgradbi visela raztrgana zastava. Res, od petka zjutraj, ko so obesili zastave, pa do torka, ko je bil praznik, se je lahko prala, na vetru sušila in tudi raztrgala. Ali državni uslužbenci nimajo toliko časa, da bi na predvečer praznika izobesili svežo državno in tudi občinsko zastavo? Res, najlepše je nekaj dni pred prazniki narediti proslavo, izobesiti zastave in imeti potem štiri, petdnevni dopust. Iz preventive pa bi lahko razobesili še črno zastavo, če bi slučajno kdo od občanov medtem preminil.

Si predstavljate: levo državna zastava, na desni občinska in še bolj na desni črna žalna zastava.

Potem pa spet vabila na proslavo – malo večja od lističa toaletnega papirja. Za predavanje o neki tuji deželi, 18. januarja, pa cel A4 format. Slednja vabila so visela tudi po lokalih in trgovinah.

Drugi dan po občinski proslavi (baje je bilo na njej okoli 30 do 40 ljudi), se je na božično-novoletnem koncertu v kulturnem domu zbralo dvakrat več ljudi. Potem pa so politkomisarji rekli, da je s Trzinci nekaj narobe, ker se ne udeležujejo državnih, občinskih proslav. Nič ni narobe, le vi ne znate izbrati pravega termina ali pa delate po liniji najmanjšega odpora.

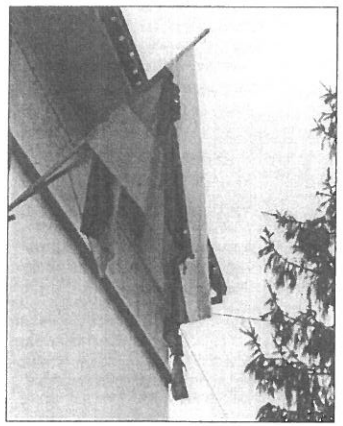

Raztrgana slovenska zastava na Občini Trzin 26.12.2000 ob 10h.

Prazniki so skoraj minili – še dve uri do konca, toda glej ga, zlomka, na TV Sloveniji se 26.12.2000 ob 22. uri pojavi naš župan Tone. Govori o neki ustavi, ki so jo pisali pred desetimi leti ob samostojnosti kot alternativo ali bolj humano, pesniško, ki bi veljala.

Začel sem sanjati in si želel, da bi živel v neki drugi državi na samotnem otoku, kjer vlada pravnost, red in velja mogoče le deset božjih zapovedi ali pa koran in ga vsi spoštujejo in ne spreminjajo vsakih deset dni. Nikjer ne piše, koliko boš plačal, če visi zastava narobe in koliko dni se praznuje novo leto ali smrt, kjer ljudje živijo bolj svobodno, lepše. Tako smo se tudi Slovenci odcepili od divjega vzhoda. Žal pa smo dobili divji zahod z vaškimi kavboji in zveznimi šerifi.

Novoletno sanjarjenje o lepem otoku pa mi je dobra vila uresničila. Na predvečer novega leta se nam je preko TV Slovenija javil naš Slovenec Kurentov Franci iz Papue Nove Gvineje, ki je že par ur pred nami praznoval novo leto in je povedal, kako na tem otoku praznujejo domorodci. Potem pa je sledilo: »Pozdrav v Trzin.« Ta pozdrav me je zbudil iz sanjarjenja in spoznal sem, da so še Slovenci, ki imajo državno in krajevno pripadnost. Vlil mi je samozavest, upam, da ne le do prvega državnega praznika, ko se bo spet ponavljalo: predčasne proslave, brez zastave, napačno obešene ali pa raztrgane.

Trzinec ali Trzinčan

FRANCI KURENT JE BIL PRVI SLOVENEC V LETU 2001

Ste na silvestrovo slučajno gledali televizijski dnevnik na ljubljanski televiziji? Takrat je številne Trzince veselo presenetil Franci Kurent ml., ki se je neposredno oglasil v oddajo iz Papue Nove Gvineje. Tisti, ki že dolgo berete Odsev, se mogoče spomnite, da smo s Francijem, ki je laični misijonar na Papui Novi Gvineji, pred leti objavili pogovor. Franci še zdaj, čeprav že spet kar nekaj časa živi v daljni Papui, rad spremlja naš časopis, za silvestrovo pa so ga našli novinarji TVS, ki so iskali, kateri Slovenec bo prvi prestopil v leto 2001 oz. v novo tisočletje. S Francijem se je na silvestrovo nekaj čez 19.30 pogovarjal voditelj TV dnevnika Slavko Bobovnik, Franci pa je takrat povedal, da je že štiri ure v letu 2001. Opisal je, kako so na Papui praznovali novo leto, priložnost pa je izrabil tudi za vesel pozdrav vsem Trzincem. Za marsikoga je bil Francijev pozdrav prav prisrčno darilo, mi pa smo izvedeli, da Franci zdaj dela še izpit za pilota srednje velikega letala za 16 oseb. Izpit za manjša letala že ima, ker pa je Papua zelo razgibana in porasla z gostimi pragozdovi, je letalo tam še vedno najučinkovitejše prevozno sredstvo. Temu se morajo prilagoditi tudi misijonarji. Pa še to. Pred kratkim je Franci prejel priznanje veteranov vojne za Slovenijo, saj so se spomnili, da so se prav po njegovi zaslugi slovenski vojski predali vojaki iz enega od transportnih oklepnikov, ki so sodelovali v trzinski bitki med osamosvojitveno vojno.

POŠTAR OKOLI SVETA

V vsako državo, v vsako mesto, kraj in vas, pa naj bo še tako bogu za hrbtom, že od nekdaj hodijo in nosijo vesele in žalostne novice ljudje, ki se jim reče – poštar. Kljub vsej moderni komunikacijski tehniki, ki danes obstaja, se na dan v Trzinu obrne okoli 350 kilogramov pisem in nekaj sto kilogramov ostale pošte: paketov, reklam … Eden od teh pridnih poštarjev, ki delajo v Trzinu, je **Andrej Nograšek** iz Tunjic. Poleg vsakodnevnega dolgega "sprehoda" po Trzinu pa zelo rad tudi potuje po svetu.

Poštar …?

Poštar sem postal čisto po naključju. Po izobrazbi sem tekstilni tehnik. Ker je to delo bolj malo plačano, sem oddal prošnjo v Ljubljano na pošto in čez dva dni sem imel službo, in sicer v Trzinu. Tu zdaj delam že

štiri leta. Sprva mi je bila ta služba pomembna le zaradi denarja, ker pa se tako dobro razumemo, mi je sedaj zelo všeč in ne mislim iti drugam.

Kako izgleda delo na pošti?

Ko sem začel, smo bili v Trzinu trije poštarji. Zdaj nas je že pet, v kratkem pa bo prišel še eden. Ker nimam šole, ki je potrebna za poštarje, sedaj opravljam izpite. Ker pa sem malo bolj len, gre vse skupaj malo bolj počasi. Današnje delo poštarja ni več takšno kot včasih, ko so raznašali le pisma in kartice. Obvladati moraš vse poštne storitve. Sedaj je poštar tudi trgovec. Prodajamo približno 60 do 70 artiklov. Z delom pričnem že ob petih zjutraj in okoli dvanajstih končam. Ker se Trzin tako širi, je kar težko hitro opraviti delo. Če bi imel več časa, bi lahko prodal veliko več stvari, zdaj pa se nimam časa ustavljati pri vsaki hiši. Že to, ko je potrebno nekatere sprejeme pošiljk podpisati, na primer pismo iz sodišča, ki jih je v Trzinu zelo veliko – ne vem, kaj ljudje delajo, mi vzame veliko časa.

V Trzinu raznesemo na dan okoli 350 kilogramov pisem (brez paketov in ostalega); v starem Trzinu okoli 100 kg, v novem delu tudi nekaj takega, v industrijski coni pa okoli 150 kilogramov. Izračunajte, koliko je to na leto …

Kako pa je s pošto med božičnimi prazniki?

Noro! Ko sem začel delati na pošti, je bil ravno december. V tistem času prihaja veliko pošte, ki je namenjeno božičku, Miklavžu in dedku Mrazu. Seveda je tudi naslov temu primeren. To mi je bilo takrat najbolj smešno. Ta pošta in podobno velja potem za neizročljive. Na komisiji jo pregledajo ter poskušajo najti pravi naslov, če ga ne razvozljajo, pa … ne vem.

Poštar mora dobro poznati kraj, da lahko opravlja svoje delo.

Ja. Spomnim se prvega dne, ko sem bil zelo živčen. Trzina pred tem nisem čisto nič poznal. V novem delu Trzina kar gre, v starem delu pa so hiše malo bolj "razmetane". Ampak veliko raje raznašam pošto v starem Trzinu kot v novem in na srečo imam tudi to možnost. Spomnim se na začetku - na pošiljki je bil napisan naslov hiše, tako kot se reče po domače. Prav smešno mi je bilo. Velikokrat pa se zgodi, da so še zmeraj napisani naslovi starih ulic. In če pride nov poštar, je malo v zadregi. Zgodi pa se tudi, da je pošta naslovljena na hiše, ki so jih že podrli ali pa prihaja pošta za ljudi, ki so se preselili, še zmeraj na stari naslov. In veliko pošiljateljev pošilja še vedno na pošto Mengeš. In potem se tam nekatere ulice tudi tako imenujejo kot v Trzinu, tako da pride do majhne zmešnjave. Vsako jutro pripeljemo celo vrečo pošte iz Mengša. Sedaj sem si že zapomnil priimke stanujočih, ker če ne, bi bilo mnogo pošte na napačnih naslovih. Z ljudmi v Trzinu se kar dobro razumem. Imam sicer nekaj sovražnikov, ker zelo rad stegnem svoj jezik, kljub temu da ga ne bi smel. V novem Trzinu so ljudje veliko bolj napeti kot v starem delu.

O poštarjih poznamo veliko zgodbic, ko so se borili s psi in podobno.

Enkrat me je že napadel en majhen cucek in me tudi ugriznil. Drugače pa imamo zadaj čevlje ojačane, ampak moji so že kar razcefrani.

Te mogoče kdaj zamika, da bi prebral kakšno kartico?

Do sedaj še niti enkrat nisem prebral niti ene kartice. Edino če pogledam fotografijo, pa še to redkokdaj.

Poleg vsakodnevnih potepanj po Trzinu pa zelo rad potuješ tudi po drugih krajih in državah.

Ravnokar sem se vrnil iz Ukrajine. Drugače pa sem obiskal že štiriintrideset držav, v glavnem po Evropi, bil pa sem že tudi v azijskem delu Turčije. Zadal sem si nalogo oziroma je to moja želja, da bi obiskal vsaj sto držav.

Ravno zdaj, ko je bil ta tragični dogodek v Boliviji, bi moral biti tudi jaz z nesrečnima fantoma, vendar finančno in časovno ni zneslo.

Države zbiram čisto po naključju. Sem v Wolkswagnovem klubu in če nas kam povabijo, seveda rade volje grem.

Kako in s kom potuješ?

Potujem s kolegi in kolegico. Prvič, pri sedemnajstih letih, sva šla s prijateljem s kolesi v Amsterdam. Potovala sva približno štirinajst dni. To je bilo prvič, da sem šel izven države. Drugače potujem z motorjem. Do sedaj sem imel hondo, sedaj pa si bom kupil čoperja znamke BMW. Enkrat sem šel s prijatelji po Evropi tudi z avtom. Sedaj, ko si bom kupil nov motor,

si želim, da bi potoval do skrajnega severa Evrope, do Nord Capa. Na to pot sem si že večkrat želel, pa mi še ni uspelo.

Kje ti je bilo do sedaj najbolj všeč? Gotovo imaš za sabo veliko zanimivih

Andrej na gorskem prelazu v Švici

dogodivščin. Bi nam kakšno povedal?

Najbolj mi je bilo všeč v Franciji, v Normandiji: morje in plaže. Prav zanimiva je oseka in plima, ki je tam okoli pet metrov. Z vsakim valom sproti se gladina spreminja in to zelo hitro. Všeč mi je bila tudi Tirolska in zimski izleti v hribe. Nikoli več pa ne bi šel v Italijo. Vožnja po Italiji mi ni prav nič všeč; ne vem, ali sem jaz že pozabil cestna pravila ali pa je z Italijani nekaj narobe. Še posebno pa me v Rim ne vleče več.

Ja, veliko je lepih dogodkov, se spominjam.

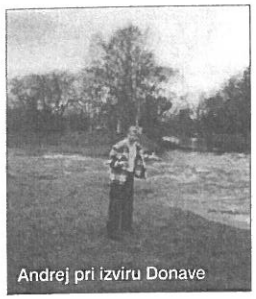

Andrej pri izviru Donave

Na primer potovanje v Carigrad. Na pot smo se odpravili z avtom Diana. Ko smo prispeli v Romunijo, ji je odpadlo podvozje. Na pomoč so nam prišli cigani, ki jih je tam veliko. Nekako so nam zvezali vse spet nazaj. Kar nekaj časa smo živeli pri njih. Takrat sem dobil boljše mnenje o Romih.

Imaš kakšne posebne želje, kam bi rad odpotoval?

Seveda imam želje. Odšel bi na Novo Zelandijo. Šel pa bi tudi med kakšno manj znano, oddaljeno ljudstvo. Vendar to ni tako preprosto: živel bi pri kakšni družini in potem bi šel obiskat kakšne domorodce.

UM

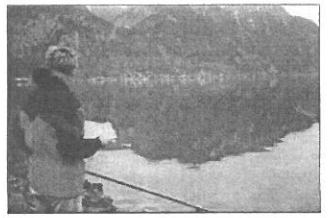

Pozor:

Velik problem je zaradi tega, ker mnogo hiš sploh nima nabiralnikov ali pa so na zelo skritih mestih. Lepo bi bilo, če bi vsaka hiša imela svojega. Tudi ne bi bilo slabo, če bi svoje pse malo bolj čuvali oziroma čuvali našega poštarja, da ga ne bi kakšen cucek "pojedel" za malico ali kosilo, medtem ko ste v službi.

TOMAŽ ERMAN NAS JE POPELJAL V AFRIŠKO PUŠČAVO

V četrtek, 18. januarja, naj bi bil v dvorani KUD-a spet debatni večer, ki jih v sodelovanju s KUD-om in založbo Devana pripravlja Občina oz. trzinski župan g. Peršak, vendar je bilo tokratno srečanje precej drugačno od prejšnjih. Gost večera je bil naš sokrajan, svetovni popotnik Tomaž Erman, ki nam je s svojimi barvnimi diapozitivi predstavil jug Afrike. Gospod Erman, ki je svet prepotoval praktično že podolgem in počez, se je pred časom s šestimi prijatelji podal v najbolj suhe in vroče predele na svetu, v puščavi Namib in Kalahari. S kombijem so prepotovali Namibijo in si ogledali njene zanimivosti. Čeprav gre za pretežno puščavske predele, smo udeleženci večera lahko videli, da tudi puščave niso prazne in nezanimive. Kljub temu da gre za izjemno negostoljubne predele, je življenje tudi v puščavah našlo možnosti in kljubuje pomanjkanju vode in vročini. Popotnika pa lahko prevzame tudi lepota narave, igra vetra s peskom, nenavadno prepletanje svetlobe in senc, modrina res širnega neba in prostranstva rdečega peska. Tomaž Erman nas je s skrbno izbranimi, čudovitimi diapozitivi popeljal preko puščavskih sipin na obale Atlantika, kjer se drenja na tisoče tjulnov. Videli smo predstavnike nenavadnega nomadskega plemena Himb na severozahodu Namibije. Člani tega plemena se lepotičijo in hkrati zavarujejo pred močnim soncem tako, da si v kožo vtirajo rdeč prah, pomešan z maščobo. Pozornost pa pritegujejo tudi pričeske njihovih žensk, ki pri tem kažejo res živahno domišljijo. Popotniki pa so obiskali tudi zanimivo raso Bušmanov, ki slovijo po tem, da so našli tesno sožitje s puščavo in njenimi zakonitostmi. Zelo zanimivo pa je bilo tudi, ko je Tomaž Erman prikazoval svoja srečanja z divjimi živalmi v tamkajšnjih naravnih parkih.

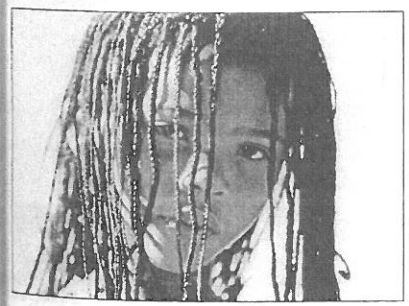

Gospod Erman je s svojim predavanjem v marsikaterem gledalcu verjetno vzbudil željo po obisku tistih daljnih dežel. Večina obiskovalcev pa se je strinjala, da je bilo predavanje res zanimivo in prav gotovo ni nihče obžaloval, da tistega večera ni gledal televizije.

M.Š.

Sliko tjulnov smo si "izposodili" na internet strani http://www.natron.net/etour.htm kjer si lahko ogledate še več slik iz Namibije.

ANKETA: NAKUPOVANJE

Ljudje nakupujemo skorajda vsak dan. Če ne hrane, pa oblačila, parfume, zdravila, tehnične pripomočke, pohištvo in še marsikaj drugega.
Kaj menite, kakšna je ponudba v Trzinu - dobra, slaba? Kakšen tip trgovin bi izboljšal ponudbo Trzina (če je sploh potrebno kaj izboljševati)? Kje najrajši nakupujete? O tem in še čem so razmišljali nekateri Trzinci v današnji anketi.

TINA CVAR:
Najrajši nakupujem pri Flisu, ker je postrežba dobra, prodajalci in prodajalke so zelo prijazni, medtem ko v Mercatorju vse poteka nekoliko počasneje. Kljub temu da je bil Mercator nedolgo tega prenovljen, je slabše založen z izdelki, kot je bil prej. V Flisu imajo tudi boljši delovni čas, tako da lahko nakupe opraviš tudi ob nedeljah in praznikih.
V industrijski coni bi resnično potrebovali kakšno knjigarno oziroma papirnico, kjer bi se dalo kupiti pisarniški material in pa obrazce vseh vrst. Tudi trgovina s sadjem in zelenjavo ne bi bila odveč.
Mislim, da je v Trzinu dobro poskrbljeno za nakup osnovnih potrebščin, kar pa se tiče oblačil, zdravil ipd. - take stvari kupujem v Ljubljani, Domžalah ...

JELKA TACAR:
Dnevne nakupe opravim v trgovini Mercator, občasno v trgovini Flis. Za večje nakupe pa se odpravim v industrijsko cono v diskont, kjer so izdelki zelo poceni. V trgovini Flis so določene stvari dražje kot pa v Mercatorju. Delovni čas v Flisu je res fleksibilen, vendar je le razvada za nas, kupce. Sama se ne strinjam s tem, da imajo odprto tudi ob nedeljah in praznikih - pomislimo na prodajalke, ki tako nimajo čisto nič dopusta in morajo ves čas delati. V starem Trzinu ne nakupujem. Pa tudi če bi imeli zelo dobro založeno trgovino, do nje najbrž ne bi šla. Saj veš, to je že treba sesti v avto... haha.
Kot sem slišala, naj bi v kratkem dobili lekarno, kar je v redu. Odveč pa so majhne trgovine in butiki - mislim, da je za take stvari Ljubljana dovolj blizu in da je izbire tam še več kot preveč. Tako da najverjetneje tudi lastniki takih in drugačnih butikov ne bi imeli ne vem kakšnega dobička. Lep primer je vinoteka, ki jo je nekdo pred kratkim odprl (blizu Zastopnika). Ideja je sicer zelo dobra, vprašanje pa je, če ljudje tam dejansko kupijo kakšno buteljko ali pa steklenico vina.

BOJAN OGORELEC:
Največkrat nakupujem v Mercatorju, predvsem hrano. V Flisu pa kupujem večinoma le med vikendi. Oblačila, tehnične pripomočke, zdravila nakupim, ko grem iz službe. Sicer pa, če kdaj kakšno stvar nujno potrebuješ, se tudi ni tak problem zapeljati do Domžal, saj so od Trzina oddaljene nekaj manj kot 4 kilometre. V Domžalah imajo tudi večjo izbiro, kot pa v Trzinu.
Potrebe po trgovinah z oblačili ali pa kakimi večjimi trgovskimi centri v Trzinu ni, ker smo dovolj blizu Ljubljane, Domžal, Kamnika ... kjer se da najti vse, kar pač potrebuješ. In prav zato trgovine, ki bi prodajale kaj drugega kot pa hrano, po moje niti ne bi zaživele.

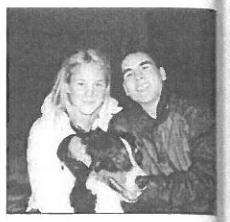

MATEJ JANŽIČ, SANDRA VERČ, ŠOWI (pes):
Nakupujeva v Big Bangu in Muellerju, hrano kupuje mami, predvsem špagete in riž. Mogoče v Trzinu manjka edino le trgovina z oblačili. Drugače je pa Ljubljana res zelo blizu, pa še veliko izbiro imajo, tako da se lahko vse nakupi tam.
(Največji navdušenec za nakupovanje pa je v njihovi družini menda pes Šowi, ki je večkrat stopil v trgovino in priganjal svoja lastnika, naj tudi onadva stopita v ta hram dobrot.)

CVETKA SODIN:
Mislim, da imamo v Trzinu že preveč trgovin in tako tudi preveliko ponudbo.
Kje nakupujem, je odvisno od tega, kaj kupujem. Nimam najljubše trgovine, v katero bi hodila vsak dan.Tako grem včasih v Mercator, včasih v Flisa, dostikrat kupujem tudi Pri Jur'ju, pot pa me lahko zanese tudi v Mengeš, v Emono. V Emono grem po meso, ker v Trzinu mesnice v bistvu ni.
Je že res, da ima Arvaj mesarijo, vendar pa ima tako čuden delovni čas, da bi si ga človek moral prav zapisati in biti točno takrat tam (nekaj časa dela dopoldne, nekaj popoldne...). No, pa saj se mi to niti ne zdi tako zelo nenavadno (da nima ves čas odprto), ker ima, po mojem mnenju, najbrž konkurenco med trzinskimi kmeti, ki prodajajo meso 'pod pultom' po nižji ceni.
Če sem že v tem koncu, pa se večkrat sprehodim tudi do trgovine s sadjem in zelenjavo.

In kaj mislite vi?

Mateja Erčulj
Foto: Mojca Trček

OBLETNICA

V decembru 2000 je dvajseto obletnico obrti praznoval Frizerski salon Danica z Zorkove ulice v Trzinu.
K lepemu delovnemu jubileju frizerki Danici izrekam iskrene čestitke z željo, da bi oblikovala še mnogo lepih frizur.

Zadovoljna stranka Mija

MALI OGLAS

V varstvo sprejmem dva otroka. Pogoji odlični – informacije na tel.: 01 72 38 234

BREZ JASLIC NI BOŽIČA

Tudi tokratne božične praznike so v številnih trzinskih domovih zaznamovali tudi z jaslicami. Ponekod so bolj simbolično postavili zgolj hlevček, sveto družinico ter nekaj pastirčkov in ovčic, drugje pa so jaslice zavzele precej večje površine. Zdaj, ko po trgovinah lahko izbiramo med res bogato ponudbo figuric za jaslice, naloga pravzaprav ni težka. Treba je imeti le zamisel, prostor in nekaj denarja.
Včasih pa je bilo drugače.
Že prejšnja leta smo v Odsevih ob koncu ali na začetku leta obujali spomine na to, kako so včasih v Trzinu nekateri, predvsem pa Franci Kurent, ki je po svojih jaslicah v Trzinu najbolj znan, delali jaslice. Včasih je bilo figurice v trgovinah težko dobiti, še zlasti po 2. svetovni vojni, ko oblasti na božična praznovanja niso gledale najbolj naklonjeno. Tisti, ki so hoteli za božič postaviti jaslice, so si morali pomagati na najrazličnejše načine. Še največkrat so kar sami delali figurice, bodisi da so jih vlivali iz mavca, oblikovali iz gline ali pa rezljali iz lesa. Še zlasti slednje, če so se kje še ohranile, so zdaj zelo vredne.
Etnologi in zgodovinarji pa pravijo, da so se na slovenskem podeželju v začetku 19. stoletja najprej pojavile papirnate jaslice. V kmečkih hišah so jih postavljali na trikotne deščice v t.i. Bogkovem kotu. V strmino, ki so jo tam izoblikovali in okrasili z mahom, so zasajali papirnate figurice, ki so bile pritrjene na lesena držala za zatikanje. Šele kasneje so na podeželje zašle tudi jaslice iz drugih materialov, kakršne so že poznali v mestih. Na Slovenskem so prve cerkvene jaslice postavili jezuiti v Ljubljani že daljnega leta 1644, šele kasneje, v 18. stoletju, pa so se jaslice začele širiti tudi po meščanskih domovih.
Kdaj so prve jaslice postavili v Trzinu, ni znano, vendar je letos Franci Kurent – Šuštarjev Franci presenetil vse ljubitelje jaslic z velikimi, starimi papirnatimi jaslicami. Franci pravi,

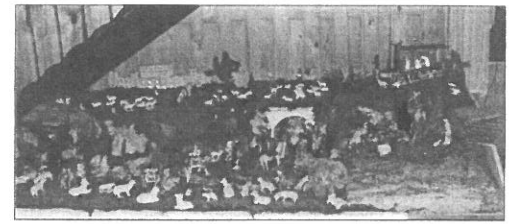

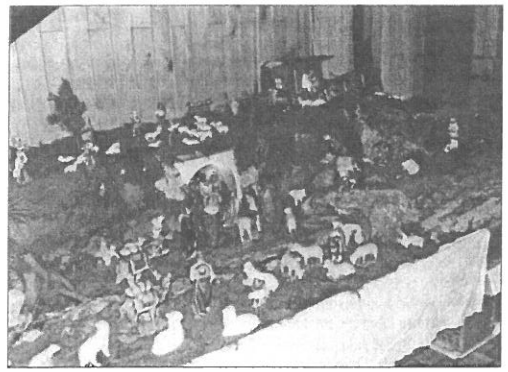

da so najstarejše papirnate figurice v njegovih letošnjih jaslicah stare čez 50 let. Pravzaprav je jaslice sestavil s figuricami iz več kompletov jaslic. Papirnati hlevček je dobil pri Šimnovih, vendar tam nihče ne ve več, kje je še starejši hlevček, ki so ga v njihovi domačiji postavljali, preden so dobili novega, ki ga je zdaj razstavil Franci. Nekatere figurice je Franci dobil iz Poljanske doline, nekaj pa tudi iz Gradišča, od koder je doma njegova žena Jožica. Nekaj figuric je še iz jaslic, ki jih je za poročno darilo dobila Jožičina mama.
Franci se spominja, kako so tudi pri njih, preden je začel postavljati jaslice z glinastimi in mavčnimi figuricami, imeli papirnate jaslice. Nekatere od teh figuric, še zlasti se spominja pastirja, ki je nosil baklo, so kasneje nalepili tudi na prtiček, s katerimi so krasili mizo, na katerih so postavljali jaslice.
Franciju je žal, da na tiste stare jaslice niso posebej pazili: »Tistih jaslic takrat nismo dobro spravljali. Bile so na podstrešju in do njih so prišle miši, ki so jih zglodale. Zdaj bi z velikim veseljem postavil tiste jaslice!«
Franci je tudi povedal, kako so na podstrešjih pri svojih starejših sorodnikih kasneje iskali stare jaslice. Nekaj figuric jim je tako uspelo še zadnji čas rešiti, ob tem pa so našli tudi kupe skrite-

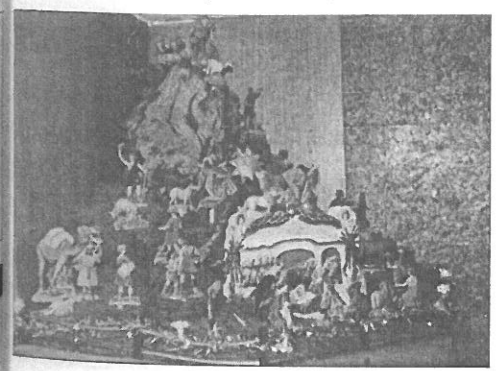

ga papirnatega denarja, ki pa je bil žal že brez vrednosti.
Franci pravi, da si bo še naprej prizadeval rešiti kakšne stare, po možnosti papirnate jaslice. Druge zelo lepe in velike jaslice, ki smo jih v prejšnjih letih prezrli, pa imajo pri Žankarju. Jakob Ložar pravi, da so stare že čez 50 let. Spomni se še, kako so, ko je bil še majhen, kupili prve figurice za te jaslice. Z leti so jaslice postajale vse večje, v njih pa je bilo tudi vse več figuric. Jakob je sam za jaslice naredil tudi različne »prizore« ali detajle, s katerimi je jaslice popestril. Sam je že zelo zgodaj izrezljal grad, ki se dviguje nad »betlehemsko« pokrajino. Naredil je tudi več manjših hišic, ognjišč, v katerih »praskета« ogenj, imel je tudi žago, ki je žagala, zdaj pa sta Jakobova sinova naredila še potok, slapove in jezerca, po katerih se pretaka prava voda. Pretakanje vode so uredili z majhno črpalko, ki je skrita pod jaslicami.
»Vsako leto so jaslice nekoliko drugačne, imeli pa smo že tudi večje, kot so letos,« pravi Jakob, čeprav so jaslice tudi letos kar precej velike. Dolge so kake štiri metre, že nekaj časa pa jih postavljajo na izbrano tradicionalno mesto pod stopnicami na hodniu. Jakob se spominja, kako sta včasih jaslice delala skupaj s Francijem Kurentom in kako so si jih prihajali ogledovat številni ljudje. Jakob še zdaj rad pokaže jaslice radovednežem, še zlasti otrokom.

MŠ

Pričakovanje veselja je tudi veselje.

Nemški

IZPOD ZVONA SV. FLORIJANA

KRONIKA IN STATISTIKA ŽUPNIŠČA TRZIN ZA LETO 2000

POGLED IZ LETA 2001 NAZAJ V LETO 2000 – iz tretjega v drugo tisočletje!

Župnija je doživljala stvari, ki se ne merijo na vatle, ampak ostanejo zapisane v dušah, ne samo kot spomin, ampak kot dejstvo, ki živi v nas. Včasih pokažemo na človeka s prstom: »Glej ga, kako se je spreobrnil.« Kaj iščeš iver v očesu svojega brata, bruna v svojem očesu pa ne vidiš!« Preradi gledamo v grehe preteklosti – in v izhajajočem jubilejnem letu bi bilo prav, da očistimo (»spucamo«) oči. Pri Bogu velja le sedanji čas. Tukaj, danes. Pri Bogu ni trenutkov, gleda vse obenem. Ve za vsak utrip in prizadevanja vseh in vsakega posebej.
Dovolite, da posežem po bolj otipljivih in vidnih podatkih preteklega leta:

JANUAR
9.1. je mašo popestril kamniški mešani pevski zbor »Cantemus« z latinsko mašo skladatelja Rainbergerja, po maši pa so predstavili Tomčev Božič.
2.1. je mašo poživil otroški pevski zbor iz Vira.
Takoj po božično-novoletnih počitnicah smo podvojili priprave na birmo in prvo sv. obhajilo. Ob četrtkih smo začeli z birmanskimi mašami. Sodelovali so birmanci, starši in botri.
16.1. je v naši cerkvi prepeval moški pevski zbor Zvon iz Mengša.
20.1. Krono pevskih nastopov v naši cerkvi je pomenil nastop svetovno znane umetnice, operne sopranistke iz Trzina, Ane Pusar Jerič z izbranimi arijami in cantatami ob spremljavi orgel.

FEBRUAR
2.2. nas je Ciril Velkovrh z diapozitivi popeljal mimo kapelic ob slovenski planinski transverzali.
11.2. so birmanci iz 6. razreda odšli na duhovne vaje. Škoda, da so bili že vnaprej negativno naravnani od kolegic iz 7. razreda. Do konca duhovnih vaj so spregledali, da so bili prevarani. Posredoval sem premalo strogo.
14.2. je bilo sklepno zasedanje starega pastoralnega sveta.

MAREC
5.3. smo začeli resne priprave za novo postavitev župnijskega pastoralnega sveta.
12.3. so bili verniki deležni izdatnejših navodil, kako bodo na liste napisali kandidate. Na posebni list pa so morali napisati, na katerem področju bi bili pripravljeni sodelovati pri delu pastoralnega sveta v župniji. Listke smo razdeli pri vseh mašah.
19.3. so verniki pri maši vrnili izpolnjene listke. Predlaganih je bilo 72 kandidatov, vernik, ki je dobil največ podpore, je zbral skoraj 30 glasov.

APRIL
9.4. so k prijetnejšemu in lepšemu vzdušju pri 11. maši prispevali pevci »Mekinskega okteta« s kratkim koncertom.
Od 16. do 23.4. je potekalo velikonočno slavje, obenem priprave in devetdnevnica pred birmo. Največji obisk je cerkev doživela pri blagoslovih jedi na veliko soboto. Nekoliko manjši obisk je bil pri obeh velikonočnih mašah, pri darovanju smo namreč razdelili 550 podobic.
30.4. smo slovesno obhajali sveto birmo, ki jo je vodil metropolit in nadškof dr. Franc Rode. V tednu pred birmo so bili birmanci prijetno presenečeni, da je tako priljuden in simpatičen, saj so ga prej obravnavali kot najhujšega grobijana.
V tednu pred belo nedeljo, ko je bila birma, je bila na koru izvedena prava revolucija. Pod vodstvom Mirana Lamovška smo tla na koru z ladijskim podom iz macesna preuredili tako, da pevci lahko stojijo na stopnicah. Delo so mojstri dobro opravili, plačilo pa je v župnijski blagajni povzročilo krizo.

MAJ
Ob kar lepi udeležbi otrok smo začeli s šmarnicami.
4.5. Na praznik župnijskega zavetnika smo imeli celodnevno čaščenje. Pri treh mašah so sodelovali duhovniki od drugod, na zaključek pa so prišli tudi pevci in farani s Homca.
Novi člani ŽPS so iz nadškofovih rok prejeli tudi škofijska potrdila.
7.5. Ob 9h je bila zunanja slovesnost za župnijskega zavetnika, gasilski sprevod s podporo godbe na pihala, ki je tudi lepo sodelovala pri maši. Dobro so se izkazali tudi domači pevci, za pogostitev pri šoli pa so poskrbele spretne gospodinje.
Sledila je priprava na prvo sveto obhajilo. Smučarji, planinci in drugi ljubitelji narave so se na soboto pred prvim sv. obhajilom udeležili sv. maše na Košutni. Nepozabno! Isti dan so prvoobhajanci prišli že drugič na obisk k Jezusu (prvič na cvetno soboto) – k spovedi so pripeljali tudi svoje starše – ali starši njih.
14.5. Ob 11h je bilo prvo sv. obhajilo. Jezusa je prejelo 24 otrok, štirje izmed njih iz višjih razredov.

JUNIJ
3.6. popoldne se je ob 15h začel prvi sinodalni dan v kulturnem domu v Mengšu, in sicer v dekanijskem merilu.
25.6. je bila procesija Sv. rešnjega telesa.

JULIJ
16.7. vabilo jubilantom.
23.7. Krištofova nedelja.

AVGUST
15.8. je za župnijo nastopilo prijetno presenečenje. V pomoč nam je prišel prof. dr. BOGDAN DOLENC. V fari bo brez rednih obveznosti, iz uvidevnosti pa pomaga pri vodstvu župnije, maševanju, predavanjih, vodstvu pastoralnega sveta. Izkazalo se je, da duhovnik brez rednih obveznosti včasih več postori kot tisti z obveznostmi. Zahvaljen!

SEPTEMBER
3.9. Novo pastoralno leto.
6.9. so se dekanijski duhovniki zbrali na redni duhovniški konferenci.
17.9. so se jubilanti zbrali pri maši ob 9h.
24.9. je bila trzinska žegnanjska nedelja.

OKTOBER
Prinesel nam je novo akademsko leto ter rožnovensko nedeljo.

NOVEMBER
21.11. dekanova vizitacija.
26.11. V imenu društva UP je eden od članov predstavil njihovo delo in zbral precej prostovoljnih prispevkov.

DECEMBER
V ADVENTU po prazniku Kristusa kralja smo ob četrtkih povabili k adventnim večerom. Štirje četrtki so napolnili veroučno učilnico.
Božič nam še odmeva v ušesih zaradi lepo izvedenih božičnih pesmih.
Ob tej priliki se zahvaljujem vsem, ki skrbijo za lepoto božje hiše. Vsem, ki so pripomogli h klenejšemu utripu župnije, se zahvaljujem. Ne najdem pa ustrezne besede zahvale za skrb našega skupnega prebivališča.

Leta 1932 je bila na slavolok narisana freska Kristusa Kralja

MATIČNI PODATKI IZ ŽUPNIJSKE PISARNE

KRSTI	36	vseh (lani 39)
	22	iz cerkvenega zakona
	3	iz civilnega
	10	nezakonskih z vpisom očeta
	1	krščen drugje
	19	dečkov
	7	deklic
POROKE	9	vseh (lani še enkrat več)
	1 par	katoličan in nekrščen
	1 par	katoličan in luteran
		starost od letnikov 65 do 72
POGREBI	14	vseh
	6	predvidenih
	4	redno pri zakramentih
	80 let	najstarejši
	55 let	najmlajši
	8	moških
	5	žensk
PRVOOBHAJANCI	18	
	10	dečkov
	8	deklic
BIRMANCI	49	starost od 13 – 15 let

KAKO SE JE V TRZINU VČASIH ŽIVELO ...

Iz kronike duhovnije Trzin

Ker je kronika delo duhovnika, ki je tu bival pred 2. svetovno vojno, prinaša dokaj natančno zgodovino in opis trzinske cerkve sv. Florijana. Za boljše razumevanje podrobnosti iz kronike naj danes cerkev najprej na splošno predstavimo. Postavljena je bila sredi 14. stoletja v čast pri nas zelo znanega svetnika in mučenca iz rimskih časov. Doma je bil iz kraja Lauriacum (Lorch) ob reki Enns v današnji Avstriji. V listinah se cerkev omenja v 16. stoletju kot podružnica mengeške pražupnije. V začetku 20. stoletja je dobila prvega stalnega duhovnika (do 1938). Od 1974 dalje je samostojna župnija. Vseskozi je v cerkveni okoliš Trzina spadala tudi sosednja Depala vas. Njeni prebivalci so v letu 1733 prizidali k cerkvi levo stransko kapelo v čast sv. Frančišku Ksaveriju, misijonarju Indije in Japonske. Ko je bila ustanovljena župnija Domžale (1908), se je Depala vas vključila v domžalsko župnijo.
Prvotna gotska cerkev iz 14. stoletja je bila obrnjena prav nasprotno od sedanje (oltar je bil v smeri današnjega vhoda). Od nje je še nekaj ostankov, med drugim kipec sv. Florijana (sedaj v župnišču). V 17. in 18. stoletju so cerkev obrnili in se lotili baročne prezidave. Postavili so tri nove oltarje: glavni je posvečen sv. Florijanu, levi stranski sv. Urbanu in desni stranski sv. Lenartu (vse to 1725). Dozidali so tudi kapelo sv. Frančiška Ksaverija (1733). V 19. stoletju so prizidali še zakristijo in kor. Po potresu (1895) je bila cerkev podaljšana za sedanji kor in je dobila današnjo novoromansko pročelje (arhitekt Rupnik). Leta 1900 je bila blagoslovljena. Leta 1908 so postavili nove orgle, 1932 napeljali elektriko in obnovili notranjost, odtlej je tudi freska Kristusa Kralja na slavoloku (glej fotografijo na prejšnji strani). Zvonovi so iz leta 1920 ("D" 1490 kg, "G" 1100 kg, "H" 915 kg). Leta 1976 so cerkev prenovili po zahtevah koncila: odstranili so obhajilno mizo in prižnico in postavili nov oltar proti ljudstvu (arh. ing. France Kvatrnik). Cerkev je bila po prenovi posvečena 24.9.1989 (nadškof dr. Alojzij Šuštar).

dr. Bogdan Dolenc

ŽE DRUGO SKUPNO SILVESTROVANJE TRZINCEV NA PROSTEM

Po tem, ko smo Trzinci dokaj množično skupaj na prostem prestopili v leto 2000, so se na Občini odločili, da bodo tudi za prestop v novo leto 2001 pripravili skupno vsetrzinsko silvestrovanje na ploščadi pred Merkatorjem v novem delu Trzina. Organizatorji so imeli tokrat že več izkušenj in vse skupaj so dobro pripravili. Kot leto pred tem, tudi tokrat še slabo uro pred polnočjo ni kazalo, da bo na prireditev prišlo dosti Trzincev. Še največ je bilo tistih, ki so pod budnim nadzorom redarjev spuščali rakete in metali petarde. Kot kaže, v Trzinu še nikoli ni počilo toliko petard in se bliskalo od raznobarvnih raket kot na prehodu v to leto. Pokalo ni samo na prireditvenem prostoru, od pokov in bliskov raket je odmevalo po vsej Zarebri, rakete pa so izmenično bruhale v nebo tudi v drugih delih Trzina. Nekaterim to ni bilo prav pogodu, še zlasti če so pomislili na objestneža, ki je na božično noč neprevidno povzročil požar v staji v Jablah, blizu živčnih zlomov pa so bile verjetno tudi številne živali, ki so trepetale ob pokih in pisanih bliskih, vendar se je, kot kaže, večina Trzincev le predajala norenju najdaljše noči in s pokanjem in raketami preganjali demone, ki bi lahko grozili sreči v novem letu.
Čimbolj se je bližala polnoč, vse več ljudi je prihajalo na prireditveni prostor in ob zvokih narodno-zabavnega ansambla so nekateri že tudi živahno zaplesali. Treba je še zlasti pohvaliti člane društva Žerjavčki, saj so dokazali, da se znajo najbolj sprostiti in zabavati v družbi. Nekateri mlajši so vihali nosove nad narodno-zabavno glasbo, vsi pa so veselo kimali znancem, si nazdravljali in izrekali novoletne želje. Za šankom v okrepčevalnici Bor je vrelo, saj so točajke in točaj le stežka na pult prinašali vse zahtevane pijače. Še dobro, da so številni kar s seboj prinesli steklenice, predvsem tiste s penino.
Razpoloženje na ploščadi pred trgovino in lokalom je bilo vse bolj živahno in ko so glasbeniki odšteli zadnje sekunde starega leta, se je razleglo veselo vriskanje in vsesplošno cmokanje, stiskanje in objemanje. Čestitke so deževale in rakete so letele v zrak. Bilo je res veselo, nato pa je vsem veselo čestital in nazdravil trzinski župan g. Tone Peršak.
Ko se je živžav vsaj malo polegel, je iz zvočnikov zabučala mogočna Vagnerjeva glasba, v poltemi pa sta se na prizorišču prikazali groteskni figuri, pokriti s čeladama, s katerih so štrlele glavice raket. Možaka sta nosila očala za varjenje, telesi sta jima zakrivala velika gumijasta predpasnika, na rokah pa sta imela velike gumijaste rokavice. Okorno vzvišeno sta ob zvokih glasbe začela prižigati vžigalne vrvice baterij raket in bengaličnega ognja. Sprva je ogenj bruhal v nebo le po par metrov, potem pa so rakete letele vse višje in se visoko nad glavami občudovalcev razletavale v pisane utrinke in cvetke. Predstava je trajala kar precej časa in je ni ogrozila niti megla, ki se je začela vse bolj gostiti. Pogled na ognjemet je bil letos precej boljši kot lani, na prizorišče pa so se zlivale vedno večje trume ljudi, ki so se po ognjemetu prijateljsko zabavali še dolgo v novoletno jutro. Številni so najprej proslavili doma, na svojih domovih, potem pa so prišli v družbo sosedov, prijateljev, znancev in drugih Trzincev in prijetno zaznamovali začetek novega leta. Tudi prihodnje silvestrovanje na prostem bo prav gotovo dobro obiskano.

M.Š.

NESREČNA PALČICA

Nekoč je živela žena, ki si je zelo želela majhnega otročička. Čarovnica ji je dala zrno, iz katerega je zrasla čudovita cvetica. Sredi cveta je sedela čisto majhna deklica. Bila je komaj za palec velika in zato so ji dali ime Palčica. Neke noči je skozi okno priskakljala ostudna krastača, ki je odnesla Palčico. Položila jo je na lokvanjev list. Ribam se je Palčica zasmilila, zato so pregriznile steblo in lokvanj je odneslo daleč stran od krastače. Tedaj je priletel hrošč in palčico objel s svojimi nogami ter z njo odletel na drevo. Ker pa mu ni bila všeč, jo je odnesel na travnik, na katerem je živela vse do zime. Zima je bila vse hujša, zato si je našla zavetišče pri poljski miši. Pri njej je spoznala soseda krta, ki jo je hotel omožiti. Stanovala pa naj bi pri njej pod zemljo. Nikdar več ne bi smela gledati sonca. Palčica je bila zelo nesrečna, rešila pa jo je lastovica, ki jo je ponesla daleč v tople kraje. Tam je srečala malega princa in se z njim poročila.

(H.C. Andersen)

Podobno usodo doživlja tudi naša trioddelčna trzinska Palčica, ki še do danes ni dočakala srečnega konca. Po mnogih popravkih in preureditvah je Občini Trzin uspelo pridobiti gradbeno dovoljenje, katero je predpogoj za pridobitev uporabnega dovoljenja in osnova za tehnični prevzem.

Od tu naprej pa se je zgodba ponovila vse do trenutka, ko bi morala prileteti lastovica, da bi rešila Palčico iz teme in jo ponesla daleč v tople kraje. Žal pa so lastovici s pritožbo na Upravno enoto porezali krila. Od tam jo bodo posredovali na Ministrstvo za okolje in prostor. To pomeni, da se v Palčici še ne bo začela izvajati vzgojno - izobraževalna dejavnost za približno 60 otrok, ki že dolgo čakajo, da se bodo lahko v novih prostorih igrali in zabavali. Verjetno pa so še bolj nestrpni starši otrok, ki nimajo urejenega varstva. Kaj lahko se zgodi, da se bo začasno varstvo podaljšalo do vstopa otroka v šolo. Upravičeno je njihovo nezadovoljstvo, ko vsakič, ko pokličejo za nove informacije, vedno znova slišijo že oguljene fraze: »Nič še ne bo, ne vemo kdaj, počakajte še teden, dva, tri ...«

Na Občini so obljubili, da bodo Ministrstvo za okolje in prostor prosili za čim hitrejšo ugodno rešitev tega perečega problema v Trzinu. Vsebina pritožbe naj bi, kot so obveščeni na Občini, temeljila na izgubi komercialne vrednosti zemljišča, če se v neposredni bližini odpre vrtec. Na Občini se jim zdi t povsem neprimeren razlog za pritožbo, za to se bodo še vedno zavzemali za rešitev problema prizadetih družin.

Čakanje na odprtje enote Palčica pa je še najbolj nepošteno do otrok samih. Otroci se v vrtcu vsestransko razvijajo, pridobivaj si pozitivne izkušnje, ki so jim še kako potrebne ob kasnejšem samostojnem vključevanju v širšo družbo.

Na žalost pa morajo trzinski otroci že zgodaj doživljati tudi negativna spoznanja, prek svojih staršev, kar sigurno slabo vpliva na njihov čustveni razvoj.

Žalostno je, da nekateri, ki so kakorkoli povezani z nesrečno Palčico, pozabljajo na otroke in na stisko njihovih staršev. Verjetno dajejo prednost materialnim stvarem in jim ni dosti mar za brezskrbno otroštvo čakajočih na Palčico.

Upam, da bodo lastovici kmalu zrasla nova, še močnejša krila in da bo naša nesrečna Palčica kljub vsemu kmalu postala srečna ter da se bo iz nje na vse strani Trzina razlegal smeh in veselje otrok v veliko zadovoljstvo krajanov in zaposlenih v Palčici.

Petr

NEPOZABNA GLASBENA DOGODKA OB KONCU LETA

Iz množice prireditev in zabav, ki smo jim bili priče pred koncem lanskega leta, sta posebej vredna omembe dva koncerta, ki sta vse, ki so ju obiskali, nagradila z res prijetnimi umetniškimi užitki. Vendar je bil obisk na obeh prireditvah, ki sta si sledili v enodnevnem razmaku, zelo različen. Na koncertu ljudskih godcev in pevcev iz Kopra, družine Batista, je bil obisk zelo slab, dosti boljši pa je bil naslednji dan na božično-novoletnem koncertu trzinskega dekliškega pevskega zbora Žolne.

Koncert družine Batista je bil združen s proslavo v počastitev dneva samostojnosti in tudi po tej strani je trzinska zavednost padla na izpitu. Povedali so mi, da se je lani, nekako v istem času, na koncertu družine Batista v Moravčah obiskovalcev kar trlo in da je bila dvorana skoraj premajhna, od trzinskih poslušalcev pa bi vsak, če bi želel, lahko zasedel vsaj po tri stole v dvorani. Nič kaj pohvalna ocena za Trzince.

Kakor koli že, na proslavi je pred tistimi izbranci, ki so vseeno prišli, najprej spregovoril trzinski župan g. Tone Peršak. Orisal je tiste usodne dni pred desetimi leti, ko smo se Slovenci na referendumu odločali za samostojno državo. Takrat smo kljub številnim nasprotnikom, opozorilom in celo grožnjam iz tujine Slovenci zelo složno vsem pokazali, da želimo dalje po svoji, samostojni poti.

Gospod Peršak, ki je v tistih časih tudi sam odigral pomembno vlogo med tistimi, ki so Slovenijo vodili v samostojnost, je z izbranimi besedami opisal tudi desetletno pot nove Slovenije in naše želje za naprej.

Slavnostni prizvok sta proslavi z recitacijami prispevali tudi že priznani recitatorki KUD-a Franc Kotar Trzin Mirjam Štih in Urša Mandeljc. Ko je na oder prišla družina Batista, so poslušalci primorske glasbenike že vnaprej nagradili s prisrčnim aplavzom, ki je zvenel kot opravičilo za slab obisk.

Člani družine Batista: oče Slavo, hčerka Irena ter vnuka Vid in Metka so na oder prišli z nekaterimi manj poznanimi glasbili različnimi piščalmi, pastirsko harfo, banduro, bajsom dudami in violino. Gonilna sila glasbene družine je že srebrnoglavi oče

Slavo, ki vse svoje življenje posveča raziskovanju slovenskega glasbenega ljudskega izročila. Ljudske pesmi, kakršne je spoznal še kot otrok, prenaša naslednjim generacijam, sam pa izdeluje in prireja tudi ljudska glasbila. Njihova glasba ima poseben, mediteranski melos in tudi Trzinka, ki so jo zaigrali prav za trzinske poslušalce, je zvenela na neobičajen, a prijeten način. Glasba družine Batista je topla in primorsko živahna, poseben čar pa ji daje tudi Metkino petje, ki se lahko pohvali z dobro šolanim glasom. Oče Slavo je ves čas menjaval glasbila in je naenkrat v ustih držal tudi po štiri piščali, pred vsako pesmijo pa je v pojoči primorski govorici povedal kaj o njihovem petju in o njihovi družini. Poslušalci so vsako skladbo pospremili z navdušenim aplavzom. Po koncertu so se udeleženci proslave zadržali v prijateljskem klepetu ob kozarčku in prigrizku, najpogosteje pa je bilo slišati obžalovanje, da lepega glasbenega doživetja niso mogli deliti še z drugimi.

Naslednji večer je v trzinsko dvorano na svoj božično-novoletni koncert dekliški pevski zbor Žolne zvabil precej več poslušalcev. To je bil pravzaprav prvi takšen samostojen koncert simpatičnih deklet, ki so skupaj začele peti na trzinskem cerkvenem koru. Dokazale so, da so zelo dobre pevke in tudi izbor pesmi, ki so jih zapele, je za poslušalce pomenil prijeten začetek božičnega praznovanja.

Številne bolj ali manj znane pesmi, kot so Zvezda je rojena, Sveta noč, blažena noč in druge, so navdušile publiko, da je Žolne nagradila z bučnim aplavzom. Pevke sta na sintesajzer in kitaro spremljala Mateja Cimerman, ki je tudi sama ena od Žoln, ter Emil Pevec. Program je povezoval Gašper Ogorelec, ki je bil tudi pravo presenečenje večera, saj se je na koncu s pesmijo Silvestrski poljub izkazal tudi kot dober pevec. Koncert je bil res prijetno glasbeno doživetje in lahko le želimo, da bodo Žolne imele še več takšnih nastopov. Po prireditvi so prireditelji obiskovalce pogostili s hrano in pijačo, ki se je ponujala z okusno in bogato založenih miz. Tisti, ki so koncert zamudili, so lahko delno reprizo poslušali naslednji dan v cerkvi pred polnočnico. Treba pa je reči, da so dekleta z odra zvenela kar nekako bolj ubrano in živahno.

Miro Štebe

BRALKAM IN BRALCEM ODSEVA ČESTITAMO OB SLOVENSKEM KULTURNEM PRAZNIKU.

Uredništvo Odseva

Študentski klub Domžale in Študentski klub Kamnik prirejata

KIŠTO

v KUD-u Franc Kotar v Trzinu.

ADI SMOLAR

Koncert bo v **petek, 16. februarja** ob **21. uri.**

Vstopnice lahko kupite na Študentskem servisu Domžale in Študentskem servisu Kamnik.

Cena: v predprodaji **300 SIT** za **člane ŠKD** in **ŠKK**, ostali **400 SIT**, na dan koncerta bo cena vstopnice **600 SIT**.

Na vseh koncertih bo poskrbljeno za prevoz do doma (max. 15 km) s kombijem Študentskega servisa!

V okviru **KIŠTE** pripravljamo še koncert **Rambo Amadeus** (druga polovica marca)

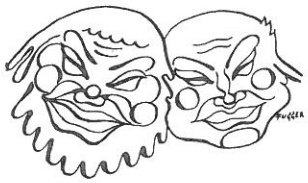

VESTIČKE IZPOD ŽAROMETOV

Šunke, pršuti, potice, šampanjci, zelo skrbno izbrana vrhunska vina in vsa ta božična in prednovoletna krama je hvalabogu za nami. Sicer je res, da se sedaj premikamo zaradi tega malo bolj okorno in počasi, pa vendar brez panike, kajti boj za obstanek v tem krutem kapitalističnem svetu, ki nima trohice posluha za lenarjenje, nas bo zopet, kot vedno, postavil v tirnice, kjer se bomo vsak po svoje borili za ljubi kruhek.

Bil pa je tudi čas, ko smo vsak pri sebi naredili svojo lastno »inventuro« in si seveda obljubili, da bomo v tem tretjem tisočletju delali in živeli čisto drugače kot v prejšnjem. Saj vem, saj vem, moje drage dame in gospodje, obljube so kar deževale in ideje o boljšem in lepšem so se kar nizale ena za drugo. Namesto osmrtnic bomo mogoče sedaj prebrali celo kakšen roman, si ogledali namesto kakšne soup opere dober film, ali pa – naj bodo bogovi dobri z nami in naj nam ne zamerijo, če si bomo ogledali tudi kakšno gledališko predstavo. Ampak življenje je realnejše, kot so obljube. In ko tako opazujem sedaj ljudi, na njih ne vidim nikakršne razlike. Še zmeraj hodijo v službe, šole, vrtce – no teh bi bilo res kar precej več, ki bi radi hodili, pa jim je neki stricek, ki očitno ne mara otrok, to za nekaj časa preprečil, ampak otroci so optimisti in verjamejo, da se bo tudi to s časom spremenilo. In kako je že to v pravljičnem svetu …

Vendar pa, da ne bomo prehitro zakorakali v to sveže leto, se malo še povrnimo v december in, moje drage dame in gospodje, k občinski proslavi ob dnevu neodvisnosti, na kateri vas ni bilo. Nič hudega, če ne daste veliko na praznike (samo da je dela prost dan – to šteje), tako kot je to bilo v svinčenih časih, ampak da niste prišli na koncert družine Batista iz Kopra, mora biti pa že nekaj hudo narobe. Več kot to o proslavi vam ne bom govoril. Naj vam mogoče malo namignem – vprašajte tiste, ki so na njej bili.

In vendar se svet vrti naprej po svojih tirnicah; ne oziraje se, kaj se v Trzinu dogaja. In dogaja se! Naslednji dan so imele prvi pravi samostojni pevski koncert Trzinke, ki slišijo na ime ŽOLNE. Njihov koncert, ki ga je vodil odlični moderator Gašper Ogorelec, je bil za poslušalce in seveda gledalce res pravo doživetje. Tudi o tem koncertu se bo pisalo še posebej, v Vestičkah pa samo toliko.

Čeprav si lahko že sami predstavljate, pa vam moram vendar še vseeno povedati, da tudi tokrat člani teatra CIZAMO niso mirovali. Nasprotno, nekateri smo bili še zelo aktivni prav na silvestrovo. Vendar bi se tokrat osredotočil samo na zadnje (tri) dneve v decembru. V Mariboru smo v centru mesta odigrali – kako drugače kot uspešno – našo novo uličnо predstavo MEGA ATA, naslednji dan pa sva bila s Sašom aktivna udeleženca v sprevodu dedka Mraza po ljubljanskih ulicah, no, in na zadnji dan, torej na silvestrski večer, žur, ki ga je tudi tokrat za vas organizirala na prostem, z dobro živo glasbo in ognjemetom trzinska občina. In kot rečemo v gledališkem žargonu, je bil ognjemet čisti performens. Pripravila sva ga z Andrejem Zupancem, ki postaja zmeraj boljši tudi kot pirotehnik. In vendar je to že preteklost, časa za obujanje spominov nam v KUD-u preprosto zmanjkuje. Urša je s svojimi mladimi gledališčniki že čisto v projektu za novo predstavo, neu ničljiva je - polna energije. No, pred nami pa je tudi osmi februar – kulturni praznik in seveda občinska proslava, ki jo bo potrebno pripraviti. Naj vam zaupam, da bo kot gostja na tej proslavi najverjetneje sodelovala igralka in pevka Prešernovih son tov Jerca Mrzel. Zagotovo bo to zopet ed od prijetnih družabnih večerov, na katerih se še, kot vedno, po končanem nastopu z nastopajočimi in obiskovalci zadržimo v dvorani v sproščenem klepetu ob kozarcu vina in skromnem prigrizku, kajti le tako lahko vsaj za trenutek ustavimo čas in se v miru pogovorimo s prijatelji, znanci …

Torej ne pozabite na 8. februar, naš in va kulturni praznik. Seveda pa boste kot ved no na domove pravočasno dobili (tudi tist ki še niste uradno prijavljeni v Trzinu) va bila, na katerih bo točno zapisano, kdaj se bo ta slavnostna proslava pričela. Zagotav jam pa vam, moje drage dame in gospodj da ne bo takrat, ko so na TV ekranu vaše najbolj priljubljene nadaljevanke. Toliko o občinski proslavi.

Kakšne plane za naprej ima KUD Franc Ke tar in njegova udarna naveza teater CIZA MO, pa vas bom seznanil v naslednji šte ki ODSEVA. Vsi skupaj pa zdaj le držimo pesti, da bo do šolskih počitnic padlo kaj snega, kajti če ga ne bo, bo za to kriv, kot se že šušlja po kuloarjih, sam predsednik smučarskega društva Tone Zupan. Tako j to! Seveda pa vam, ki ste se tudi tokrat prebili skozi vestičke, en lep gledališki po drav!

p.s: Te vestičke tokrat posvečam Brigiti Dane Cotman.

Jože Š

PLANINSKO DRUŠTVO ONGER TRZIN

Mladinski odsek: IZŠEL JE ŽNABL!!!

Vas zanima, kaj je to? Če še ne veste, to je Živahen Nabor Avantur Brez Lenarjenja ali na kratko Taborni časopis lanskega planinskega mladinskega tabora Podvolovjek. Pa ne samo to, zraven je še program letošnjih izletov mladinskega odseka PD Onger Trzin. Ni kaj, Emil in Irena, zraven pa še kar nekaj udeležencev tabora in sploh članov mladinskega odseka trzinskega planinskega društva so se spet izkazali. Izdali so še eno lično publikacijo, bilten tabora, ki na res živahen in prijeten način oriše vse, kar se je na taboru

zanimivega in vrednega pozornosti dogajalo – no, skoraj vse. Iz Žnabla izvemo, kdo so bili sploh člani tabora: člani vodstva so posebej predstavljeni s svo jimi odkritimi in skritimi vrlinami ter tudi napakica mi, ki jih pravzaprav delajo osebnosti, trpeče ljudsk vo pa je, kot se za ljudstvo spodobi, predstavljeno samo z naslovi, rojstnimi podatki in planinskimi imeni. Na kratko in šaljivo so opisani izleti, ki so j opravili med taborjenjem. Bili so na Mali planini, Raduhi in v njeni Snežni jami, bivakirali so na plan ni Ravne, ta dolgo turo pa so speljali na Koroško ter na Ojstrico in Lučkega dedca, ki se dvigujeta

nad njo. Najbolj oblačna tura je bila, ko so šli na Kranjsko reber, videli pa so tudi slap Cuc in Rihersko jelko. Da pa na taboru ni bilo dolgčas, bralce prepričajo tudi zapiski o lovu za zakladom, planinskem krstu, tekmovanju v urejenosti šotorov, zapiskih v WC cajtngu, gledališču pod smrekami in drugih kratkočasnih zgodah in nezgodah mladih planincev. Prav gotovo bo branje Žnabla marsikakega mladega ljubitelja narave prepričalo, da mora naslednje leto – se pravi letos, biti zraven. Časa za prijavo je še dovolj, saj je MO PD Onger Trzin šele objavil, da bodo letos po sedmih letih spet taborili v Krnici. Zraven pa je objavljen še načrt vseh drugih izletov, ki jih nameravajo letos izvesti mladi člani trzinskega planinskega društva.

O PLEZANJU NA ČAROBNEM SEVERU EVROPE – NORVEŠKA 2000

Mladinski odsek PD Onger Trzin je v sredo, 10. januarja, za trzinske ljubitelje gora in narave pripravil prvo letošnje predavanje z barvnimi diapozitivi. Prva gosta sta bila mariborska alpinista Tanja Rojs in Andrej Grmovšek, ki sta lani obiskala gore nad polarnim krogom in se poskusila z zelo zahtevnimi granitnimi stenami Norveške in Lofotov. Na pot sta se podala s svojim golfom, potovanje pa sta bogato dokumentirala s svojimi fotoaparati. Gledalcem, v avli trzinske osnovne šole se jih je tokrat nabralo kakih 40, med njimi pa so bili tudi nekateri znani alpinisti, kot sta Silvo Karo in Urban Golob, sta pričarala neokrnjeno norveško obalo, čudovite fjorde, zelene gozdove, z lišaji porasle ravnice in strme stene. Povedala sta, da ju je sever očaral in

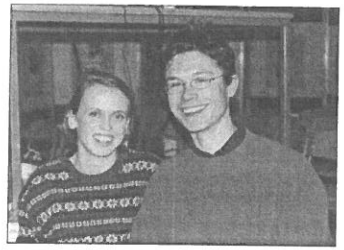

da sta kljub temu, da ju je včasih zeblo in močilo, tam zelo uživala. Zelo hitro sta preplezala več zahtevnih smeri, med drugim tudi take, ki so jih prve pred leti preplezali Slovenci. Medtem ko so prvi plezalci za težavne smeri na klasičen način pred leti potreovali po več dni, sta mlada športna plezalca za vzpone po teh smereh porabila le po nekaj ur. Prav gotovo sta koga od poslušalcev navdušila za obisk Norveške. Med obiskovalci pa smo videli tudi nekaj takih, ki so že tudi sami bili na daljnem severu. Pravijo, da dežele nad polarnim krogom obiskovalce začarajo, in da jih ne morejo nikoli več pozabiti.

Predavanje je dopolnila tudi razstava slik in člankov o njuni odpravi, ki so jo ob tem pripravili v šolski avli.

SKI EVEREST 2000

Mladinski odsek PD Onger Trzin vabi na multimedijsko predavanje:

Davo Karničar
SKI EVEREST 2000

Davo bo naš gost že tretjič. Tokrat z zgodbo, za katero se je vsa pretekla leta mojstril. Prvi neprekinjen smučarski spust z najvišje gore sveta je namreč slovenski alpinizem le še utrdil v svetovnem vrhu.

Predavanje bo v sredo, **7. 2. 2001** ob **19h**
v telovadnici OŠ Trzin

Vstopnice (odrasli **600 SIT**, osnovnošolci **400 SIT**) so v predprodaji v naslednjih trgovinah: Papirnica Čačka (Kidričeva 11, Trzin), trgovina Unitap - "Pri Jurju" (Mengeška 47, Trzin) in trgovina Promontana (Ljubljanska 81, Domžale). Na dan predavanja (uro pred pričetkom predavanja) bodo vstopnice dražje (odrasli **700 SIT**, osnovnošolci **400 SIT**).

PETRA IN GAŠPER
VODITELJA TELOVADBE ZA PREDŠOLSKE OTROKE

Petra je že od vsega začetka predana otrokom. Po končani osnovni šoli je obiskovala srednjo vzgojiteljsko šolo, nato je nadaljevala študij na pedagoški fakulteti in ga je tudi uspešno končala. Zaposlena je v vrtcu Trzin v skupini otrok, starih od 5 do 6 let. Poleg skupine, za katero je zadolžena, se udeležuje tudi vseh dejavnosti, ki so povezane s športno vzgojo predšolskih otrok. Z otroki redno hodi na zimovanja, letovanja in plavalne tečaje. Je članica Športnega društva Trzin in tako vsako leto skupaj z ostalimi zaposlenimi v vrtcu pomaga pri organizaciji otroške olimpiade.

Gašper je končal srednjo pedagoško šolo in se še vedno izobražuje na področju vzgoje in izobraževanja predšolskih otrok. Za ta poklic se je odločil, ker ga je že od nekdaj privlačil. Otroški svet mu predstavlja svet preprostosti in ljubezni, svet, o katerem se mi, odrasli, lahko veliko naučimo le, če jim znamo prisluhniti. Pravi, da ga delo z otroki veseli, ker prideš in greš nasmejan. Prav tako kot Petra je zaposlen v vrtcu Trzin v skupini otrok, starih od 2 do 3 leta.

Petra je pod okriljem Športnega društva Trzin prevzela vodenje telovadbe za predšolske otroke in je k sodelovanju povabila tudi Gašperja. Skupaj uspešno vodita telovadbo že drugo leto. Prvo leto je bilo malo manj zanimanja za tovrstno rekreacijo, ker pa se dober glas širi v deveto vas, se je letos k telovadbi vpisalo kar 26 otrok in preseglo njuna pričakovanja. Telovadba je predvsem namenjena sprostitvi odvečne energije otrok, razgibanju in zabavi. Seznanjata jih z novimi telovadnimi pripomočki in raznimi gibalnimi igricami. Otroci so tako navdušeni nad urico sprostitve in zabave, da po koncu telovadbe komaj čakajo naslednjo uro. Mnogi starši imajo težave s svojimi nadebudneži, ker jih po končani telovadbi z mnogimi zvijačami komaj odpeljejo domov.

Telovadba za predšolske otroke se bo predvidoma končala meseca maja, ko bodo otroci raje popoldneve preživljali na toplem soncu.

Tanja Prelovšek Marolt

OBVESTILO:
Zaradi tako velikega števila prijavljenih otrok na telovadbo, predvsem pa zaradi njihove varnosti, v letošnjem letu ne sprejmeta več nobenega novega člana.

KOŠARKARSKI TURNIR TROJK V TRZINU

Športno društvo v Trzinu dela s polno paro. Njihove prireditve so skoraj tako pogoste kot trobentice spomladi.

Tako so v soboto, 23.12. 2000, organizirali 'novoletni' košarkarski turnir trojk.

Turnir je temeljil na podobnem sistemu kot vse bolj poznani streetball, le da je ulico tu zamenjala telovadnica OŠ Trzin. Tako kot na streetballu, so bile tudi na turnirju trojk ekipe sestavljene iz treh ter rezervnega, četrtega, igralca.

Ekipe so na parketu pokazale 'fair play', njihova igra je bila zelo borbena, na trenutke pa jo je začinila tudi kakšna sočna kletvica igralcev.

Tekmovalci so bili razvrščeni v dve kategoriji, in sicer mlajši fantje do 15 let ter fantje nad 15 let.

In rezultati? Zmagovalna ekipa mlajših fantov je bila "Žigati", ki so jo, kajpak, sestavljali Žiga Perc, Žiga Trpin ter Žiga Jelnikar. Pri starejših fantih pa sta se v finalu pomerili ekipa Pevc, d.o.o ter ekipa TNT. Ekipi sta bili zelo izenačeni (tako v izkušenosti igralcev kot tudi v tehniki igre), kar nam zgovorno pove tudi rezultat - 15:14 za ekipo Pevc, d.o.o.Zmago so tako slavili Grega Pevc, Matjaž Erčulj, Damjan Hočevar ter Primož Glavica.

Ne smem pa pozabiti na tekmovanje v metu za tri točke, kjer so tekmovalci pokazali znanje in izkušenost (sumim pa, da je bila na delu tudi teta Sreča). Najboljšo kombinacijo tega je pokazal Jure Gedrih, ki je bil najboljši v metu za tri točke.

Kot sem lahko opazila, je celotna prireditev potekala v zelo sproščenem vzdušju, morda je temu krivo tudi to, da so se nekateri igralci med sabo dobro poznali.

Turnir so finančno ter z nagradami za tekmovalce podprli različni sponzorji: Športno društvo Trzin in Občina Trzina, Pevc,d.o.o (Nov veter v lesu), Študentski klub Domžale, Mambo Shop Domžale (surf, board, skate oblačila), Rodeo Club Komenda in Rodeo Pub Trzin, picerija Baron bar, Marka (modne tkanine) ter Matej Povše s.p. (Petrol Šmartinska).

Organizator upa, da bo turnir trojk postal tradicionalen ter da bi se ga tekmovalci naslednjič udeležili v čim večjem številu.

Rezultati:

Fantje do 15 let:

1. ŽIGATI (Žiga Perc, Žiga Trpin, Žiga Jelnikar)
2. BASTARD TEAM (Iztok Mahorič, Luka Pogorel Miha Pančur)
3. WARIORSI (Žiga Majski, Mladen Jovič, Klemen Železnik)

Fantje nad 15 let:

1. PEVC, d.o.o. (Grega Pevc, Matjaž Erčulj, Damjan Hočevar, Primož Glavi
2. TNT (Stojan Nikolič, Andrej Jovanov Matjaž Čelan)
3. VIDEO LITIJA (Grega Omahen, Sašo Dobrav Aleš Pantar in Aco Drnovšek)

Čestitke vsem!

Mateja Erč

ZANESENJAŠTVO GONILNA SILA SMUČARSKEGA DRUŠTVA

"Naš cilj je naučiti smučati tristo otrok, ne pa ustvariti enega Bojana Križaja," pravi predsednik Smučarskega društva Trzin (SMD) Tone Zupan, ob tem pa se zaveda, da bi v se v primeru slednjega v društveno blagajno steklo tudi kaj denarja iz občinskega proračuna. Takšna naj bi namreč bila občinska politika financiranja športnih društev, saj naj bi se držala pravil Športne zveze Slovenije, ki jo v prvi vrsti zanimajo uspehi. A ker tokrat naš namen ni razglabljati o žgoči problematiki občinskih kriterijev, se raje posvetimo prijetnejšim temam.

Smučišče pred našimi vrati

Verjetno marsikdo še ni slišal za smučišče v Dolgi dolini. To zlasti velja za novopečene prebivalce naše mlade občine, katerih število raste iz dneva v dan. Naše smučišče ni ravno Krvavec, Kobla ali Velika planina, toda tudi pri nas se da ob vikendih s smučmi spustiti po beli poljani - in se pri tem zabavati. Kadar je sneg, seveda. Kot je povedal glavni tajnik SMD Rado Pestotnik, je smučarsko društvo s prostovoljnim delom članov in pomočjo Gradbene mehanizacije Lagoja uredilo 250 metrov dolgo smučišče in pripravilo tri vlečnice. Sodelovanje trzinske in domžalske občine ter smučarskega društva Ihan je botrovalo nakupu teptalca snega, ki omogoča tudi ureditev tekaških prog. Ob vznožju "trzinske strmine" se nahaja brunarica. Na pomoč pri njeni obnovi je priskočilo Tesarstvo Lap, ki je prispevalo potreben material. Brunarica je skozi vso leto na razpolago vsem društvom v občini, žal pa tudi nepridipravom, ki so že večkrat vlomili vanjo. Največ škode so naredili pri "vstopu", saj kaj več kot steklenice vina niso mogli najti.

Zlasti poleti je ob koncih tedna okrog brunarice zelo živahno, ko svež zrak oplemeniti vonj po dobrotah z žara. Pozimi brunarica služi kot toplo pribežališče za smučarje, ki se lahko okrepčajo z vročim čajem ali prigrizkom. Lani se je tam ob nedeljah zbralo tudi prek 40 smučarjev. Po besedah predsednika Zupana je dolgoročni cilj SMD Trzin nabava snežnega topa, s čimer bi zmanjšali odvisnost od muhastega vremena. Tako bi tudi lažje uresničevali zastavljene načrte, posebno elektrifikacijo brunarice. Seveda pa bo za to potrebno sodelovanje širšega okolja v občini. Težava je tudi v tem, da trzinsko smučišče ne leži v trzinski občini, temveč v občini Mengeš, kar poraja vprašanja smotrnosti vlaganj. Mengšani imajo sicer svoje smučišče in nimajo interesa v Dolgi dolini, zato bi bil dogovor na višjih ravneh smiseln.

Vabilo novim članom

SMD Trzin šteje 86 članov, od tega jih je 27 aktivnih. Velika večina jih je iz starega dela Trzina, le redki člani pa prihajajo iz novih naselij. Glavni vzrok za to je v prvi vrsti neobveščenost, saj plakati in letaki v lokalnih gostilnah in na obcestnih drevesih niso dovolj, za obveščanje na Metropolisovih panojih pa nimajo dovoljenja. .

Društvo ima redne sestanke ob petkih zvečer na Mengeški 22 (stara osnovna šola), kjer tudi vpisujejo nove člane. Stalno so na voljo štirje usposobljeni vaditelji smučanja, po potrebi pa jih lahko priskrbijo še več. V ustanavljanju je tudi tekaška sekcija. SMD Trzin ima tudi VIP člana – direktorja ameriške ženske reprezentance Marjana Černigoja, ki v Slovenijo prihaja ponavadi v času Zlate lisice v Mariboru.

Načrti so veliki, zdaj je na vrsti vreme

V času, ko je nastajal ta prispevek, še ni bilo ne duha ne sluha o snegu. Toda za vsakim soncem pade tudi sneg, pravijo, in na to računa SMD Trzin zlasti v februarju, ko je zaradi počitnic vrhunec sezone. 3. februarja naj bi na smučišču v Dolgi dolini izvedli občinsko prvenstvo v veleslalomu. Prvi tek je na sporedu ob 10.00, drugi pa ob 13.00. Ob 15. uri bodo slovesno podelili priznanja. Če zaradi pomanjkanja snega tekme ne bo mogoče izpeljati, bo tekmovanje tako kot lani na Kobli ali pa na Starem vrhu, o čemer bodo udeleženci pravočasno obveščeni preko plakatov. 16. februarja bo ob 14. uri šolsko tekmovanje v veleslalomu. Če snega ne bo, tekma odpade. Od 26. februarja do 2. marca pa bo SMD Trzin za otroke organiziral petdnevni tečaj smučanja, ki bo potekal pod strokovnim vodstvom vaditeljev in učiteljev smučanja. Otroci se bodo veščin smučarske tehnike učili od 10. do 15. ure. Cena za člane društva je 10.000 SIT, za ostale 12.000 SIT. V ceni so zajeti stroški poučevanja, vlečnice, malice in čaja. Če snežne razmere izvedbe tečaja v Dolgi dolini ne bodo dovoljevale, bo ta potekal v istem terminu na Kobli ali Starem vrhu, cena pa bo seveda temu primerno višja – predvidoma 22.000 SIT.

Sicer pa bo smučišče Dolga dolina ob ugodnih snežnih pogojih obratovalo vsako soboto in nedeljo od 10. do 16. ure. Cena dnevne smučarske karte bo za otroke 500 ali 700 SIT, za odrasle pa 800 ali 1000 SIT, odvisno od članstva v SMD Trzin. Smučišče naj bi obratovalo tudi ves marec. 10. 3. naj bi izvedli zimsko otroško olimpiado, 17. 3. pa smučarski izlet.

Vabilo v Alpsko šolo smučanja

SMD Trzin ne bo počivalo, tudi če ne bo snega. V ta namen v sodelovanju z OŠ Trzin pripravljajo Alpsko šolo smučanja za otroke do petega razreda, ki bo potekalo v šolski telovadnici enkrat tedensko po uro ali uro in pol. Namen AŠS je, da bi otroci pripravljeni prišli na sneg. Pri telovadbi bodo pomagali vaditelji SMD Trzin. Če bo na smučišču dovolj snega, bo AŠS potekala tam. Predvideni so tudi obiski na večjih

smučiščih, kamor naj bi otroke vozili s posebnim kombijem. Na smučišču Dolga dolina je termin za AŠS vsak petek od 13. do 16. ure, o terminih v šolski telovadnici pa se bomo dogovorili z ravnateljem Brečkom.

S smučišč na kolesa

Po koncu smučarske sezone je prvi večji organizacijski projekt za člane društva tradicionalni prvomajski piknik s kresovanjem, ki bo 30. aprila pri brunarici v Dolgi dolini. Znotraj smučarskega društva uspešno deluje tudi kolesarska sekcija z 28 člani, ki jo vodi Andrej Ljubešek. Kolesarska sekcija prevzame večino aktivnosti SMD Trzin v poletnih mesecih. Udeležujejo se rekreativne dirke po Sloveniji in 10 do 13 dirk za državno prvenstvo, ob nedeljah pa organizirajo redne izlete. Junija bodo pomagali pri izvedbi 3. trima od Trzina do Kamnika in nazaj. V sodelovanju z drugimi društvi bodo letos pripravili 4. tek v spomin na pokojnega ustanovitelja Športnega društva Trzin Petra Levca, ki naj bi potekal na relaciji Trzina – Dobeno – Trzin. V načrtih je tudi pomoč pri izvedbi Florjanovega sejma. Toda to so že teme za katero od prihodnjih številk ...

Peter Zalokar

STRELSKA DRUŽINA TRZIN

STRELSKI VIKEND V TRZINU

Strelsko društvo Trzin je letošnje leto že petič zapored organiziralo tekmovanje v streljanju s pištolo ter zračno puško. V spomin na tragično preminulega člana SD Trzin so ga poimenovali Prehodna skirca Borisa Paternosta. Tako se je v soboto, 6., ter v nedeljo, 7. januarja, tekmovanja udeležilo 22 strelskih društev oziroma 52 tekmovalcev. V soboto so streljali s pištolo, v nedeljo pa z zračno puško. Pridih mednarodnosti so turnirju dali člani iz avstrijskega strelskega društva, pridih slave pa imena kot so Rajmond Debevc, Natalija Prednik ...

Ker sem si sama prvič ogledala takšne vrste tekmovanje, mi pravila 'igre' niso bila čisto jasna. Potem pa mi je Mare z veseljem razložil, da tekmovalci najprej streljajo za ogrevanje, nato se 60 strelov šteje za točke, ki te lahko popeljejo v finale - vse skupaj pa traja uro in 45 minut. V finalu lahko na koncu sodeluje le osem najboljših strelcev, ki imajo zopet nekaj minut na voljo za ogrevanje. V finalu vsak strelec ustreli desetkrat. Ko starter da znak, ima strelec na voljo 75 sekund za strel. Tako lahko publika sliši deset strelov zapovrstjo (mislim, da imajo ravno zaradi tega tekmovalci v ušesih čepke ali pa vato).

Strelci imajo tudi posebne obleke, ki jim omogočajo trdnost ter večjo stabilnost. Toliko o pravilih. Kaj pa rezultati? Najvišja uvrstitev Trzincev je bilo 34. mesto. Pristreljala pa sta si ga kar dva člana SD Trzin: Damjan Klopčič si je uvrstitev na tem mestu delil z Ireno Perne. Tudi ostali trzinski strelci so se dobro uvrstili, na 36., 37., 41., 42. ter 43. mesto.

V nedeljskem finalu pa je v streljan z zračno puško Natalija Prednik pometla z moško konkurenco. Na 2. mesto se je uvrstil Rajmond Debevc, nato pa po vrsti: Damjan Kardare, Oto Strakušek, Thomas Lampl, Dejan Zupanc, Patrik Fajdiga ter Miha Radej.

Pred finalom sem imela priliko za hip spregovoriti z zmagovalko Natalijo, ki je povedala, da ji je na tem strelskem tekmovanju zelo všeč, da pa je sicer prvič na tekmovanju v Trzinu. Tekma je bila, po njenih besedah, precej zahtevna, saj je tekmovala z najboljšimi v tem športu.

Toda če treniraš streljanje že 18 let (kot ona), strah, trema ter živci najbrž nimajo toliko moči nad tabo.

Vsako tekmovanje se konča s podelitvijo medalj ter nagrad (ki so jih prispevali sponzorji). Rajmondu Debevcu pa so poleg medalje in nagrade podarili tudi spominsko uro.

Mateja Erčulj
foto: Mojca

ŠAHOVSKI KOTIČEK - Domžalsko-kamniška šahovska liga

Rezultati **DRUGEGA** kola (7.12.2000)

Komenda-I	1,5	:	2,5	Kamnik
Domžale	2	:	2	Komenda-II
Mengeš-I	4	:	0	Trzin-I

(Jagodic : Banfi 1:0; Skok : Klun 1:0 ; Bajec : Stjepanovič 1:0, Bokač 1:0 Nadj V.)

Č. Graben-II	1,5	:	2,5	Mengeš-II
Trzin-II	2	:	2	Č. Graben-I

(Jukan : Hribar J. 0:1; Hozdič : Hribar V. 0:1; Benko A.: Omahna 1:0; Benko J.: Vindišar M. 1:0)

T. Moravče	2	:	2	Komenda-III
Komenda-IV	1	:	3	Dob

Rezultati **TRETJEGA** kola (14.12.2000)

Kamnik	2	:	2	Mengeš-I
Domžale	1,5	:	2,5	Komenda-I
Komenda-II	2	:	2	Č. Graben-II
Dob	2,5	:	1,5	Mengeš-II
Č.Graben-I	1	:	3	T.Moravče
Komenda-III	3	:	1	Trzin-II

(Kern : Jukan 0:1; Plevel : Zupanc 1:0 ; Ipavec : Benko 1:0; Hrovat : Jukan D. 1:0)

Trzin-I	1,5	:	2,5	Komenda-IV

(Banfi : Poglajen 0:1; Klun : Peterlin 0,5:0,5; Stjepanovič : Trpin 1:0; Nakrst : Car 0:1)

Rezultati **ČETRTEGA** kola (21.12.2000)

Mengeš-I	2	:	2	Komenda-II
Kamnik	4	:	0	Domžale
Dob	2	:	2	Komenda-I
T. Moravče	2	:	2	Č. Graben-II
Mengeš-II	2,5	:	1,5	Komenda-III
Trzin-II	3	:	1	Komenda-IV

(Jukan : Poglajen 1:0; Hozdič : Ogradi 1:0; Zupanc : Peterlin 1:0; Benko : Trpin 0:1)

Č.Graben-I	4	:	0	Trzin-I

(Hribar J. : Banfi 1:0, Hribar V. : Klun 1:0; Dolinšek : Stjepanovič 1:0; Vindišar: Nadj 1:0)

Lestvica po 4.kolu

Mesto	Ekipa	Meč točke	Točke	buholc
1.	Kamnik	7	11,5	34,0
2.	Mengeš-I	6	10,5	32,5
3.	Komenda-I	5	9,0	34,0
4.	Komenda-II	5	9,0	30,5
5.	Dob	5	8,5	29,0
6.	Črni Graben-I	3	8,5	27,5
7.	Termit Moravče	4	8,0	35,0
8.	Mengeš-II	4	8,0	34,5
9.	Črni Graben-II	4	8,0	33,5
10.	Komenda-III	3	7,5	32,5
11.	**Trzin-II**	3	7,5	25,5
12.	Domžale	3	6,5	38,0
13.	Komenda-IV	2	5,5	29,0
14.	**Trzin-I**	2	4,0	32,0

Tolmačenje lestvice: »**Točke**« = seštevek točk iger posameznih igralcev, »**Meč točke**« = točke ekip, in sicer 2 točki za zmago, 1 točka za neodločen rezultat, »**Točke 'buholc'**«: seštevek točk nasprotnikov, s katerimi je ekipa igrala.

Po četrtem kolu je trimesečna prekinitev lige, kajti 11.januarja se je pričela Šahovska liga ljubljanske regije, **kjer sodeluje tudi ekipa** BAR REPEK TRZIN.

ZADNJA NOVICA
(18.1. in 19.1.2001) !

Ekipa Bar Repek Trzin je v 2. kolu zmagala z Mengšem III s 2,5 proti 1,5.
V pokalnem tekmovanju je ekipa Bar Repek Trzin premagala Mengeš III s 3:1 in se uvrstila v naslednje kolo.

Pripravil Rado Zupanc

SLOVENSKA RATING LISTA 1.1.2001 do 30.6.2001

Šahovska zveza Slovenije je objavila novo rating listo aktivnih šahistov v Sloveniji. Rating lista vsebuje štiri liste, in sicer: **Ro, R060, Ro5** in **dopisni šah.** Rating listo redno objavljajo vsakega pol leta, dosegljiva pa je tudi preko Interneta (http://www.sah-zveza.si/rl/szsrl.html). V registru je zdaj 9.814 igralcev, kar 815 več kot pred pol leta. Iz rating liste izpadejo igralci, ki ne igrajo na nobenem od turnirjev več kot 2 leti in pol, za hitropotezni šah pa več kot 5 let. Kot veste, tudi ŠD Trzin oživlja šahovsko igro in tako se na rating listah pojavljajo tudi trzinski šahisti (občani ali člani šahovske sekcije ŠD Trzin). V rating listi so upoštevani šestmesečni rezultati do 15.decembra 2000.

1) Lista R0 (resni šah, najmanj 2 uri/igralca)
Nadj A. I. kategorija 1859 točk, Bajec B. III. kategorija 1754 točk. Ostali igralci šaha iz ŠD Trzin še nimajo dovolj iger, da bi se uvrstili na to listo.

2) Lista RO 60 (pospešeni šah, 15 minut/igralca)
Nadj A. I. kategorija 2021 točk, Jukan 1898 točk, Bajec 1780 točk, Štefe 1731 točk, Zupanc 1636 točk, Ivič 1554 točk, Hozdič 1537 točk, Klun 1532 točk, Banfi 1520 točk, Nadj V. III. kategorija 1510 točk

3) Lista R05(hitropotezni šah, 5 ali 10 minut/igralca)
Štefe III. kategorija 1680 točk

Z rating točkami se ocenjuje moč igralca za razdobje običajno 6 mesecev, medtem ko kategorija igralca prikazuje njegovo največjo moč, ki jo je dosegel. Tako igralec kategorije ne more izgubiti, rating točke pa ob slabi igri lahko izgubi.

DRAGO NEZRELO DOKAZOVANJE POGUMA

Ko so se ljudje na božični sveti večer podajali k polnočnici, se je med njimi začela širiti novica, da so gasilci že nekaj časa na delu v Jablah, kjer da gori eno od tamkajšnjih poslopij, v katerih je tudi živina. Požar naj bi zanetil nespretnež, ki naj bi tam metal petarde ali spuščal rakete. Ko je bila polnočnica končana, so bili pred cerkvijo že tudi gasilci, ki so se vrnili z gašenja. Povedali so, da se je seno vnelo kot bakla in da je bilo takrat, ko so prišli do požara, težko še kaj rešiti, na pogorišču pa je tudi nekaj poginulih krav. Živali so v paniki, ko je začelo goreti, nagonsko iskale zatočišče v hlevu in niso hotele mimo plamenov na plano.

Vsi so se zgražali nad neodgovornim početjem tistega, ki je bil kriv za požar in še nekaj dni so na pogorišče prihajali firbci, da bi napasli radovednost. Televizijska in radijska poročila so obširno poročala o dogodku, medtem pa so policisti skrbno zbirali podatke o krivcu ali krivcih. Nazadnje so ugotovili, da ni šlo za požar zaradi petard ali raket, ampak je požar podtaknil šestnajstletnik iz Trzina. K dejanju naj bi ga spodbujali prijatelji, ki so na ta način skušali pokazati svoj pogum in možatost. V tistem preizkušanju nihče ni niti malo pomislil, kako neodgovorno in nedoraslo je njihovo početje. Ko je ogenj zaplamtel, ga fantje niso mogli več krotiti in so enostavno pobegnili s kraja zločina.

Kdo in kako bo zdaj poplačal škodo, ocenili so jo na 12 milijonov tolarjev – vendar v to niso všteti stroški gasilskega posredovanja, do zaključka redakcije še nismo izvedeli. Še težje pa bo poplačati psihični davek takšnega nepremišljenega in nezrelega početja.

M.Š.

NEGOVALNI KOZMETIČNI STUDIO KAFRA ODPIRA VRATA

Skoraj ni dekleta in žene, ki ne bi nekaj dala na svoj videz. Praktično vse bi bile rade lepe, občudovane in kar se da dolgo mladostne. Sodobni, hitri tempo življenja, v katerem se ženske vse odločneje in vse bolj enakovredno postavljajo ob bok moškim, pa žene tudi na tem področju postavlja pred težavne preizkušnje. Zase imajo vse manj časa, v službah pogosto delajo v pogojih, ki niso najbolj naklonjeni ohranjanju svežine kože in sproščenega videza, zaradi premalo gibanja se jim kaj hitro začno nabirati maščobne obloge, hkrati pa opažajo vse več konkurence v svojih, še zlasti mlajših, kolegicah, ki jim nekako uspeva ohranjati vitko linijo, lepo kožo, sproščen in zdrav videz - skratka lepoto in dobro počutje. Vse več žensk zato ugotavlja, da je najboljša rešitev za težave na tem področju obisk kozmetičnega salona.

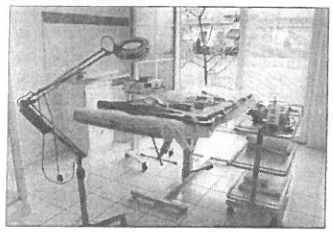

Nov negovalni kozmetični studio v Trzinu

Od začetka leta, pravzaprav od konca prejšnjega leta, je Trzin bogatejši za tak kozmetični salon. Priznana kozmetičarka **Draga Burger** je namreč svoj negovalni **kozmetični salon Kafra** preselila iz Ljubljane v Trzin, na **Jemčevo cesto 14c**, kjer ima že nekaj let tudi svoje novo domovanje.

Za preselitev se je odločila iz več razlogov, za stranke pa je še zlasti zanimiv ta, da jim je ga. Burgerjeva s svojim salonom lahko na voljo tudi v poznih popoldanskih urah. Številne ženske se zdaj namreč z dela vračajo dokaj pozno in ko opravijo osnovna domača opravila, je večina drugih kozmetičnih salonov že zaprtih. Go. Drago Burger pa je zdaj treba samo poklicati po telefonu na št.: **72 44 112** ali na mobitel **031 554 009** in se dogovoriti za čas obiska v salonu.

Ga. Burgerjeva pravi, da jo v odprtje salona ni toliko gnala potreba po denarju, kot veselje do kozmetike. S tem delom se ukvarja res s srcem in v največjo nagrado so ji zadovoljne stranke. Ni čudno, da njene stranke, ki jih je imela v Ljubljani, že zahajajo v njen novi salon v Trzinu.

Opremljenost, kakršne se ne bi sramovali nikjer

Salon Kafra je zelo dobro opremljen z večino najsodobnejših naprav in pripomočkov za nego telesa in druge kozmetične postopke. Za studio so izbrali preizkušene metode in vrhunske negovalne proizvode, ga. Burgerjeva pa pravi, da skuša ob svojem delu poiskati ravnovesje med tehnologijo in ročnimi spretnostmi.

V okusno opremljenem salonu ima vse potrebne naprave in pripomočke za kozmetično nego obraza in drugih delov telesa: solarij, naprave za ultrazvok in elektrostimulacijo ter vse druge potrebne priprave, pri svojem delu pa posebno pozornost namenja negi obraza, metodam za hujšanje in odstranjevanje celulita in različnim masažam. Naj omenimo, da v Kafri Dr. Burger nudi čez 20 tretmajev za nego obraza, v programu za hujšanje uporablja različne masaže, drenaže, ultrazvok, elektrostimulacijo, obloge s proizvodi iz morskih globin, SPA programe itn. Predvsem pa poudarja, da je najpomembnejši individualni pristop k vsaki stranki. S svojim znanjem in bogatimi izkušnjami se posveti vsaki stranki posebej, če njeno znanje ne zadošča, pa se posvetuje še z dermatologi ali s priznanimi zdravniki. Ga. Burger pravi, da mora biti obisk v njenem salonu koristen tako za telo, kot dušo. Ženske se morajo po obisku počutiti sproščene, sveže in urejene, kar vpliva tudi na splošno ugodno počutje. Prav zato je obisk v kozmetičnem salonu lahko za marsikatero žensko tudi dobra naložba, ki se obrestuje v vsakdanjem življenju.

V Kafri prisegajo na vrhunske preparate

Pri negi svojih strank se ga. Burgerjeva najraje odloča za vrhunske in zato tudi dražje preparate, saj le najbolj dovršeni te najstrožje zdravstveno in kozmetično preizkušeni proizvodi zagotavljajo učinke, kakršne si stranke v kozmetičnem salonu želijo. Prisega na tiste preparate in metode, ki delujejo neagresivno, nežno. Stranke se morajo po obisku v negovalnem studiu počutiti dobro, predvsem pa morajo biti zadovoljne.

Ga. Burgerjeva nam je tudi povedala, da ima zdaj, v začetnem obdobju, v svojem studiu nižje, pravzaprav promocijske cene, so nižje od cen, kakršne v jajo za podobne salone v Ljubljani, v Kafri pa zdaj velja tudi nekakšno obdob odprtih vrat, ko lahko vsi, bi želeli poskusiti usluge studia, pa se ne morejo od ločiti, pridejo tudi na posv strokoven pogovor in si st dio lahko tudi ogledajo. Seveda pa se je treba prej napovedati po telefonu.

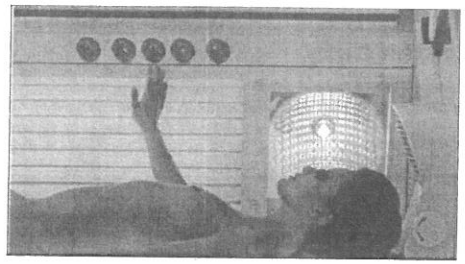

IZ TRZINSKE ČRNE KRONIKE

12. 12. 2000
Neznanca sta iz trgovine Naomi odnesla žeč hlač v skupni vrednosti okoli 10.000,00 SIT. Pa dobro jih nosita!

15. 12. 2000
PRETEPALI so se v Razvojnem zavodu. Policisti so izvedeli, da je neznanec v službi s S.A. iz Kamnika pretepel tam zaposlenega moškega, nato pa odšel neznano kam. Policisti bodo po ugotovitvi identitete neznanca izvedli ustrezne ukrepe.

16. 12. 2000
Brunarica smučarskega društva prav vsako nedeljo privablja tatiče. Neznanec je v času od 12. 12. 2000 do dne prijave s silo vdrl skozi okno in vzel hrano, pijačo, električni podaljšek in dva avtomobilska svočnika.

Močno pijan mož je po prihodu domov UDARIL ženo in brcnil sina. Intervencija je bila na Habatovo ulico klicana ob 23.00 uri. Ob prihodu policistov se je prepočekrvnež pomiril, zato so ga napotili spat in zoper njega podali prijavo sodniku za prekrške.

22. 12. 2000
Iz podjetja DVG so prijavili tatvino digitalnega fotoaparata, vrednega 200.000,00 SIT. Policisti so ugotovili, da sta v podjetje okoli 12.00 ure prišla neznanca in vzela fotoaparat, nato pa se odpeljala z osebnim avtom renault Clio bele barve.

24. 12. 2000
Nekdo iz Pernetove ulice je »olajšan« za prenosni telefon, ogrlico, vredno 23.000,00 SIT, potni list in bančno knjižico. Težave mu je ali ji je nakopal lopov, ki je med 16.30 in 23.00 uro zlomil ključavnico na vhodnih vratih in jih tako odprl.

26. 12. 2000
Dobri znanec policije je kolovratil po Ulici bratov Kotar in po primerjavi sledov bo znano, ali je prav on tisti, ki je bil v hiši, v katero je bilo vlomljeno. Neznanec je namreč okoli 02.00 ure splezal na balkon in skozi okno v shrambo. Ničesar ni vzel, je pa zbežal.

28. 12. 2000
PRETEPALA sta se P.S. in S.J. na Ulici pod gozdom. Intervencijo so poklicali ob 11.50 uri. Zoper oba so policisti napisali prijavo.

30. 12. 2000
UDARCI so leteli v gostišču La femme, kjer je R.R. med prepirom udaril R.A. Zoper njega so policisti podali prijavo.

UDARCI so v lokalu Baron bar doleteli tudi M.R., nad katerim je nasilje izvršil Ž.A., in to brez vzroka! Nato je pred prihodom policistov odšel neznano kam. Po razgovoru z njim bodo policisti napisali prijavo.

06. 01. 2001
Še en vlom v hišo. Ta se je zgodil na Mengeški cesti, kjer je neznanec na vzvod odprl pritlično okno in ukradel denarnico z 2.000,00 tolarji, različne dokumente, med njimi kar dva potna lista.

12. 01. 2001
S tovornega vozila, ki je bilo parkirano na ulici Motnica, so ali je nekdo ukradel pogonsko os – kardan, vredno okoli 150.000,00 SIT, dejanje pa je bilo storjeno v času od meseca oktobra do 22. 12. 2000.

Žalosti me, da je mesec minil precej v znamenju nasilja. Bolj se potrudimo drug za drugega in si raje prinašajmo veselje.

V. P. O.

OB POŽIGU V JABLAH

BRALCI ODSEVU

Bravo, uspelo vam je, uspelo vam je požgati imetje, in to ne kakšno prazno šupo! Gorela je stavba, seno in živina, zadetek v polno! Morda premalo za tiste, ki bi še bolj uživali v izpolnitvi svojih agresivnih nagnjenj, če bi bil zraven še kakšen človek. Živali se mi prav nič manj ne smilijo kot ljudje. Bile so tam ob tem norem času, nezaščitene in brez možnosti, da se branijo ali pravočasno pobegnejo pred podivjanimi ljudmi.

Krivca seveda ne bodo našli (čudež bi bil, če bi ga), nihče ne bo kaznovan, kazen bo spet porazdeljena med nas vse. Saj vsi plačujemo tudi vse zdravstvene storitve vsem, ki se sami poškodujejo s petardami, zakaj ne bi plačali še škode, ki jo povzročijo požari ?!

Kdo je kriv ?

Krivi ste vsi tisti, ki kakorkoli dopuščate, da kdorkoli lahko povzroča nevarnosti, škodo in trpljenje kogarkoli !

1. Zakonodaja ni dovolj ostra, vendar pa so tudi omejitve, ki jih določa, le mrtva črka na papirju, če ni ukrepov, ki bi zagotavljali izvajanje določil.
   Za izvajanje zakona je najbolj pristojna (v tem primeru) policija, vendar je iluzorno pričakovati, da bo ob tako množični uporabi pirotehničnih izdelkov učinkovito posredovala. Policija pride, ko že gori hlev, živina...
   Ni je tudi takrat, ko sredi noči divjajo, razbijajo po nevarnih objektih, povzročajo okvare električnih napeljav itd. Prišla bo, ko bo spet gorelo, ko bo koga izmed divjih ponočnjakov ubilo.
2. Cerkev. Kaj ste v cerkvi rekli vernikom, ko ste jim delili betlehemski ogenj miru?
   Največja vojna je divjala prav na sveto noč, najbolj v bližini cerkve in požar v Jablah se je zgodil na sveto noč – za polnočnico.
   Hinavsko in nezdružljivo je, da na okna svojih hiš postavljate betlehemsko luč miru, okrog hiše pa odmeva od streljanja vseh vrst.
   Pustite enega od obeh močnih simbolov, saj njunega pomena niste dojeli !
3. Šola. Kaj ste storili, da bi bila trzinska šola varna, da ne bi ves mesec december letele petarde, pasje bombice itd. okoli nog in glav manjših učencev v okolici šole in v šolskih prostorih? Kaj boste storili, da bi tudi sicer med ostalim šolskim letom bilo manj agresivnih izpadov učencev?
   (Ne bodite prizadeti spet samo učitelji, ki kvalitetno učite v razredu.)
4. Starši. Kaj ste storili vi ?
   Najpomembnejši ste, največ lahko storite in tudi MORATE storiti. Otroci tudi z agresijo odsevajo, v kakšnem okolju živijo, izgovori okoli tega izražajo le vašo nesposobnost ali napačno vzgojo.
   Vsi odrasli bi morali vsaj približno dobro odigrati svojo vlogo, ki nam je dodeljena po naravi ali po stroki, ki smo si jo sami izbrali, pa bi tudi v Trzinu bilo manj agresije, lažje in bolj prijetno bi bilo živeti tu.
   V Sloveniji se je prav po zadnjih božičnih in novoletnih praznikih oglasila pobuda državljanov po ponovni uzakonitvi prepovedi uvoza pirotehničnih izdelkov. Upam, da nas bo tudi v Trzinu veliko, ki bomo tako pobudo podprli in je ne bomo spregledali.

Naslov v uredništvu

VROČA STRAN

KAJ SE BO DOGAJALO V TRZINU DO NOVEGA LETA IN V NASLEDNJEM MESECU:

Ker v uredništvu Odseva ne vemo za vsako prireditev, ki se bo dogajala v naslednjem mesecu, vabimo vse, ki pripravljajo kako zanimivo prireditev, da nas o tem obvestijo. Vročo stran ureja Tanja Prelovšek Marolt, zato se s svojimi podatki obračajte nanjo (tel.št. 713-529). Pokličite Tanjo in za vašo prireditev bodo izvedeli vsi Trzinci!

3. 2.	10h	Smučarsko društvo Trzin	Občinsko prvenstvo v veleslalomu (smučišče v Dolgi dolini)
7. 2.	19h	Planinsko društvo Onger Trzin - Mladinski odsek	Predavanje: **Davo Karničar** - SKI EVEREST 2000
8. 2.	20h	Kulturno-umetniško društvo Trzin	Kulturni praznik – občinska proslava
15. 2.	19h	Kulturno-umetniško društvo Trzin	Kulturni večer v KUD-u (predvidoma bo sodeloval dr. Bogdan Dolenc)
16. 2.	14h	Smučarsko društvo Trzin	Šolsko tekmovanje v veleslalomu
16. 2.	21h	Študentski klub Domžale in Kamnik	Koncert **Adi Smolar** (KIŠTA v KUD-u Franc Kotar Trzin)
19. 2.		Društvo upokojencev Žerjavčki	Občni zbor s svečanim razvitjem prapora
24. 2.		Planinsko društvo Onger Trzin - Mladinski odsek	(Pustovanje mladih planincev) obisk vasi pod Krnom (drežniški pustôvi)
24. 2.		Turistično društvo	Pustni sprevod
24. 2.		Društvo prijateljev mladine	Pustovanje v dvorani KUD

NAPOVEDUJEMO:

Zimske počitnice	Društvo prijateljev mladine	Počitniške delavnice v OŠ Trzin
26. 2. - 2. 3.	Smučarsko društvo Trzin	Petdnevni tečaj smučanja
10. 3.	Smučarsko društvo Trzin	Zimska otroška olimpiada
druga pol. marca	Študentski klub Domžale in Kamnik	Koncert **Rambo Amadeus** (KIŠTA v KUD-u Franc Kotar Trzin)

STALNA VABILA:

• Društvo upokojencev Žerjavčki

Žerjavčki vabijo vse upokojence – člane in nečlane vsak ponedeljek od 16. ure dalje v gostišče Bor pri Mercatorju v novem Trzinu.

• Strelska družina Trzin

Strelsko društvo vabi vse ljubitelje strelskega športa vsak dan od 18. do 20. ure na strelišče.

• Planinsko društvo Onger Trzin - Mladinski odsek

MO PD Onger Trzin vabi osnovnošolce, dijake in študente, da se jim pridružijo. Planinski krožek na OŠ Trzin je vsako sredo ob 15. uri v učilnici zemljepisa, dijaki in študenti pa se srečajo vsak drugi četrtek v mesecu v društveni hišici.

• Športno društvo Trzin - Šahovska sekcija

LJUBITELJE ŠAHA vabimo VSAK PONEDELJEK ob 19.00 uri na srečanja šahistov v STARI ŠOLI Trzin. Informacije: 041 679-513 (Rado) ali 041 703-555 (Savo)

• Sekcija Veteranov vojne za Slovenijo

Sekcija Veteranov vojne za Slovenijo obvešča člane in vse, ki še niso člani, da imajo vsak prvi četrtek v mesecu ob 18. uri srečanja v prostorih stare OŠ Trzin, Mengeška 22. Vse veterane vojne za Slovenijo vabijo, da naj se jim pridružijo.

OPTIKA
Martina Škofic
Ljubljanska 87, Domžale
Tel. 721-40-06

Delovni čas:
vsak dan 8.00 - 12.00 in 16.00 -18.00
sobota 9.00 - 12.00

Slovenska 24, P.E. Mengeš
tel.: 723-89-80

HUBAT PETER s.p.
HP COMMERCE d.o.o.
HITRA DOSTAVA - KONKURENČNE CENE
KURILNEGA OLJA
Dobeno 75, 1234 Mengeš
Telefon : 01 / 723 09 00, Fax : 01 / 723 09 01

Čistilni servis
Primož Zorec s.p.
Depala vas 5, Domžale
Tel.: 01/ 72 41 657, 041/ 695 339, 01/ 72 42 489

Čistimo: • vse vrste oblačil, tudi usnje • vse vrste preprog • vse vrste zaves (tudi lamelne zavese) • tapisone in tople pode ter marmor

Pridemo na dom, po dogovoru lahko tudi ob vikendih in praznikih.
Čistilni servis imamo v Depali vasi tik ob cesti z velikim parkiriščem.
Odprto imamo vsak dan od 7h do 19h, ob sobotah od 8h do 13h.

Čistilni servis Zorec.

international d.o.o., Turistična agencija, Iška 129/a, 1292 IG
Tel.: 01/ 28 62 438, tel./fax: 01/ 28 63 761

Naša ponudba potovanj po izjemnih cenah

DUNAJ:	2 dni	27. - 28. 1.	12.500,00 SIT
PRAGA:	3 dni	23. - 25. 2.	19.500,00 SIT
BUDIMPEŠTA:	3 dni	30. 3. - 1. 4.	17.900,00 SIT
BENEŠKI KARNEVAL:		24. 2.	5.800,00 SIT
SAN MARINO:	2 dni	31. 3. - 1. 4.	15.500,00 SIT
FORMULA 1 IMOLA:	2 dni	14. - 15. 4.	15.500,00 SIT

Naša posebnost otok KORZIKA "BISER SREDOZEMLJA"
26. - 29. 4. - 3 dni - 2 x HB v odličnih hotelih *** 48.900,00 SIT
Vsem, ki želite spoznati Korziko v lastni režiji svetujemo, da pokličete v agencijo in pomagali vam bomo z nasveti. Najnovejša ponudba pri nas pa so tudi izleti za skupine. Saj vas popeljemo na katerikoli izlet s sodobnim KOMBI BUSom 8 sedežev.
Naša ponudba izletov je tudi na spletni strani www.nata-int.si in tu si lahko ogledate tudi predstavitev Korzike.

F-1 DIRKA

NATA international d.o.o.

KORZIKA - CALVI

Kmetija Uršič, doma iz vinorodne vipavske doline je v Trzinu na Ljubljanski cesti 15 (nasproti CITROEN servisa) odprla
VINSKO KLET.

O vinu se veliko govori in piše.
V naši kleti ga lahko okušate in odkrijete njegov vonj in okus ter spoznate njegove skrivnosti. Nudimo vam pestro izbiro vrhunskih in kakovostnih vin, tako odprtih, kot steklenicenih.
Vsa vina, ki jih ponujamo, so pridelana v lastnih vinogradih na pobočjih vipavskih gričev.

Obiščite vinsko klet Uršič, presenečeni boste nad ponudbo.
Odprto vsak dan od **12h - 19h**, *ob sobotah od* **9h - 13h.**
Telefon: 041/ 724 906.